

Resource: Nepali Unlocked Literal Bible

Nepali Unlocked Literal Bible (Nepali) is based on: Nepali Unlocked Literal Bible, [Door43 World Missions Community](#), 2019, which is licensed under a [CC BY-SA 4.0 license](#).

This PDF version is provided under the same license.

Nepali Unlocked Literal Bible

Numbers 1:1

¹ सीनैको मरुभूमिमा भेट हुने पालमा परमप्रभु मोशासँग बोल्नुभयो । यो इस्त्राएलका मानिसहरू मिश्र देशबाट निस्की आएका दोसो वर्षको दोसो महिनाको पहिलो दिनमा भएको थियो । परमप्रभुले भन्नुभयो,

² “इस्त्राएलको हरेक कुलको सबै पुरुषहरूको तिनीहरूका पुर्खाहरूका परिवार-परिवारअनुसार जनगणना गर् । तिनीहरूका नाउँअनुसार गन् । हरेक पुरुषको गणना गर्,

³ जो बिस वर्ष वा त्यसभन्दा माथिका छन् । इस्त्राएलको निम्नि सिपाहीको रूपमा लड्न सक्ने सबैलाई गन् । तैंले र हारूनले तिनीहरूका सशस्त्र समूह-समूहअनुसार पुरुषहरूको सङ्ख्याको अभिलेख राख्नुपर्छ ।

⁴ हरेक कुलको एक जना पुरुषले अर्थात् वंशको मुखियाले आफ्नो वंशको अगुवाको रूपमा तिमीहरूसँग सेवा गर्नुपर्छ ।

⁵ हरेक अगुवाले तिनको वंशको निम्नि लड्ने पुरुषहरूको नेतृत्व गर्नुपर्छ । तिमीहरूसँगै रहेर लड्ने अगुवाहरूका नाउँहरू यिनै हुन्: रूबेनको कुलबाट शदेऊरको छोरो एलीसूर; शिमियोनको

⁶ कुलबाट सुरीशदैको छोरो शलूमीएल ।

⁷ यहूदाको कुलबाट अम्मीनादाबको छोरो नहशोन;

⁸ इस्त्राखारको कुलबाट सूआरको छोरो नतनेल;

⁹ जबूलूनको कुलबाट हेलोनको छोरो एलीआब;

¹⁰ योसेफको छोरो एफ्राइमको कुलबाट अम्मीहूदको छोरो एलीशामा; मनश्शेको कुलबाट पदासूरको छोरो गमलिएल;

¹¹ बेन्यामीनको कुलबाट गिदेओनीको छोरो अबीदान;

¹² दानको कुलबाट अम्मीसदैको छोरो अहिएजेर;

¹³ आशोरको कुलबाट ओक्रानको छोरो पगीएल;

¹⁴ गातको कुलबाट दूएलको छोरो एल्यासाप;

¹⁵ नप्तालीको कुलबाट एनानको छोरो अहीरा ।”

¹⁶ मानिसहरूबाट चुनिएका पुरुषहरूका नाउँहरू यिनै थिए । तिनीहरूले आ-आफ्ना पुर्खाहरूका कुलको नेतृत्व गरे । तिनीहरू इस्त्राएलका कुलहरूका अगुवाहरू थिए ।

¹⁷ नाउँअनुसार अभिलेख राखिएका यी पुरुषहरूलाई मोशा र हारूनले लिए, र

¹⁸ यी मानिसहरूसँगै एस्त्राएलका सबै मानिस दोसो महिनाको पहिलो दिनमा भेला भए ।

¹⁹ त्यसपछि बिस वर्ष र त्यसभन्दा माथिका सबै पुरुषले आ-आफ्ना पुर्खाली पहिचान गरे । तिनीहरूले आफू जन्मिएको कुल र परिवारहरूको नाउँ उल्लेख गर्नुपर्थ्यो । त्यसपछि मोशाले सीनैको मरुभूमिमा परमप्रभुले आज्ञा गर्नुभएअनुसार तिनीहरूका सङ्ख्याहरूको अभिलेख राखे ।

²⁰ इस्त्राएलका जेठा छोरो रूबेनका सन्तानहरूबाट तिनीहरूका पुर्खाहरूका आ-आफ्ना कुलहरू र परिवारहरूका अभिलेखबाट लडाइँमा जान सक्ने बिस वर्ष वा त्यसभन्दा माथिका सबै पुरुषहरू गनिए ।

²¹ रुबनेको कुलबाट तिनीहरू ४६,५०० पुरुष थिए ।

२२ शिमियोनका सन्तानहरूबाट तिनीहरूका पुर्खाहरूका आ-आफ्ना कुलहरू र परिवारहरूका अभिलेखबाट लडाइँमा जान सक्ने बिस वर्ष वा त्यसभन्दा माथिका सबै पुरुषहरू गनेए ।

²³ शिमियोनका कुलबाट तिनीहरू ५९,३०० पुरुष थिए।

²⁴ गादका सन्तानहरूबाट तिनीहरूका पुखाहरूका आ-आप्ना कुलहरू र परिवारहरूको अभिलेखबाट लडाइँमा जान सक्ने बिस वर्ष वा त्यसभन्दा माथिका सबै पुरुषहरू गनिए ।

२५ गादको कुलबाट तिनीहरू ४५,६५० पुरुष थिए ।

²⁶ यहूदाका सन्तानहरूबाट तिनीहरूका पुर्खाहरूका आ-आपना कुलहरू र परिवारहरूको अभिलेखबाट लडाइँमा जान सक्ने बिस वर्षा वा त्यसभन्दा माथिका सबै पुरुषहरू गणिए ।

²⁷ यहांको कुलबाट तिनीहरू ७४,६०० पुरुष थिए।

²⁸ इस्साखारका सन्तानहरूबाट तिनीहरूका पुर्खाहरूका आ-आप्ना कुलहरू र परिवारहरूको अभिलेखबाट लडाइँमा जान सक्ने बिस वर्ष वा त्यसभन्दा माथिका सबै पुरुषहरू गनिए ।

²⁹ इस्साखारको कुलबाट ५४,४०० पुरुष थिए ।

³⁰ जबूलूनका सन्तानहरूबाट तिनीहरूका पुर्खाहरूका आ-आपना कुलहरू र परिवारहरूको अभिलेखबाट लडाइँमा जान सक्ने बिस वर्ष वा त्यसभन्दा माथिका सबै पुरुषहरू गनिए ।

³¹ जबूलुनको कुलबाट तिनीहस्त ५७,४०० पुरुष थिए ।

३२ योसेफका छोरा एफ्राइमका सन्तानहरूबाट तीनीहरूका पुरुषहरूका आ-आफ्ना कुलहरू र परिवारहरूको अभिलेखबाट लडाइँमा जान सक्ने बिस वर्ष वा त्यसभन्दा माथिका सबै पुरुषहरू गनिए ।

³³ एफ्राइमको कुलबाट तिनीहस्त ४०,५०० पुरुष थिए ।

³⁴ मनश्शेका सन्तानहरूबाट तिनीहरूका पुर्खाहरूका आ-आपना कुलहरू र परिवारहरूको अभिलेखबाट लडाइँमा जान सक्ने बिस वर्ष वा त्यसभन्दा माथिका सबै पुरुषहरू गणिए ।

³⁵ मनश्शेको कलबाट तिनीहरू ३२,२०० पुरुष थिए ।

३६ बेन्यामीनका सन्तानहरूबाट तिनीहरूका पुर्खाहरूका आ-आफ्ना कुलहरू र परिवारहरूको अभिलेखबाट लडाइँमा जान सक्ने बिस वर्ष वा त्यसभन्दा माथिका सबै पुरुषहरू गनिए ।

³⁷ बेन्यामीनको कुलबाट तिनीहरू ३५,४०० प्रूष थिए ।

³⁸ दानका सन्तानहरूबाट तिनीहरूका पुर्खाहरूका आ-आपना कुलहरू र परिवारहरूको अभिलेखबाट लडाइँमा जान सक्ने बिस वर्ष वा त्यसभन्दा माथिका सबै पुरुषहरू गणिए ।

³⁹ दानको कुलबाट तिनीहरू ६२,७०० पुरुष थिए ।

४० आशेरका सन्तानहरूबाट तिनीहरूका पुर्खाहरूका आ-आपना कुलहरू र परिवारहरूको अभिलेखबाट लडाइँमा जान सक्ने बिस वर्ष वा त्यसभन्दा माथिका सबै पुरुषहरू गनिए ।

⁴¹ आशेरको कलबाट तिनीहरू ४१,५०० पुरुष थिए ।

⁴² नप्तालीका सन्तानहरूबाट तिनीहरूका पुर्खाहरूका आ-आपना कुलहरू र परिवारहरूको अभिलेखबाट लडाइँमा जान सक्ने बिस वर्ष वा त्यसभन्दा माथिका सबै पुरुषहरू गनिए ।

⁴³ नप्तालीको कुलबाट तिनीहरू ५३,४०० पुरुष थिए ।

⁴⁴ मोशा र हारूनले यी पुरुषहरूलाई इसाएलका बाह कुललाई नेतृत्व गर्ने बाह पुरुषसँगै गन्ती गरे ।

⁴⁵ यसैले लडाइँमा जान सक्ने बिस वर्ष र त्यसभन्दा माथिका इसाएलका सबै पुरुषहरूको हरेकको आ-आफ्ना परिवार-परिवार अनुसार गन्ती गरियो ।

⁴⁶ तिनीहरू ६,०३,५५० पुरुष थिए ।

⁴⁷ तर लेवीका सन्तानहरूको गन्ती

⁴⁸ गरिएन, किनभने परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

⁴⁹ “तैंले लेवीको कुललाई नगन्नू वा इसाएलका कुल मानिसहरूमा नगान्नू ।

⁵⁰ बरु, लेवीहरूलाई पवित्र वासस्थानको करारका विधिहरूको हेरचाह गर्ने र पवित्र वासस्थानका सबै सरसामान र यसमा भएका सबै कुराको हेरचाह गर्न नियुक्त गर्नू ।

⁵¹ पवित्र वासस्थान अर्को ठाउँमा सार्नुपर्दा यसलाई लेवीहरूले उठाउनुपर्छ । पवित्र वासस्थान खडा गर्नुपर्दा लेवीहरूले नै खडा गर्नुपर्छ । पवित्र वासस्थानको नजिक आउने कुनै पनि अपरिचित व्यक्तिलाई मार्नू ।

⁵² इसाएलका मानिसहरूले आ-आफ्ना पालहरू टाँग्दा हेरेकले तिनीहरूका सशस्त्र समुहको झाण्डाको नजिकै टाँग्नू ।

⁵³ तथापि, लेवीहरूले तिनीहरूका पाल करारका विधिका पवित्र वासस्थान वरिपरि टाँग्नुपर्छ, ताकि इसाएलका मानिसहरूमाथि मेरो रिस नपरोस् । लेवीहरूले करारका विधिहरूको पवित्र वासस्थानको हेरचाह गर्नुपर्छ ।

⁵⁴ इसाएलका मानिसहरूले यी सबै कुरा गरे । परमप्रभुले मोशाद्वारा आज्ञा गर्नुभएको सबै थोक तिनीहरूले गरे ।

Numbers 2:1

¹ परमप्रभु फेरि पनि मोशा र हारूनलाई भन्नुभयो,

² “हरेक इसाएलीले आ-आफ्ना पुर्खाहरूको घराना अनुसार आ-आफ्नो झन्डाको वरिपरि छाउनी लगाउनू ।

³ तिनीहरूले भेट हुने पालको वरिपरि छाउनी लगाउन् । भेट हुने पालको पूर्विर अर्थात् घाम झुल्कनेतिर छाउनी लगाउनेहरू यहूदाको दल होस् र तिनीहरूले आफ्नो झन्डामुनि छाउनी लगाउन् । अम्मीनादाबको छोरो नहशोन यहूदाका मानिसको अगुवा होस् ।

⁴ यहूदाका मानिसहरूको सङ्ख्या ७४,६०० छ ।

⁵ इस्साखारको कुलले यहूदापछि छाउनी लगाउनू । सूआरका छोरो नतनेलले इस्साखारको फौजको नेतृत्व गर्नुपर्छ ।

⁶ तिनको दलमा भएकाहरूको सङ्ख्या ५४,४०० पुरुष छन् ।

⁷ जबूलूनको कुलले इस्साखारपछि छाउनी लगाउनू । हेलोनका छोरा एलीआबले जबूलूनको फौजको नेतृत्व गर्नुपर्छ ।

⁸ तिनको दलमा भएकाहरूको सङ्ख्या ५७,४०० छ ।

⁹ यहूदाको छाउनीको कुल सङ्ख्या १,८६,४०० छ ।

¹⁰ तिनीहरू अग्रस्थानमा हिँडनेछन् । दक्षिणपट्टि रूबेनको छाउनी तिनीहरूको झन्डामुनि हुनेछ । रूबेनको छाउनीको अगुवा शदेऊरका छोरा एलीसूर होस् ।

¹¹ तिनको दलमा हुनेको सङ्ख्या ४६,५०० छ ।

¹² शिमियोनले रूबेनपछि छाउनी लगाओस् । शिमियोनका मानिसहरूको अगुवा सूरीशदैका छोरा शलूमीएल होस् ।

¹³ तिनको दलमा हुनेहरूको सङ्ख्या ५९,३०० छ ।

¹⁴ त्यसपछि गादको कुल हुन्छ । गादका मानिसहरूको अगुवा दूएलका छोरा एत्यासाप होस् ।

¹⁵ तिनको दलमा हुनेहरूको सङ्ख्या ४५,६५० छ ।

¹⁶ आ-आफ्नो दलअनुसार खटाइएका रूबेनको छाउनीका सबै मानिसहरू १,५१,४५० छन् । तिनीहरू दोस्रो लश्करमा हिँडनेछन् ।

¹⁷ त्यसपछि सबै छाउनीका बिचमा लेवीहरूसँगै छाउनीबाट भेट हुने पाल जानुपर्छ । तिनीहरू छाउनीबाट गणेशमोजिम नै छाउनीमा आउनुपर्छ । हरेक मानिस आफ्नो झन्डामुनि आफै स्थानमा हुनुपर्छ ।

¹⁸ एफ्राइमको छाउनीका दलहरू आफ्नै झन्डामुनि हुन्छन् । एफ्राइमको मानिसहरूको अगुवा अम्मीहूदका छोरा एलीशामा होस् ।

¹⁹ तिनको दलमा हुनेहरूको सङ्ख्या ४०,५०० छ ।

²⁰ तिनीहरूपछि मनश्शेको कुल हुन्छ । मनश्शेको अगुवा पदासूरका छोरा गमलिएल होस् ।

²¹ तिनको दलमा हुनेहरूको सङ्ख्या ३२,२०० छ ।

²² त्यपछि बेन्यामीनको कुल हुनेछ । बेन्यामीनको अगुवा गिदेओनीका छोरा अबीदान होस् ।

²³ तिनको दलमा भएकाहरूको सङ्ख्या ३५,४०० छ ।

²⁴ एफ्राइमको छाउनीका गन्ती गरिएका सबैको सङ्ख्या ९,०८,१०० छ । तिनीहरू तेस्रो लश्करमा हिँडनेछन् ।

²⁵ उत्तरमा दानको छाउनीको दल हुनेछ । दानका मानिसहरूका अगुवा अम्मीशदैका छोरा अहीएजेर होस् ।

²⁶ तिनको दलमा भएकाहरूको सङ्ख्या ६२,७०० छ ।

²⁷ दानको छाउनीपछि आशेरको कुलका मानिसहरू हुनेछन् । आशेरको अगुवा ओक्रानको छोरा पगीएल होस् ।

²⁸ तिनको दलमा भएकाहरूको सङ्ख्या ४९,५०० छ । त्यपछि नप्तालीको कुल हुनेछ । नप्तालीको अगुवा एनानका छोरा अहीरा होस् ।

²⁹ तिनको दलमा भएकाहरूको सङ्ख्या ५३,४०० छन् ।

³⁰ दानको छाउनीमा हुनेहरूका सबै सङ्ख्या १,५७,६०० छ ।

³¹ तिनीहरू छाउनीबाट तिनीहरूको झन्डामुनि अन्तिममा जानेछन् ।”

³² आ-आफ्नो परिवार-परिवारअनुसार गन्ती गरिएका इस्पाएलीहरू यिनै हुन् । आ-आफ्नो दलअनुसार तिनीहरूको छाउनीमा गणना गरिएकाहरू ६,०३,५५० छन् ।

³³ तर मोशा र हारूनले लेवीहरूलाई इस्पाएलका मानिसहरूमा गन्ती गरेनन् ।

³⁴ यो परमप्रभुले आज्ञा गर्नुभएबमोजिम गरिएको थियो । इस्पाएलीका मानिसहरूले परमप्रभुले आज्ञा गर्नुभएका सबै कुरा गरे । तिनीहरूले आ-आफ्नो झन्डाअनुसार छाउनी लगाए । तिनीहरू आ-आफ्ना पुर्खाहरूको परिवार-परिवारअनुसार आ-आफ्नो छाउनीबाट निस्कन्ये ।

Numbers 3:1

¹ यो परमप्रभु सीनै पर्वतमाथि मोशासँग बोल्नुहुँदा हारून र मोशाका सन्तानहरूको इतिहास हो ।

² हारूनका छोराका नाउँहरू यिनै हुन्: जेठा नादाब, अबीहू, एलाजार र ईतामार थिए ।

³ हारून पुजारीका छोराहरूका नाउँहरू यिनै हुन् जसलाई पुजारीको रूपमा अभिषेक गरिएको थियो र पुजारीको रूपमा सेवा गर्न नियुक्त गरिएका थिए ।

⁴ तर नादाब र अबीहूले सीनै पर्वतमा अस्वीकार्य आगो परमप्रभुलाई चढाउँदा तिनीहरू उहाँको सामु मरे । नादाब र अबीहूका कुनै छोराछोरी थिएन । यसैले एलाजार र ईतामारले तिनीहरूका बुबा हारूनसँग पुजारीको रूपमा सेवा गरे ।

⁵ परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

⁶ “लेवीको कुललाई ले र तिनीहरूले पुजारी हारूनलाई सहायता गर्नको निम्ति तिनीहरूलाई तिनीकहाँ प्रस्तुत गर् ।

⁷ तिनीहरूले भेट हुने पालको सामु हारून र सारा समुदायको तर्फबाट दायित्वहरू पुरा गर्नुपर्छ । तिनीहरूले पवित्र वासस्थानमा सेवा गर्नुपर्छ ।

⁸ तिनीहरूले भेट हुने पालका सबै सरसामानको हेरचाह गर्नुपर्छ र तिनीहरूले पवित्र वासस्थानको सेवा वहन गर्न इस्साएलका कुलहरूलाई सहायता गर्नुपर्छ ।

⁹ तैंले लेवीहरू हारून र तिनका छोराहरूलाई दिनुपर्छ । इस्साएलका मानिसहरूलाई सेवा गर्न तिनलाई सहायता गर्न तिनीहरूलाई पूर्ण रूपमा सुम्पिएका छन् ।

¹⁰ तैंले हारून र तिनका छोराहरूलाई पुजारीको रूपमा नियुक्त गर्नुपर्छ र नजिक आउने कुनै पनि मानिसलाई मार्नुपर्छ ।”

¹¹ परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

¹² “हेर, मैले लेवीहरूलाई इस्साएलका मानिसहरूबाट लिएको छु । मैले यो इस्साएलका मानिसहरूका जेठा छोराहरूको सट्टा लिएको छु । लेवीहरू मेरा हुन् ।

¹³ पहिले जन्मेका सबै मेरा हुन् । मैले मिश्र देशमा पहिले जन्मेकाहरूलाई आक्रमण गरेको दिन नै इस्साएलका मानिस र पशुहरू दुवैको पहिले जन्मेका सबैलाई मेरो निम्ति अलग गरैँ । तिनीहरू मेरा हुन् । म परमप्रभु हुँ ।”

¹⁴ परमप्रभुले सीनैको मरुभूमिमा मोशालाई भन्नुभयो,

¹⁵ “लेवीका हरेक कुल र परिवार-परिवारअनुसार गन्ती गर् । एक महिना र त्यसभन्दा माथिका सबै पुरुषको गन्ती गर् ।

¹⁶ मोशाले परमप्रभुको वचनअनुसार उहाँले आज्ञा गर्नुभएबमोजिम तिनीहरूको गन्ती गरे ।

¹⁷ लेवीका छोराहरूका नाउँहरू गेर्शोन, कहात र मरारी थिए ।

¹⁸ गेर्शोनका छोराहरूबाटका वंशहरू लिङ्गी र शिमी थिए ।

¹⁹ कहातका छोराहरूबाटका वंशहरू अप्राम, यिसहार, हिब्रोन र उज्जीएल थिए ।

²⁰ मरारीका छोराहरूबाटका वंशहरू महली र मूशी थिए । कुल-कुलअनुसारका लेवीका कुलहरू यिनै हुन् ।

²¹ लिङ्गी र शिमीका कुलहरू गेर्शोनबाट आउँछ । गेर्शोनीहरूका कुलहरू यिनै हुन् ।

²² एक महिना र त्यसभन्दा माथिका गनिएका सबै पुरुष जम्मा ७,५०० थिए ।

²³ गेर्शोनीहरूका कुलहरूले पवित्र वासस्थानको पश्चिमपटि छाउनी लगाउनू ।

²⁴ लाएलका छोरा एल्यासापले गेर्शोनीहरूका कुलहरूको नेतृत्व गर्नुपर्छ ।

²⁵ गेर्शोनको परिवारले पवित्र वासस्थानलगायत भेट हुने पालको हेरचाह गर्नुपर्छ । तिनीहरूले पाल, यसको छत र भेट हुने पालको प्रवेश-द्वारको रूपमा प्रयोग गरिएको पर्दाको दैखरेख गर्नुपर्छ ।

²⁶ तिनीहरूले छोकका पर्दाहरू अनि पवित्र वासस्थान र वेदी वरिपरिका पर्दाहरूको देखरेख गर्नुपर्छ । तिनीहरूले भेट हुने पाल र यसमा भएका सबै थोकको देखरेख गर्नुपर्छ ।

²⁷ यिनीहरू कहातका कुलहरू हुन्: अग्रामीहरूका कुल, इसहारीहरूका कुल, हेब्रोनीहरूका कुल र उज्जीएलीहरूका कुल । यिनीहरू कहाती कुलका हुन् ।

²⁸ परमप्रभुका सरसामानहरूको देखरेख गर्न एक महिना र त्यसभन्दा माथिका गन्ती गरिएका पुरुषहरू ८,६०० थिए ।

²⁹ कहातका कुलहरूले पवित्र वासस्थानको दक्षिणतिर छाउनी लगाउन् ।

³⁰ उज्जीएलका छोरा एलीजापानले कहातीहरूका कुलहरूको नेतृत्व गर्नुपर्छ ।

³¹ तिनीहरूले सन्दूक, टेबुल, सामदान, वेदीहरू, तिनीहरूका सेवामा प्रयोग गरिने पवित्र थोकहरू, पर्दा र यससम्बन्धी सबै कामको देखरेख गर्नुपर्छ ।

³² पुजारी हारूनका छोरा एलाजारले लेवीहरूको नेतृत्व गर्ने पुरुषहरूको नेतृत्व गर्नुपर्छ । तिनले पवित्र स्थानको देखरेख गर्ने पुरुषहरूको पर्यवेक्षण गर्नुपर्छ ।

³³ मरारीबाट दुईवटा कुल आएका छन्: महलीहरूका कुल र मूशीहरूका कुल । यी कुलहरू मरारीबाट आएका हुन् ।

³⁴ एक महिना र त्यसभन्दा माथिका गनिएका पुरुषहरू ६,२०० थिए ।

³⁵ अबीहेलका छोरा सूरीएलले मरारी कुलको नेतृत्व गर्नुपर्छ । तिनीहरूले पवित्र वासस्थानको उत्तरतिर छाउनी लाउनुपर्छ ।

³⁶ मरारीका सन्तानहरूले पवित्र वासस्थानका फल्याकहरू, बारहरू, खामाहरू, आधारहरू, सबै सरसमान र तिनीहरूसँग सम्बन्धित सबै थोक, साथै

³⁷ छोकका वरिपरिका खामाहरू, आधारहरू, किलाहरू र सोरीहरूको देखरेख गर्नुपर्छ ।

³⁸ मोशा, हारून र तिनका छोराहरूले पवित्र वासस्थानको पूर्वीतर अर्थात् घाम झुल्कनेतिर छाउनी लगाउनुपर्छ । तिनीहरू पवित्र स्थानको कर्तव्यहरू र इसाएलका मानिसहरूका कर्तव्यहरू पुरा गर्न उत्तरदायी छन् । यसको नजिक आउने अन्य कुनै पनि व्यक्ति मारियोस् ।

³⁹ परमप्रभुले आज्ञा गर्नुभएङ्गै मोशा र हारूनले लेवीका कुल एक महिना र त्यसभन्दा माथिका सबै पुरुषको गन्ती गरे । तिनीहरूले बाइस हजार पुरुषहरू गन्ती गरे ।

⁴⁰ परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “एक महिना र त्यसभन्दा माथिका इसाएलका मानिसहरूका सबै पहिले जन्मेका पुरुषहरूको गन्ती गर् । तिनीहरूका नाउँको सूची बना ।

⁴¹ म परमप्रभु हुँ, तैल मेरो निम्ति लेवीहरूलाई इसाएलका मानिसहरूको पहिले जन्मेकाहरूको सट्टामा र इसाएलका सन्तानहरूका गाईवस्तुहरूका पहिले जन्मेकाहरूको सट्टामा लेवीहरूका गाईवस्तुहरूलाई लिनुपर्छ ।”

⁴² परमप्रभुले आज्ञा गर्नुभए अनुसार मोशाले इसाएलका सबै जेठा-जेठाको गन्ती गरे ।

⁴³ तिनले एक महिना र त्यसभन्दा माथिका सबै जेठा छोराहरूको गन्ती गरे ।

⁴⁴ तिनले गन्ती गरेका पुरुषको सङ्ख्या २२,२७३ थियो । फेरि, परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

⁴⁵ “इसाएलका मानिसहरूका पहिले जन्मेकाहरूको सट्टामा लेवीहरूलाई ले र मानिसहरूका गाईवस्तुहरूका सट्टामा लेवीहरूका गाईवस्तुहरूलाई ले ।

⁴⁶ म परमप्रभु हुँ, लेवीहरू मेरा हुन् । लेवीहरूको सङ्ख्याभन्दा बढी भएका २७३ जना पहिले जन्मेकाहरूका हरेकको निम्ति तैले पाँच-पाँच शेकेल लिनुपर्छ ।

⁴⁷ तैँले तेरो मापदण्डको रूपमा पवित्र स्थानको शेकेल नै प्रयोग गर्नुपर्छ । एक शेकेलको बिस गेरा हुन्छ ।

⁴⁸ त्यो छुटकाराको मूल्य तैँले हारून र तिनका छोराहरूलाई दिनुपर्छ ।”

⁴⁹ यसैले लेवीहरूद्वारा छुटकारा पाएका सङ्ख्याभन्दा धैर भएकाहरूबाट मोशाले छुटकाराको मूल्य जम्मा गरे ।

⁵⁰ मोशाले इसाएलको पहिले जन्मेकाहरूबाट पैसा उठाए । तिनले पवित्र स्थानाको शेकेल अनुसार १,३६५ शेकेल उठाए ।

⁵¹ मोशाले त्यो छुटकाराको मूल्य हारून र तिनका छोराहरूलाई दिए । परमप्रभुले उहाँको वचनद्वारा आज्ञा गर्नुभएबमोजिम मोशाले सबै थोक गरे ।

Numbers 4:1

¹ परमप्रभुले मोशा र हारूनलाई भन्नुभयो,

² “लेवीहरूबाट कहातका पुरुष सन्तानहरूको आ-आफ्ना वंशहरू र परिवार-परिवार अनुसार गन्ती गर ।

³ तिसदेखि पचास वर्षसम्मका पुरुषहरूको गन्ती गर । यी मानिसहरू भेट हुने पालमा सेवा गर्ने दलमा सहभागी हुनुपर्छ ।

⁴ कहातका सन्तानहरूले भेट हुने पालको निम्ति मेरो निम्ति राखिएका अति पवित्र थोकहरूको देखरेख गर्नुपर्छ ।

⁵ छाउनी सार्न तयारी हुँदा हारून र तिनका छोराहरू भित्र जानुपर्छ, अति पवित्र स्थानलाई पवित्र स्थानबाट छुट्ट्याउने पर्दा झिक्नुपर्छ र गवाहीको सन्दूकलाई त्यसैले ढाक्नुपर्छ ।

⁶ तिनीहरूले सन्दूकलाई सीलको छालाले ढाक्नुपर्छ । तिनीहरूले यसमाथि निलो कपडाले ढाक्नुपर्छ । तिनीहरूले यसलाई बोक्न डन्डीहरू हाल्नुपर्छ ।

⁷ तिनीहरूले उपस्थितिको रोटीको टेबुललाई एउटा निलो कपडाले ढाक्नुपर्छ । यसमाथि तिनीहरूले थालहरू,

धुपौराहरू, बाटाहरू र अर्घ-बलिका कचौराहरू राख्नुपर्छ । टेबुलमाथि रोटी सदैव हुनुपर्छ ।

⁸ तिनीहरूले यिनीहरूलाई रातो रडको कपडाले र फेरि सीलको छालाले ढाक्नुपर्छ । टेबुललाई बोक्न डन्डीहरू हाल्नुपर्छ ।

⁹ तिनीहरूले सामदानसाथै यसका बत्तीहरू, चिम्टाहरू, मोसोदानीहरू र बत्तीका निम्ति तेलका सबै भाँडालाई निलो कपडाले ढाक्नुपर्छ ।

¹⁰ तिनीहरूले सामदान र यसका सबै सरसामानलाई सीलको छालाले ढाक्नुपर्छ र तिनीहरूले यसलाई बोक्ने भारमाथि राख्नुपर्छ ।

¹¹ तिनहरूले सुनको वेदीलाई निलो कपडाले ढाक्नुपर्छ ।

¹² तिनीहरूले यसलाई सीलको छालाले ढाक्नुपर्छ र बोक्नलाई डन्डीहरू हाल्नुपर्छ । तिनीहरूले पवित्र स्थानका सबै कामका सामानहरूलाई लिएर निलो कपडाले बेर्नुपर्छ । तिनीहरूले यसलाई सीलको छालाले ढाक्नुपर्छ र सामानहरूलाई बोक्ने भारमाथि राख्नुपर्छ ।

¹³ तिनीहरूले वेदीबाट खरानी हटाउनुपर्छ र वेदीलाई बैजनी रडको कपडाले ढाक्नुपर्छ ।

¹⁴ तिनीहरूले वेदीको सेवामा प्रयोग गर्ने सबै सामानलाई बोक्ने भारमाथि राख्नुपर्छ । यिनीहरू आगो राख्ने पात्रहरू, काँटाहरू, बेल्चाहरू, बाटाहरू र वेदीका अन्य सबै सामान हुन् । तिनीहरूले वेदीलाई सीलको छालाले ढाक्नुपर्छ अनि बोक्नलाई डन्डीहरू हाल्नुपर्छ ।

¹⁵ जब हारून र तिनका छोराहरूले पवित्र स्थान र यसका सबै सामानलाई ढाकी सक्छन् अनि छाउनी अगाडि बढै त्यसपछि कहातका सन्तानहरू पवित्र स्थान बोक्न आउनुपर्छ । यदि तिनीहरूले पवित्र सामानहरू छोए भने तिनीहरू मारिऊन् । भेट हुने पालका सामानहरू बोक्ने काम कहातका सन्तानहरूको हो ।

¹⁶ पुजारी हारूनका छोरा एलाजारले बत्तीको लागि तेल, सुगन्धित धूप, नियमित अन्नबलि, अभिषेक गर्ने तेलको

देखरेख गरून् । तिनले सारा पवित्र वासस्थान र यसमा भएका सबै थोक अर्थात् पवित्र स्थान र यसका सामानाहरूको देखरेख गरून् ।”

¹⁷ परमप्रभुले मोशा र हारूनलाई भन्नुभयो,

¹⁸ “कहाती वंशलाई लेवीहरूबाट बहिस्कृत हुन नदेओ ।

¹⁹ तिनीहरूको सुरक्षा गर ताकि तिनीहरूले यसो गर्दा तिनीहरू नमरून् । तिनीहरू अति पवित्र स्थानको नजिक जाँदा

²⁰ तिनीहरू पवित्र स्थान हेर्न एक क्षणको निम्ति पनि जानुहुँदैन नन्तर तिनीहरू मारिनेछन् । हारून र तिनका छोराहरूले हरेक कहातीलाई त्यसको काम अर्थात् त्यसको विशेष कामहरू तोक्नुपर्छ ।”

²¹ परमप्रभु फेरि मोशासँग बोल्नुभयो,

²² “गेर्शोनका सन्तानहरूको आ-आफ्ना कुल र पुर्खाका परिवार-परिवारअनुसार गन्ती गर ।

²³ तिसदेखि पचास वर्ष भएकाहरूको गन्ती गर । भेट हुने पालको सेवा गर्न सहभागी हुन सक्ने दलको गन्ती गर ।

²⁴ गेर्शोनीहरूले सेवा गर्दा र तिनीहरूले बोकदा यो काम गेर्शोनी कुलको काम हो । तिनीहरूले पवित्र वासस्थानका पर्दाहरू, भेट हुने पाल, त्यसको छत, यसमाथिको सीलको छालाको छत र भेट हुने पालको प्रवेश-द्वारका पर्दाहरू बोक्नुपर्छ ।

²⁵ तिनीहरूले चोकका पर्दाहरू, पवित्र वासस्थान र वेदी नजिक भएका चोकको प्रवेश-द्वारका पर्दाहरू,

²⁶ तिनीहरूका डोरीहरू र तिनीहरूका सेवाको निम्ति सबै सामान बोक्नुपर्छ । यिनीहरूसँग सम्बन्धित सबै थोक तिनीहरूले गर्नुपर्छ । हारून

²⁷ र तिनका छोराहरूले गेर्शोनका सन्तानहरूले औसारपसार गर्दा र तिनीहरूका सबै सेवामा निर्देशन दिनुपर्छ । तैंले तिनीहरूका सबै दायित्व निर्धारण गर ।

²⁸ यो भेट हुने पालको निम्ति गेर्शोनका सन्तानहरूका कुलहरूको काम हो । पुजारी हारूनका छोरा ईतामारले तिनीहरूको कामको नेतृत्व गर्नुपर्छ ।

²⁹ तैंले आ-आफ्ना कुलअनुसार मरारीका सन्तानहरूको गन्ती गर, र तिनीहरूलाई आ-आफ्ना परिवार-परिवारअनुसार,

³⁰ तिस वर्षदेखि पचास वर्षसम्मकालाई मिला । भेट हुने पालको सेवा गर्ने र त्यस दलमा सहभागी हुने सबैको गन्ती गर ।

³¹ यो भेट हुने पालको निम्ति तिनीहरूका सबै दायित्व र तिनीहरूका सेवाका काम हो । तिनीहरूले पवित्र वासस्थानका फल्याकहरू,

³² यसका बारहरू, खामाहरू र आधारहरू, साथै पवित्र वासस्थान वरिपरिका चोकका खामाहरू, तिनीहरूका आधारहरू, कीलाहरू, डोरीहरू तिनका सबै सरसामानको देखरेख गर्नुपर्छ ।

³³ तिनीहरूले बोक्नुपर्ने सामानहरूको नाउँसहित सूची बना । मरारीका सन्तानहरूले पुजारी हारूनका छोरा ईतामारको निर्देशनमा भेट हुने पालको निम्ति तिनीहरूले गर्नुपर्ने काम यही हो ।”

³⁴ मोशा, हारून र समुदायका अगुवाहरूले कहातीहरूका सन्तानहरूको पुर्खाका आ-आफ्ना परिवारअनुसार गन्ती गरे ।

³⁵ तिनीहरूले तिस वर्षदेखि पचास वर्षसम्म पुगेकाहरूको गन्ती गरे । तिनीहरूले भेट हुने पालमा सेवा गर्ने दलमा सहभागी हुने सबैको गन्ती गरे ।

³⁶ तिनीहरूले तिनीहरूका कुलअनुसार २,७५० जना पुरुषको गन्ती गरे ।

³⁷ मोशा र हारूनले भेट हुने पालमा सेवा गर्ने कहातीहरूका कुल-कुल र परिवार-परिवारअनुसार सबै पुरुषको गन्ती गरे । यसो गर्दा तिनीहरूले परमप्रभुले मोशाद्वारा आज्ञा गर्नुभएको कुरा पालन गरे ।

³⁸ गेर्शेनका सन्तानहरूलाई आ-आफ्ना कुल र पुर्खाका परिवारअनुसार, भेट हुने पालको सेवा गर्न दलमा सहभागी हुन सक्ने

³⁹ तिसदेखि पचास वर्षसम्मका सबैको गन्ती गरे ।

⁴⁰ आ-आफ्ना कुल र तिनीहरूका पुर्खाका परिवारअनुसार गन्ती गरेका पुरुषहरूको सङ्ख्या २,६३९ थियो ।

⁴¹ मोशा र हारूनले गेर्शेनका सन्तानहरूको गन्ती गरे, जसले भेट हुने पालमा सेवा गर्थे । यसो गर्दा तिनीहरूले परमप्रभुले मोशाद्वारा आज्ञा गर्नुभएको कुरा पालन गरे ।

⁴² मरारीका सन्तानहरूलाई आ-आफ्ना कुल र तिनीहरूका पुर्खाका परिवारअनुसार,

⁴³ तिसदेखि पचास वर्षसम्मका सबैको गन्ती गरियो जो भेट हुने पालमा सेवा गर्न दलमा सहभागी हुन्थे ।

⁴⁴ आ-आफ्ना कुल र तिनीहरूका पुर्खाका परिवारअनुसार गन्ती गरिएका पुरुषहरूको सङ्ख्या ३,२०० थियो ।

⁴⁵ मोशा र हारूनले मरारीका सन्तानहरूका सबै पुरुषको गन्ती गरे । यसो गर्दा तिनीहरूले परमप्रभुले मोशाद्वारा आज्ञा गर्नुभएको कुरा पालन गरे ।

⁴⁶ यसैले मोशा, हारून र इसाएलका अगुवाले सबै लेवीहरूलाई आ-आफ्ना कुल र तिनीहरूका पुर्खाका

⁴⁷ परिवारअनुसार तिस वष्टिदेखि पचास वर्ष पुगेकाहरूको गन्ती गरे । तिनीहरूले पवित्र वासस्थानमा सेवा गर्ने र भेट हुने पालका सामानहरूको देखरेख गर्ने र बोक्न सक्ने सबैको गन्ती गरे ।

⁴⁸ तिनीहरूले ८,५८० पुरुषको गन्ती गरे ।

⁴⁹ परमप्रभुको आज्ञामा मोशाले सबै पुरुषलाई त्यसलाई खटाइएको कामको किसिमअनुसार गन्ती गरे । तिनले हरेक पुरुषलाई तिनले वहन गर्ने दायित्वको किसिमअनुसार गन्ती गरे । यसो गर्दा तिनीहरूले परमप्रभुले मोशाद्वारा आज्ञा गर्नुभएको कुरा पालन गरे ।

Numbers 5:1

¹ परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

² “छालाको सरुवा रोग भएका सबै, धातुको रोग भएका सबै, लास छोएर अशुद्ध भएका सबैलाई छाउनी बाहिर पठाउन इसाएलका मानिसहरूलाई आज्ञा दे ।

³ पुरुष होस् वा महिला, तैंले तिनीहरूलाई छाउनी बाहिर पठाउनुपर्छ । तिनीहरूले छाउनीलाई अशुद्ध तुल्याउनुहुँदैन, किनभने म यसमा बास गर्दै ।”

⁴ इसाएलका मानिसहरूले यसै गरे । परमप्रभुले मोशाद्वारा आज्ञा गर्नुभएअनुसार तिनीहरूले तिनीहरूलाई छाउनी बाहिर पठाए । फेरि

⁵ परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

⁶ “इसाएलका मानिसहरूलाई भन् । जब पुरुष वा महिलाले मानिसहरूले आपसमा गर्ने यस्ता कुनै पाप गर्दैन् र मप्रति बेइमान हुन्छ, त्यो व्यक्ति दोषी हुन्छ ।

⁷ त्यसपछि त्यसले आफूले गरेको पाप स्वीकार गर्नुपर्छ । त्यसले आफू चुकेको मूल्य चुक्ता गर्नुपर्छ र पाँचौँ हिस्सा थजुपर्छ । यो त्यसले आघात पुर्याएको व्यक्तिकहाँ ल्याउनुपर्छ ।

⁸ तर यदि अपमानमा परेको व्यक्तिको कुनै नजिकको नातेदार छैन भने, त्यसले आफ्नो प्रायशिच्छतको निम्ति ऐउटा थुमासँगै त्यसको दोषको निम्ति पुजारीद्वारा मूल्य मलाई तिर्नुपर्छ ।

⁹ इसाएलका मानिहरूका सबै भेटी र इसाएलका मानिसहरूले पुजारीलाई ल्याएका र अलग गरेका थोकहरू त्यसको हुनेछ ।

¹⁰ हरेक व्यक्तिका भेटीहरू पुजारीको निम्ति हुनेछ; यदि कसैले पुजारीलाई कुनै थोक दिन्छ भने, यो त्यसको हुनेछ ।”

¹¹ फेरि, परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

¹² “इसाएलका मानिसहरूलाई भन् । ‘कुनै मानिसकी पल्नी बहकिन्छे र आफ्नो पतिको विरुद्ध पाप गर्छे ।

¹³ त्यसपछि अर्को पुरुष त्यससँग सुल्छे । त्यस अवस्थामा त्यो अशुद्ध हुन्छे ।

¹⁴ त्यसका पतिले यो नदेखे तापनि वा थाहा नै नपाए तापनि र त्यो कार्य गर्दा कसैले नपक्रे तापनि र त्यसको विरुद्ध कोही नभए तापनि, त्यसकी पल्नी अशुद्ध भएकी छे भन्ने डाहको आत्माले थाहा देला । तथापि पल्नी अशुद्ध नभएको हुँदा पनि डाहको गलत विचार आउन सक्ला ।

¹⁵ यस अवस्थामा त्यो मानिसले आफ्नी पल्नीलाई पुजारीकहाँ ल्याउनुपर्छ । पतिले त्यसको तर्फबाट आवश्यक पर्ने बलिदान अर्थात् आधा पाथी जौको पिठो ल्याउनुपर्छ । उसले यसमा तेल हाल्युहुँदैन र कुनै सुगम्यित मसला हाल्युहुँदैन, किनभने यो डाहको अन्बलि अर्थात् अपराध याद दिलाउनेको चढाइएको अन्बलि हो ।

¹⁶ पुजारीले त्यस स्त्रीलाई नजिक ल्याउनुपर्छ र त्यसलाई परमप्रभुको सामु राख्नुपर्छ ।

¹⁷ पुजारीले पवित्र पानीको भाँडो लिनुपर्छ र पवित्र वासस्थानको भुइँबाट धूलो लिनुपर्छ । त्यसले त्यो धूलोलाई त्यो पानीमा हाल्नुपर्छ ।

¹⁸ पुजारीले त्यो महिलालाई परमप्रभुको सामु खडा गर्नेछ र त्यसले त्यो महिलाका कपाल फुलाइदिनेछ । त्यसले त्यो समझनाको अन्बलिलाई त्यसको हातमा राखेछ, जुन सन्देहको अन्बलि हो ।

¹⁹ पुजारीले श्राप ल्याउन सक्ने तितो पानीलाई त्यसको हातमा राखेछ । पुजारीले त्यस महिलालाई शपथ खान लगाओस् र त्यसलाई यसो भनोस्, ‘यदि अरू कुनै पुरुषले ताँसँग यौन सम्बन्ध राखेको छैन भने र यदि ताँ बरालिएर गएको छैनस् र अपराध गरेको छैन भने, ताँ श्राप ल्याउने यो तितो पानीबाट मुक्त हुनेछस् ।

²⁰ तर यदि पतिको अधीनमा भएकी ताँ बरालिएकी छस्, यदि ताँ अशुद्ध भएकी छस् र यदि अरू कुनै पुरुष ताँसँग सुतेको छ भने,

²¹ (पुजारीले त्यो महिलामाथि श्राप ल्याउन सक्ने शपथ खान लगाउनुपर्छ र त्यसले महिलालाई भनिरहोस) ‘परमप्रभुले ताँलाई श्रापित तुल्याउनुभएको होस् जुन तेरा मानिसहरूलाई देखाइनेछ । यदि परप्रभुले तेरो जाँघ सुक्ने तुल्याउनुभयो र तेरो पेट सुनिने तुल्याउनुभयो भने, यसै होस् ।

²² श्राप ल्याउने यो पानी तेरो पेटभित्र जानेछ र तेरो पेट सुनिनेछ र तेरो जाँघ सुक्ने छ । त्यो महिलाले ‘हो, म दोषी छु भने यस्तै होस्’ भनी जवाफ दिनुपर्छ ।

²³ पुजारीले यी श्रापहरूलाई मुट्ठोमा लेख्नुपर्छ, र ती लेखिएका श्रापहरूलाई त्यो तितो पानीमा धुनुपर्छ ।

²⁴ पुजारीले श्राप ल्याउने त्यो तितो पानी त्यो महिलालाई पिउन लगाउनुपर्छ । त्यो पानी त्यसभित्र जाने छ र तितो तुल्याउनेछ ।

²⁵ पुजारीले महिलाको हातबाट डाहको अन्बलि लिनुपर्छ । उसले परप्रभुको सामु अन्बलिलाई डोलाउनुपर्छ र यसलाई वेदीमा ल्याउनुपर्छ ।

²⁶ पुजारीले अन्बलिबाट एक मुट्ठी लिएर यसलाई वेदीमा जलाउनुपर्छ । त्यसपछि त्यसले महिलालाई त्यो तितो पानी पिउन दिनुपर्छ ।

²⁷ त्यसले त्यसलाई पानी पिउन दिँदा त्यसले आफ्नो पति विरुद्ध पाप गरेकोले यदि त्यो अशुद्ध भएकी छे भने, त्यो श्राप ल्याउने पानी त्यसभित्र जानेछ र तितो तुल्याउनेछ । त्यसको पेट फुलिनेछ र त्यसको जाँघ सुक्नेछ । त्यो महिला आफ्ना मानिसहरूबिच श्रापित हुनेछ ।

²⁸ तर यदि महिला अशुद्ध भएकी छैन भने र त्यो शुद्ध छे भने, त्यो स्वतन्त्र हुने छे । त्यसले बालक जन्माउन सक्ने छे ।

²⁹ डाहको नियम यही हो । आफ्नो पतिबाट बरालिने र अशुद्ध हुने महिलाको नियम यही हो ।

³⁰ आफ्नी पलीप्रति डाही हुँदा डाहको आत्मा भएको पुरुषको निम्ति नियम यही हो । उसले महिलालाई परमप्रभुको सामु ल्याउनुपर्छ र पुजारी डाहको व्यवस्थाले वर्णन गरेका सबै थोक गर्नुपर्छ ।

³¹ पुरुष आफ्नी पलीलाई पुजारीकहाँ ल्याएको दोषबाट मुक्त हुनेछ । महिलाले त्यसको कुनै पनि दोष भोग्नुपर्छ ।”

Numbers 6:1

¹ परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

² “इसाएलका मानिसहरूलाई भन् । ‘जब कुनै पुरुष वा महिलाले आफूलाई परमप्रभुको निम्ति नाजिरीको विशेष भाकलले अलग गर्छ,

³ त्यसले आफूलाई दाखमद्य र कडा मध्यबाट अलग राख्नुपर्छ । त्यसले दाखमद्य वा कडा मध्यबाट बनाइएको सिर्का पिउनुहुँदैन । त्यसले कुनै किसिमको दाखरस पिउनुहुँदैन अथवा ताजा वा सुकाएको दाख खानुहुँदैन ।

⁴ त्यसले आफूलाई मेरो निम्ति अलग गरेका सबै दिनमा त्यसले दाखको बोक्राबाट बनाइएका सबै थोकलगायत दाखबाट बनाइएका कुनै पनि कुरा खानुहुँदैन ।

⁵ अलग हुने त्यसको समय अवधिभर परमप्रभुप्रति अलग रहने त्यसको भाकल पुरा नभएसम्म त्यसको शिरमा कुनै किसिमको छुरा प्रयोग गर्नुहुँदैन । त्यो परमप्रभुको निम्ति अलग हुनुपर्छ । त्यसले कपाललाई आफ्नो शिरमा लामो हुन दिनुपर्छ ।

⁶ त्यसले आफूलाई परमप्रभुको निम्ति अलग राखेको पुरै समयभरि त्यो मुर्दाको नजिक आउनुहुँदैन ।

⁷ आफनै ब्रुबा, आमा, दाजुभाइ, दिदीबहिनी मरे भने पनि त्यसले तिनीहरूका निम्ति पनि आफूलाई अशुद्ध पार्नुहुँदैन । सबैले त्यसको कपाल देख्न सक्नेजस्तै यो त्यसले आफूलाई परमेश्वरप्रति अलग गरेको कारणले हो ।

⁸ त्यो अलग रहेको पुरै समयभरि त्यो पवित्र अर्थात् परमप्रभुको निम्ति आरक्षित हुन्छ ।

⁹ यदि कोही त्यसको सामु अचानक मर्छ र त्यसले अर्पण गरेको शिरलाई अशुद्ध बनायो भने, त्यसपछि त्यसले शुद्धिकरणको दिनमा आफ्नो कपाल खौरनुपर्छ, त्यसले यसलाई सातोँ दिनमा खौरनुपर्छ ।

¹⁰ त्यसले आठौँ दिनमा दुईवटा परेवा वा दुईवटा परेवाका बचेरा भेट हुने पालको प्रवेश-द्वारमा पुजारीकहाँ ल्याउनुपर्छ ।

¹¹ पुजारीले एउटा चरालाई पापबलिको रूपमा र अर्कोलाई होमबलिको रूपमा चढाउनुपर्छ । यिनीहरूले त्यसको पापको प्रायश्चित्त गर्ने छन्, किनभने मुर्दाको नजिक परेर त्यसले पाप गन्यो । त्यसले त्यस दिन आफ्नो शिर शुद्ध पार्नुपर्छ ।

¹² त्यसले आफ्नो शुद्धिकरणको दिनको निम्ति परमप्रभुको निम्ति आफूलाई अलग गर्नुपर्छ । त्यसले एक वर्ष थुमालाई दोषबलिको रूपमा ल्याउनुपर्छ । त्यसले आफूलाई अशुद्ध पारेका दिनहरू गन्नुहुँदैन, किनभने त्यसले अशुद्ध पान्यो ।

¹³ नाजिरीको अलग हुने समय पुरा हुनेको निम्ति नाजिरीको नियम यही हो । त्यसलाई भेट हुने पालको प्रवेश-द्वारमा ल्याउनुपर्छ ।

¹⁴ त्यसले आफ्नो बलि परमप्रभुलाई चढाउनुपर्छ । त्यसले एक वर्षको खोटरहित एउटा थुमालाई होमबलिको रूपमा चढाउनुपर्छ । त्यसले एक वर्षको खोटरहित पाठीलाई पापबलिको रूपमा चढाउनुपर्छ । त्यसले एउटा खोटरहित थुमालाई मेलबलिको रूपमा ल्याउनुपर्छ ।

¹⁵ त्यसले तिनीहरूका अन्नबलि र अर्घबलिसँगै एक डालो अखमिरी रोटी, तेलले मिसाएको फुरौलाहरू, तेल दलेको अखमिरी बाबरहरू ल्याउनुपर्छ ।

¹⁶ पुजारीले तिनीहरूलाई परप्रभुको सामु चढाउनुपर्छ । त्यसले आफ्ना पापबलि र होमबलि चढाउनुपर्छ ।

¹⁷ अखमिरी रोटीको डालोसँगै त्यसले थुमालाई बलि अर्थात् मेलबलिको रूपमा चढाउनुपर्छ । पुजारीले अन्नबलि र अर्घबलि पनि चढाउनुपर्छ ।

¹⁸ नाजिरीले आफू अलग रहेको सङ्केत गर्न भेट हुने पालको प्रवेश-द्वारमा आफ्नो शिर खौरनुपर्छ । त्यसले आफ्नो शिरको कपाल लिएर मेल बलिको आगोमा जलाउनुपर्छ ।

¹⁹ पुजारीले थुमाको उमालेको कुम, अखमिरी रोटीको डालोबाट एउटा रोटी र अखमिरी बाबर लिनुपर्छ । त्यसले तिनीहरूलाई आफू अलग रेहेको सङ्केत गर्ने कपाल खैरेको नाजिरीका हातमा राख्नुपर्छ ।

²⁰ पुजारीले तिनीहरूलाई डोलाइएको ह्याकुलो र पुजारीलाई दिइएको साप्रोसँगै पुजारीको निम्ति पवित्र हिस्सा परमप्रभुको सामु बलिको रूपमा डोलाउनुपर्छ । त्यसपछि नाजिरीले दाखमद्य पिउन सक्छ ।

²¹ नाजिरीको निम्ति नियम यही हो जसले आफू अलग हुनको निम्ति परमप्रभुको निम्ति आफ्नो बलिदानको भाकल गर्छ । त्यसले अरू जे दिन पनि, त्यसले भाकल गरेका कर्तव्यहरू अर्थात् नाजिरीको निम्ति नियमद्वारा दर्शाइएको प्रतिज्ञा पालन गर्नुपर्छ ।”

²² फेरि परमप्रभुले मोशालाई बोल्नुभयो,

²³ “हारून र त्यसका छोराहरूलाई भन् । ‘तिनीहरूले इसाएलका मानिसहरूलाई यसरी आशिष् दिनुपर्छ । तिनीहरूले तिनीहरूलाई यसो भन्नुपर्छ,

²⁴ ‘परप्रभुले तिनीहरूलाई आशिष् दिनुभएको होस् र रक्षा गर्नुभएको होस् ।

²⁵ परमप्रभुले उहाँको मुहार तिनीहरूमाथि चम्काउनुभएको होस् र तिनीहरूप्रति कृपालु हुनुभएको होस् ।

²⁶ परमप्रभुले तिनीहरूलाई कृपाद्धिले हेर्नुभएको होस् र तिनीहरूलाई शान्ति दिनुभएको होस् ।”

²⁷ तिनीहरूले इसाएलका मानिसहरूलाई मेरो नाँ यसरी दिनुपर्छ । अनि म तिनीहरूलाई आशिष् दिनेछु ।

Numbers 7:1

¹ मोशाले पवित्र वासस्थान पुरा गरेका दिन तिनले यसलाई यसका सबै सरसामानसँगै परमप्रभुको निम्ति अलग गरे । तिनले यसका भाँडाकुँडाहरूलाई पनि त्यसै गरे । तिनले तिनीहरूलाई पनि अभिषेक गरे र परप्रभुको निम्ति अर्पण गरे ।

² त्यस दिन इसाएलका अगुवाहरू, तिनीहरूका आ-आफ्ना पुर्खाहरूका परिवारका मुखियाहरूले बलिदानहरू चढाए । यी मानिसहरू कुलका प्रमुखहरू थिए । तिनीहरूले पुरुषहरूको जनगणनाको देखरेख गरेका थिए ।

³ तिनीहरूले आफ्ना बलिदानहरू परमप्रभुको सामु ल्याए । तिनीहरूले छोपिएका छवटा गाडा र बाहवटा गोरु ल्याए । तिनीहरूले दुई-दुई जना अगुवाको निम्ति एउटा गाडा र हरेक अगुवाले एउटा-एउटा गोरु ल्याए । तिनीहरूले यी थोकहरूलाई पवित्र वासस्थानको सामु चढाए ।

⁴ त्यसपछि परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

⁵ “तिनीहरूले चढाएका बलिहरू स्वीकार गर् र तिनीहरूलाई भेट हुने पालको कामको निम्ति प्रयोग गर् ।”

⁶ मोशाले गाडाहरू र गोरुहरू लिएर तिनले ती लेवीहरूलाई दिए ।

⁷ तिनले दुईवटा गाडा र चारवटा गोरु तिनीहरूका कामलाई आवश्यक पर्ने हुनाले गेर्शोनका सन्तानहरूलाई दिए ।

⁸ तिनले चारवटा गाडा र आठवटा गोरु पुजारी हारूनका छोरा ईतामारको देखरेखमा भएका मरारीहरूका सन्तानहरूलाई दिए । यो तिनीहरूका कामलाई आवश्यक पर्ने भएकोले तिनले यसो गरे ।

⁹ तर तिनले कहातका सन्तानहरूलाई ती कुनै पनि कुरा दिएनन्, किनभने तिनीहरूका कामहरू परमप्रभुसँग सम्बन्धित थियो जसलाई तिनीहरूले आ-आफ्ना काँधहरूमाथि बोक्नुपर्थ्यो ।

¹⁰ मोशाले वेदीलाई अभिषेक गरेका दिन अगुवाहरूले वेदीको अर्पणिको निम्ति आ-आफ्ना सामानहरू चढाए । अगुवाहरूले वेदीको सामु भेटीहरू चढाए ।

¹¹ परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “हरेक अगुवाले वेदीको समर्पणिको निम्ति आ-आफ्नो दिनमा आ-आफ्नो भेटीहरू चढाउनुपर्छ ।”

¹² पहिलो दिनमा, यहूदाको कुलका अम्मीनादाबका छोरा नहशोनले आफ्नो भेटी चढाए ।

¹³ तिनको भेटी पवित्र स्थानको तौलको मापदण्डअनुसार एक सय तिस शेकेल तौल भएको चाँदीको एउटा थाल र सतरी शेकेल तौल भएको एउटा चाँदीको बाटा थियो । यी दुवै नै अन्नबलिको निम्ति तेलमा मुछेको पिठोले भरिएका थिए ।

¹⁴ तिनले दस शेकेल तौलको धूपले भरिएको एउटा सुनको धुपौरो दिए ।

¹⁵ तिनले होमबलिको रूपमा एउटा बाछो, एउटा भेडा र एउटा एक वर्षे थुमा दिए ।

¹⁶ तिनले पापबलिको रूपमा एउटा बाख्ना दिए ।

¹⁷ तिनले दुईवटा गोरु, पाँचवटा भेडा, पाँचवटा बाख्ना र एक वर्षे पाँचवटा थुमा दिए । यो अम्मीनादाबका छोरा नहशोनको भेटी थियो ।

¹⁸ दोस्रो दिनमा इस्साखारका अगुवा सूआरका छोरा नतनेलले आफ्नो भेटी चढाए ।

¹⁹ तिनको भेटी पवित्र स्थानको तौलको मापदण्डअनुसार एक सय तिस शेकेल तौल भएको चाँदीको एउटा थाल र सतरी शेकेल तौल भएको एउटा चाँदीको बाटा थियो । यी दुवै नै अन्नबलिको निम्ति तेलमा मुछेको पिठोले भरिएका थिए ।

²⁰ तिनले दस शेकेल तौलको धूपले भरिएको एउटा सुनको धुपौरो दिए ।

²¹ तिनले होमबलिको रूपमा एउटा बाछो, एउटा भेडा र एउटा एक वर्षे थुमा दिए ।

²² तिनले पापबलिको रूपमा एउटा बाख्ना दिए ।

²³ तिनले दुईवटा गोरु, पाँचवटा भेडा, पाँचवटा बाख्ना र एक वर्षे पाँचवटा थुमा दिए । यो सूआरका छोरा नतनेलको भेटी थियो ।

²⁴ तेस्रो दिनमा जबूलूनका सन्तानहरूका अगुवा हेलोनका छोरा एलीआबले आफ्नो भेटी चढाए ।

²⁵ तिनको भेटी पवित्र स्थानको तौलको मापदण्डअनुसार एक सय तिस शेकेल तौल भएको चाँदीको एउटा थाल र सतरी शेकेल तौल भएको एउटा चाँदीको बाटा थियो । यी दुवै नै अन्नबलिको निम्ति तेलमा मुछेको पिठोले भरिएका थिए ।

²⁶ तिनले दस शेकेल तौलको धूपले भरिएको एउटा सुनको धुपौरो दिए ।

²⁷ तिनले होमबलिको रूपमा एउटा बाछो, एउटा भेडा र एउटा एक वर्षे थुमा दिए ।

²⁸ तिनले पापबलिको रूपमा एउटा बाख्ना दिए ।

²⁹ तिनले दुईवटा गोरु, पाँचवटा भेडा, पाँचवटा बाख्ना र एक वर्षे पाँचवटा थुमा दिए । यो हेलोनका छोरा एलीआबको भेटी थियो ।

³⁰ चौथो दिनमा, रूबेनका सन्तानहरूका अगुवा शदेऊरका छोरा एलीसूरले आफ्नो भेटी चढाए ।

³¹ तिनको भेटी पवित्र स्थानको तौलको मापदण्डअनुसार एक सय तिस शेकेल तौल भएको चाँदीको एउटा थाल र सतरी

शेकेल तौल भएको एउटा चाँदीको बाटा थियो । यी दुवै नै अन्नबलिको निम्ति तेलमा मुछेको पिठोले भरिएका थिए ।

³² तिनले दस शेकेल तौलको धूपले भरिएको एउटा सुनको धुपौरो दिए ।

³³ तिनले होमबलिको रूपमा एउटा बाछो, एउटा भेडा र एउटा एक वर्षे थुमा दिए ।

³⁴ तिनले पापबलिको रूपमा एउटा बाख्ना दिए ।

³⁵ तिनले दुईवटा गोरु, पाँचवटा भेडा, पाँचवटा बाख्ना र एक वर्षे पाँचवटा थुमा दिए । यो शदेऊरका छोरा एलीसूरको भेटी थियो ।

³⁶ पाँचौं दिनमा, शिमियोनका सन्तानहरूका अगुवा सूरीशद्वैका छोरा शलूमीएलले आफ्नो भेटी चढाए ।

³⁷ तिनको भेटी पवित्र स्थानको तौलको मापदण्डअनुसार एक सय तिस शेकेल तौल भएको चाँदीको एउटा थाल र सतरी शेकेल तौल भएको एउटा चाँदीको बाटा थियो । यी दुवै नै अन्नबलिको निम्ति तेलमा मुछेको पिठोले भरिएका थिए ।

³⁸ तिनले दस शेकेल तौलको धूपले भरिएको एउटा सुनको धुपौरो दिए ।

³⁹ तिनले होमबलिको रूपमा एउटा बाछो, एउटा भेडा र एउटा एक वर्षे थुमा दिए ।

⁴⁰ तिनले पापबलिको रूपमा एउटा बाख्ना दिए ।

⁴¹ तिनले दुईवटा गोरु, पाँचवटा भेडा, पाँचवटा बाख्ना र एक वर्षे पाँचवटा थुमा दिए । यो सूरीशद्वैका छोरा शलूमीएलको भेटी थियो ।

⁴² छैठौं दिनमा गादका सन्तानहरूका अगुवा दूएलका छोरा एल्यासापले आफ्नो भेटी चढाए ।

⁴³ तिनको भेटी पवित्र स्थानको तौलको मापदण्डअनुसार एक सय तिस शेकेल तौल भएको चाँदीको एउटा थाल र सतरी शेकेल तौल भएको एउटा चाँदीको बाटा थियो । यी दुवै नै अन्नबलिको निम्ति तेलमा मुछेको पिठोले भरिएका थिए ।

⁴⁴ तिनले दस शेकेल तौलको धूपले भरिएको एउटा सुनको धुपौरो दिए ।

⁴⁵ तिनले होमबलिको रूपमा एउटा बाछो, एउटा भेडा र एउटा एक वर्षे थुमा दिए ।

⁴⁶ तिनले पापबलिको रूपमा एउटा बाख्ना दिए ।

⁴⁷ तिनले दुईवटा गोरु, पाँचवटा भेडा, पाँचवटा बाख्ना र एक वर्षे पाँचवटा थुमा दिए । यो दूएलका छोरा एल्यासापको भेटी थियो ।

⁴⁸ सातौं दिनमा एफ्राइमका सन्तानहरूका अगुवा अम्मीहूदका छोरा एलीशामाले आफ्नो भेटी चढाए ।

⁴⁹ तिनको भेटी पवित्र स्थानको तौलको मापदण्डअनुसार एक सय तिस शेकेल तौल भएको चाँदीको एउटा थाल र सतरी शेकेल तौल भएको एउटा चाँदीको बाटा थियो । यी दुवै नै अन्नबलिको निम्ति तेलमा मुछेको पिठोले भरिएका थिए ।

⁵⁰ तिनले दस शेकेल तौलको धूपले भरिएको एउटा सुनको धुपौरो दिए ।

⁵¹ तिनले होमबलिको रूपमा एउटा बाछो, एउटा भेडा र एउटा एक वर्षे थुमा दिए ।

⁵² तिनले पापबलिको रूपमा एउटा बाख्ना दिए ।

⁵³ तिनले दुईवटा गोरु, पाँचवटा भेडा, पाँचवटा बाख्ना र एक वर्षे पाँचवटा थुमा दिए । यो अम्मीहूदका छोरा एलीशामाको भेटी थियो ।

⁵⁴ आठौं दिनमा मनेश्शोका सन्तानहरूका अगुवा पदासूरका छोरा गमलिएलले आफ्नो भेटी चढाए ।

⁵⁵ तिनको भेटी पवित्र स्थानको तौलको मापदण्ड अनुसार एक सय तिस शेकेल तौल भएको चाँदीको एउटा थाल र सतरी शेकेल तौल भएको एउटा चाँदीको बाटा थियो । यी दुवै नै अन्नबलिको निम्ति तेलमा मुछेको पिठोले भरिएका थिए ।

⁵⁶ तिनले दस शेकेल तौलको धूपले भरिएको एउटा सुनको धुपौरो दिए ।

⁵⁷ तिनले होमबलिको रूपमा एउटा बाछो, एउटा भेडा र एउटा एक वर्षे थुमा दिए ।

⁵⁸ तिनले पापबलिको रूपमा एउटा बाख्ना दिए ।

⁵⁹ तिनले दुईवटा गोरु, पाँचवटा भेडा, पाँचवटा बाख्ना र एक वर्षे पाँचवटा थुमा दिए । यो पदासूरका छोरा गमलिएलको भेटी थियो ।

⁶⁰ नवौँ दिनमा बेन्यामीनका सन्तानहरूका अगुवा गिदेओनीका छोरा अबीदानले आफ्नो भेटी चढाए । चाँदीको एउटा थाल र सतरी शेकेल तौल भएको एउटा चाँदीको बाटा थियो । यी दुवै नै अन्नबलिको निम्ति तेलमा मुछेको पिठोले भरिएका थिए ।

⁶¹ तिनको भेटी पवित्र स्थानको तौलको मापदण्ड अनुसार एक सय तिस शेकेल तौल भएको तिनले दस शेकेल तौलको धूपले भरिएको एउटा सुनको धुपौरो दिए ।

⁶² तिनले होमबलिको रूपमा एउटा बाछो, एउटा भेडा र एउटा एक वर्षे थुमा दिए ।

⁶³ तिनले पापबलिको रूपमा एउटा बाख्ना दिए ।

⁶⁴ तिनले दुईवटा गोरु, पाँचवटा भेडा, पाँचवटा बाख्ना र एक वर्षे पाँचवटा थुमा दिए ।

⁶⁵ यो गिदेओनीका छोरा अबीदानको भेटी थियो ।

⁶⁶ दसौँ दिनमा दानका सन्तानहरूको अगुवा अम्मीशदैका छोरा अहीएजेरले आफ्नो भेटी चढाए ।

⁶⁷ तिनको भेटी पवित्र स्थानको तौलको मापदण्ड अनुसार एक सय तिस शेकेल तौल भएको चाँदीको एउटा थाल र सतरी शेकेल तौल भएको एउटा चाँदीको बाटा थियो । यी दुवै नै अन्नबलिको निम्ति तेलमा मुछेको पिठोले भरिएका थिए ।

⁶⁸ तिनले दस शेकेल तौलको धूपले भरिएको एउटा सुनको धुपौरो दिए ।

⁶⁹ तिनले होमबलिको रूपमा एउटा बाछो, एउटा भेडा र एउटा एक वर्षे थुमा दिए ।

⁷⁰ तिनले पापबलिको रूपमा एउटा बाख्ना दिए ।

⁷¹ तिनले दुईवटा गोरु, पाँचवटा भेडा, पाँचवटा बाख्ना र एक वर्षे पाँचवटा थुमा दिए । यो अम्मीशदैका छोरा अहीएजेरको भेटी थियो ।

⁷² एधारैँ दिनमा आशेरका सन्तानहरूका अुगवा ओक्रानका छोरा पगीएलले आफ्नो भेटी चढाए ।

⁷³ तिनको भेटी पवित्र स्थानको तौलको मापदण्ड अनुसार एक सय तिस शेकेल तौल भएको चाँदीको एउटा थाल र सतरी शेकेल तौल भएको एउटा चाँदीको बाटा थियो । यी दुवै नै अन्नबलिको निम्ति तेलमा मुछेको पिठोले भरिएका थिए

⁷⁴ । तिनले दस शेकेल तौलको धूपले भरिएको एउटा सुनको धुपौरो दिए ।

⁷⁵ तिनले होमबलिको रूपमा एउटा बाछो, एउटा भेडा र एउटा एक वर्षे थुमा दिए ।

⁷⁶ तिनले पापबलिको रूपमा एउटा बाख्ना दिए ।

⁷⁷ तिनले दुईवटा गोरु, पाँचवटा भेडा, पाँचवटा बाख्ना र एक वर्षे पाँचवटा थुमा दिए । यो अम्मीनादाबका छोरा नहशोनको भेटी थियो ।

⁷⁸ बाहौं दिनमा नप्तालीका सन्तानहरूका अगुवा एनानका छोरा अहीराले आफ्नो भेटी चढाए ।

⁷⁹ तिनको भेटी पवित्र स्थानको तौलको मापदण्डअनुसार एक सय तिस शेकेल तौल भएको चाँदीको एउटा थाल र सत्तरी शेकेल तौल भएको एउटा चाँदीको बाटा थियो । यी दुवै नै अन्नबलिको निम्ति तेलमा मुछेको पिठोले भरिएका थिए ।

⁸⁰ तिनले दस शेकेल तौलको धूपले भरिएको एउटा सुनको धूपौरो दिए ।

⁸¹ तिनले होमबलिको रूपमा एउटा बाछो, एउटा भेडा र एउटा एक वर्षे थुमा दिए ।

⁸² तिनले पापबलिको रूपमा एउटा बाख्ना दिए ।

⁸³ तिनले दुईवटा गोरु, पाँचवटा भेडा, पाँचवटा बाख्ना र एक वर्षे पाँचवटा थुमा दिए । यो इनानका छोरा अहीराको भेटी थियो ।

⁸⁴ मोशाले वेदी अभिषेक गरेका दिन इसाएलका अगुवाहरूले यी सबै थोक चढाए । तिनीहरूले बाह्वटा चाँदीका थाल, बाह्वटा बाटार बाह्वटा सुनका धूपौरा चढाए ।

⁸⁵ हरेक चाँदीको थाल एक सय तिस शेकेल तौलको र हरेक बाटा सत्तरी शेकेल तौलको थियो । चाँदीका सबै भाँडाकुँडाको तौल पवित्र स्थानको शेकेलको तौलको मापदण्डअनुसार २,४०० शेकेल थियो ।

⁸⁶ धूपले भरिएका हरेक सुनका धूपौराहरूको तौल पवित्र स्थानको मापदण्डअनुसार दस शेकेलको थियो । सबै सुनका धूपौराहरूको तौल एक सय बिस शेकेल थियो । ती सबै जनावरहरू अर्थात् बाह्वटा गोरु, बाह्वटा भेडा, बाह्वटा एक वर्षे थुमालाई होमबलिको निम्ति अलग गरियो ।

⁸⁷ तिनीहरूले आ-आफ्ना अन्नबलि चढाए । तिनीहरूले पापबलिको रूपमा बाह्वटा बाख्ना दिए ।

⁸⁸ तिनीहरूका सबै गाईवस्तुबाट तिनीहरूले चौबिसवटा साँठे, साठीवटा भेडा, साठीवटा बाख्ना, साठीवटा एक वर्षे थुमालाई मेलबलिको निम्ति बलिदानको रूपमा दिए । यो वेदीलाई अभिषेक गरेपछि वेदीको समर्पणको निम्ति थियो ।

⁸⁹ जब मोशा परमप्रभुसँग कुरा गर्न भेट हुने पालभित्र गए, तिनले उहाँको बलिरहेको आवाज सुने । परमप्रभु दुईवटा करूबको बिचबाट गवाहीको सन्दूकमाथि रहेको कृपा-आसनमाथिबाट तिनीसित बोल्नुभयो ।

Numbers 8:1

¹ परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

² “हारूनलाई भन् । तैंले सातवटा बत्ती बाल्दा तिनीहरूले सामदानको अधिलित्र प्रकाश दिनुपर्छ ।”

³ हारूनले यसै गरे । परमप्रभुले आज्ञा गर्नुभएङ्गै हारूनले सामदान अधिलित्र प्रकाश दिनलाई बत्तीहरू बाले ।

⁴ सामदान यस किसिमले बनाइएको थियो र परमप्रभुले मोशालाई यसको निम्ति नमुना देखाउनुभयो । यो आधारदेखि टुप्पोसम्म फूलजस्ता कचौरालाई पिटेको सुनको हुनुपर्छ ।

⁵ फेरि परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

⁶ “लेवीहरूलाई इसाएलका मानिसहरूबाट ले र तिनीहरूलाई शुद्ध पार् । तिनीहरूलाई शुद्ध पार् ।

⁷ तिनीहरूलाई शुद्ध पार्न यसो गर्: तिनीहरूमाथि प्रायश्चित्तको पानी छर्किदे । तिनीहरूको पुरै शरीर, तिनीहरूको लुगा धुन लगा र यसरी तिनीहरूलाई शुद्ध पार् ।

⁸ त्यसपछि तिनीहरूलाई एउटा बाछो र तेलले मुछेको मसिनो पिटोको अन्नबलि ल्याउन लगा । तिनीहरूले पापबलिको रूपमा अर्को एउटा बाछो पनि त्याऊन् ।

⁹ तैंले लेवीहरूलाई भेट हुने पालको अघि ल्यानेछस् र इसाएलका मानिसहरूको सारा समुदाय भेला हुनेछन् ।

¹⁰ तैंले लेवीहरूलाई परमप्रभुको सामु ल्याउँदा इसाएलका मानिसहरूले आफ्नो हात लेवीहरूमाथि राख्नुपर्छ ।

¹¹ हारूनले लेवीहरूलाई इसाएलका मानिसहरूको तर्फबाट डोलाइने बलिको रूपमा चढाउनुपर्छ, ताकि तिनीहरूले परमप्रभुको सेवाको काम गरून् ।

¹² लेवीहरूले सँढिहरूमाथि तिनीहरूका हात राख्नुपर्छ ।

¹³ तैंले लेवीहरूका प्रायश्चित्तको निम्ति एउटा सँढेलाई पापबलिको रूपमा र अर्कोलाई होमबलिको रूपमा चढाउनुपर्छ । तैंले लेवीहरूलाई हारून र त्यसका छोराहरूको सामु ले र तिनीहरूलाई डोलाइने बलिको रूपमा चढा ।

¹⁴ १तैंले लेवीहरूलाई इसाएलका मानिसहरूबाट यसरी अलग गर । लेवीहरू मेरा हुन् ।

¹⁵ त्यसपछि लेवीहरू भेट हुने पालमा सेवा गर्न जानुपर्छ । तैंले तिनीहरूलाई शुद्ध पार्नुपर्छ । तैंले तिनीहरूलाई डोलाइने बलिको रूपमा चढाउनुपर्छ ।

¹⁶ यसो गर, किनभने तिनीहरू इसाएलका मानिसहरूबाट पूर्ण रूपमा मेरा हुन् । तिनीहरूले गर्भ खोल्ने इसाएलका सबै सन्तानका पहिले जन्मेका हरेक पुरुष बालकको स्थान लिनेछन् । मैले लेवीहरूलाई आफ्नै निम्ति लिएको छु ।

¹⁷ इसाएलका मानिसहरूको पशु र मानिस दुवैबाट पहिले जन्मेकाहरू सबै मेरा हुन् । मैले मिश्र देशमा तिनीहरूका सबै पहिले जन्मेकाहरूलाई लिएको दिन नै मैले तिनीहरूलाई आफ्नै निम्ति अलग गरेँ ।

¹⁸ मैले लेवीहरूलाई इसाएलका मानिसहरूबाट सबै पहिले जन्मेकाहरूको सट्टामा लिएको छु ।

¹⁹ मैले लेवीहरूलाई हारून र त्यसका छोराहरूलाई उपहारको रूपमा दिएको छु । मैले तिनीहरूलाई इसाएलका मानिसहरूबाट भेट हुने पालमा इसाएलका मानिसहरूको काम गर्नलाई लिएको छु । मैले तिनीहरूलाई इसाएलका मानिसहरूका निम्ति प्रायश्चित्त गर्नलाई दिएको छु, ताकि

तिनीहरू पवित्र स्थानको नजिक आउँदा मानिसहरूमाथि कुनै विपत्ति नआओस् ।

²⁰ मोशा, हारून र इसाएलका मानिसहरूका सारा समुदायले लेवीसँगै यो गरे । परमप्रभुले लेवीबारे मोशालाई आज्ञा दिनुभएबमोजिम तिनीहरूले सबै थोक गरे । इसाएलका मानिसहरूले तिनीहरूसँग यसै गरे ।

²¹ लेवीहरूले आफैलाई शुद्ध पारे र आ-आफ्ना लुगाहरू धोए, अनि हारूनले तिनीहरूलाई परमप्रभुको निम्ति डोलाइने बलिको रूपमा चढाए र तिनले तिनीहरूलाई शुद्ध पार्न तिनीहरूको निम्ति प्रायश्चित्त गरे ।

²² त्यसपछि लेवीहरू हारून र तिनका छोराहरूको अधीनमा रहेर तिनीहरूको काम गर्न भेट हुने पालभित्र गए । यो परमप्रभुले लेवीहरूको बारेमा मोशालाई आज्ञा गर्नुभएअनुसार थियो । तिनीहरूले सबै लेवीलाई यसौ गरे ।

²³ परमप्रभुले मोशालाई भनुभयो,

²⁴ “यो सबै पच्चिस वर्ष र त्यसभन्दा माथिका लेवीहरूका निम्ति हो । तिनीहरू भेट हुने पालमा सेवा गर्न दलमा सहभागी हुनुपर्छ ।

²⁵ तिनीहरू पचास वर्षको भएपछि यसरी सेवा गर्न छोड्नुपर्छ । त्यस उमेरमा तिनीहरूले सेवा गर्नुहुँदैन ।

²⁶ तिनीहरूले भेट हुने पालमा सेवा गरिरहने तिनीहरूका भाइहरूलाई सहायता गर्न सक्छन्, तर तिनीहरूले सेवा गर्नुहुँदैन । तैंले लेवीहरूलाई यी कुराहरूमा निर्देशन दिनुपर्छ ।”

Numbers 9:1

¹ तिनीहरू मिश्र देशबाट आएका दोसो वर्षको पहिलो महिनामा सीनै मरुभूमिमा परमप्रभुले मोशालाई भनुभयो,

² “इसाएलका मानिसहरूले निस्तार-चाड यसको निर्धारित समयमा नै मानून् ।

³ यो महिनाको चौधौं दिनको साँझा, तिमीहरूले निस्तार-चाडलाई यसको निर्धारित समयमा नै मान्नू। तिमीहरूले यसलाई पालन गर्नुपर्छ, यससँग सम्बन्धित सबै आदेशहरू पालन गर्नुपर्छ र सबै नियमहरू अनुसरण गर्नुपर्छ।”

⁴ यसैले मोशाले इसाएलका मानिसहरूले निस्तार-चाडलाई मान्नुपर्छ भनी तिनीहरूलाई बताए।

⁵ तिनीहरूले सीनैको मरुभूमिमा पहिलो महिनाको चौधौं दिनको साँझमा निस्तार-चाड मनाए। परमप्रभुले मोशालाई आज्ञा गर्नुभएका सबै कुरा इसाएलका मानिसहरूले पालन गरे।

⁶ मुर्दा छोएको कारण केही मानिसहरू अशुद्ध भएका थिए। तिनीहरूले त्यस दिन निस्तार-चाड मान्न सकेनन्। तिनीहरू त्यसै दिन मोशा र हारूनकहाँ गए।

⁷ ती मानिसहरूले मोशालाई भने, “हामी मुर्दा छोएको कारण अशुद्ध भएका छौं। इसाएलका मानिसहरूमाझ निर्धारित समयमा नै परमप्रभुलाई बलिदान चढाउनबाट हामीलाई किन वज्चित गर्नुहुन्छ?”

⁸ मोशाले तिनीहरूलाई भने, “पर्ख, परमप्रभुले तिमीहरूबाटे के भन्नुहुन्छ, म सुन्छ।”

⁹ परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

¹⁰ “इसाएलका मानिसहरूलाई भन्। ‘यदि तिमीहरूमध्ये कोही मुर्दा छोएको कारण अशुद्ध छ वा लामो यात्रामा छ भने, त्यसले परमप्रभुको निस्तार-चाड अझै मान्न सक्छ।’

¹¹ तिनीहरूले दोस्रो महिनाको चौधौं दिनको साँझा निस्तार-चाड मान्नेछन्। तिनीहरूले निस्तार-चाडको थुमालाई अखिमिरी रोटी र तितो सागसँग खानुपर्छ।

¹² तिनीहरूले यसलाई बिहानसम्म राख्नुहुँदैन वा यसका हाडहरू भाँच्नुहुँदैन। तिनीहरूले निस्तार-चाडका सबै नियम पालन गर्नुपर्छ।

¹³ तर कुनै व्यक्ति शुद्ध छ र यात्रामा छैन, अनि निस्तार-चाड मान्दैन भने परमप्रभुले आज्ञा गर्नुभएको निर्धारित समयमा त्यसले बलिदान नचढाएकोले त्यसलाई त्यसका मानिसहरूबाट बहिष्कार गर्नुपर्छ। त्यस मानिसले आफ्नो पाप भोग्नुपर्छ।

¹⁴ यदि कुनै विदेशी तिमीहरूसँग बसोबास गर्छ र परमप्रभुको आदरमा निस्तार-चाड मान्छ भने, त्यसले यसलाई पालन गर्नुपर्छ र निस्तार-चाडका सबै नियम पालन गरेर उहाँले आज्ञा गर्नुभएका सबै थोक गर्नुपर्छ र यसको निम्ति सबै नियम पालन गर्नुपर्छ। विदेशी र स्वदेशी सबैको निम्ति उही नियम हुनुपर्छ।”

¹⁵ पवित्र वासस्थान खडा गरेको दिन पवित्र वासस्थान अर्थात् करारको आदेशको पाललाई बादलले ढाक्यो। साँझमा बादल पवित्र वासस्थानमाथि थियो। यो बिहानसम्म आगोजस्तो देखियो।

¹⁶ यो यसरी नै रहिरहो। बादलले पवित्र वासस्थान ढाक्यो र राती आगोजस्तो देखा पर्थ्यो।

¹⁷ जब-जब बादल पालबाट हट्थ्यो, इसाएलका मानिसहरू आफ्नो यात्राको निम्ति अघि बढ्दै। जहाँ-जहाँ बादल रोकिन्थ्यो, त्यहाँ मानिसहरूले छाउनी लगाउँथे।

¹⁸ इसाएलका मानिसहरू परमप्रभुको आज्ञामा नै यात्रा गर्थे र उहाँके आज्ञामा छाउनी लगाउँथे।

¹⁹ बादल पवित्र वासस्थानमाथि रहँदा तिनीहरू रोकिन्थे, तिनीहरू छाउनीमा बस्ये। बादल पवित्र वासस्थानमाथि धेरै दिनसम्म रहँदा इसाएलका मानिसहरूले परमप्रभुको आज्ञा पालन गर्थे र यात्रा गर्दैनथे।

²⁰ कहिले काहीं बादल पवित्र वासस्थानमाथि केही दिन मात्र रहन्थ्यो। त्यस अवस्थामा तिनीहरूले परमप्रभुको आज्ञा पालन गर्थे। तिनीहरूले छाउनी लगाउँथे र उहाँको आज्ञामा फेरि यात्रा गर्थे।

²¹ कहिले काहीं बादल छाउनीमा साँझदेखि बिहानसम्म मात्र रहन्थ्यो। बिहान बादल हट्दा तिनीहरूले यात्रा गर्थे। यदि बादल एक दिन वा एक रातको निम्ति मात्र रहेमा, बादल हट्दा मात्र तिनीहरूले यात्रा गर्थे।

²² बादल पवित्र वासस्थानमाथि दुई दिनको, एक महिना वा एक वर्षको निम्ति वा जति समयसम्म रहे पनि इस्साएलका मानिसहरू छाउनीमा रहन्थे र यात्रा गर्दैनथे । तर जब-जब बदल हट्थ्यो, तिनीहरूले यात्रा गर्थे ।

²³ तिनीहरूले परमप्रभुको आज्ञामा नै छाउनी लगाउँथे र तिनीहरूले उहाँको आज्ञामा नै यात्रा गर्थे । मोशाद्वारा दिइएको परमप्रभुको आज्ञा तिनीहरूले पालन गरे ।

Numbers 10:1

¹ परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

² “चाँदीका दुईवटा तुरही बना । चाँदीलाई पिटेर तिनीहरूलाई बना । तैले तुरहीलाई समुदायलाई भेला हुन बोलाउन र तिनीहरूका छाउनी सार्न समुदायलाई बोलाउन प्रयोग गर्नुपर्छ ।

³ भेट हुने पालको प्रवेश-द्वारमा तेरो अघि भेला हुन समुदायलाई बोलाउन पुजारीले तुरहीहरू फुक्नुपर्छ ।

⁴ यदि पुजारीले एउटा मात्र तुरही फुक्यो भने, अगुवाहरू अर्थात् इस्साएलका कुलका प्रमुखहरू तँकहाँ आउनुपर्छ ।

⁵ तैले ठुलो आवाजमा सङ्केत दिँदा पूर्विरका छाउनीहरूले आफ्नो यात्रा सुरु गर्नुपर्छ ।

⁶ दोस्रो पटक ठुलो आवाजमा सङ्केत गर्दा दक्षिणतिरका छाउनीहरूले तिनीहरूको यात्रा सुरु गर्नुपर्छ । तिनीहरूका यात्राको निम्ति तिनीहरूले ठुलो आवाजमा सङ्केत दिनुपर्छ ।

⁷ समुदाय सँगै भेला हुँदा तुरही फुक, तर ठुलो आवाजमा होइन ।

⁸ हारूनका छोराहरू अर्थात् पुजारीहरूले तुरही फुक्नुपर्छ । यो तिमीहरूलाई मानिसहरूका पुस्तौँ-पुस्तासम्म सदैवको निम्ति नियम हुनेछ ।

⁹ तिमीहरूलाई अत्याचार गर्ने शत्रुको विरुद्ध आफ्नो मुलुकमा तिमीहरू युद्ध गर्न जाँदा, तिमीहरूले तुरहीसँगै जनाउँ-धनि दिनुपर्छ । म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले सम्झने छु र तिनीहरूलाई तिमीहरूका शत्रुहरूबाट बचाउने छु ।

¹⁰ साथै नियमित चाड र महिनाको सुरुवात दुवै किसिमको उत्सवको समयमा, तिमीहरूले आफ्नो होमबलि र मेलबलि चढाउँदा तुरही बजाउनुपर्छ । यिनीहरूले म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरलाई याद दिलाउने छन् । म तिमीहरूका परमप्रभु परमेश्वर हुँ ।” दोस्रो वर्षको

¹¹ दोस्रो महिनाको बिसौँ दिनमा करारका आदेशहरूका पवित्र वासस्थानबाट हट्यो ।

¹² त्यसपछि इस्साएलका मानिसहरू सीनैको मरुभूमिबाट आफ्नो यात्रामा लागे ।

¹³ बादल पारानको मरुभूमिमा रोकियो । मोशाद्वारा दिइएको परमप्रभुको आज्ञा पालन गरेर तिनीहरूले पहिलो यात्रा गरे । यहूदाका सन्तानहरूका झन्डामुनिका छाउनीले आ-आफ्ना फौज लिएर पहिलो लश्करमा हिँडे ।

¹⁴ यहूदाको फौजको नेतृत्व अम्मीनादाबका छोरा नहशोनले गरे ।

¹⁵ इस्साखारका सन्तानहरूका फौजको नेतृत्व सूआरका छोरा नतनेलले गरे ।

¹⁶ जबूलूनका सन्तानहरूका फौजको नेतृत्व हेलोनका छोरा एलीआबले गरे ।

¹⁷ पवित्र वासस्थानको देखरेख गर्ने गेश्वर्ण र मरारीका सन्तानहरूले पवित्र वासस्थान उठाए र आफ्नो यात्रामा हिँडे ।

¹⁸ फेरि, रूबेनको छाउनीको झन्डामुनिका फौजले यात्रा सुरु गरे । रूबेनको फौजको नेतृत्व शदेऊरका छोरा एलीसूरले गरे ।

¹⁹ शिमोयोनका सन्तानहरूका फौजको नेतृत्व सूरीशदैका छोरा शलूमीएलले गरे ।

²⁰ गादका सन्तानहरूका फौजको नेतृत्व दूएलका छोरा एल्यासापले गरे ।

²¹ कहातीहरू हिँडे । तिनीहरूले पवित्र स्थानका पवित्र सामानहरू बोके । अरूहरूले कहातीहरू अर्को छाउनीमा नआइपुढै पवित्र वासस्थान खडा गर्थे । त्यसपछि एफ्राइमका सन्तानहरूका झन्डामुनिका फौज हिँडे ।

²² एफ्राइमको फौजको नेतृत्व अम्मीहूदका छोरा एलीशामा गरे ।

²³ मनश्शेका सन्तानहरूका फौजको नेतृत्व पदासूरका छोरा गमलिएलले गरे ।

²⁴ बेन्यामीनका सन्तानहरूका कुलको फौजको नेतृत्व गिदेओनीका छोरा अबीदानले गरे ।

²⁵ दानको सन्तानहरूका झन्डामुनि छाउनी लगाएका फौज अन्तिममा हिँडे । दानको फौजको नेतृत्व अम्मीशदैका छोरा अहीएजेरले गरे ।

²⁶ आशेरका सन्तानहरूका कुलको फौजको नेतृत्व औक्रानका छोरा पगीएलले गरे ।

²⁷ नप्तालीका सन्तानहरूका कुलको फौजको नेतृत्व एनानका छोरा अहीराले गरे ।

²⁸ इस्राएलका मानिसहरूका फौजले यसरी आफ्नो यात्रा सुरु गन्यो । मोशाले मिद्यानी रूणेलका छोरा होबाबसँग कुरा गरे ।

²⁹ रूणेल मोशाका ससुरा थिए । मोशाले होबाबसँग कुरा गरे र भने, “हामी परमप्रभुले भन्नुभएको ठाउँतिर यात्रा गरिरहेका छौं । परमप्रभुले भन्नुभयो, ‘म यो तिमीहरूलाई दिने छु ।’ हामीसँगै आउनुहोस् र हामीले तपाईंलाई असल गर्ने छौं । परमप्रभुले इस्राएलको निम्ति असल गर्ने प्रतिज्ञा गर्नुभएको छ ।”

³⁰ तर होबाबले मोशालाई भने, “म तिमीहरूसँग जाँदिनै । म मेरो आफ्नै मुलुकतिर र मेरा आफ्नै मानिसहरूकहाँ जाने छु ।”

³¹ त्यसपछि मोशाले जवाफ दिए, ‘कृपया, हामीलाई नछोडनुहोस् । मरुभूमिमा कसरी छाउनी लगाउने भनी तपाईंलाई थाहा छ । तपाईंले हाम्रो हेरचाह गर्नुपर्छ ।

³² यदि तपाईं हामीसँग जानुभयो भने परमप्रभुले हामीलाई असल गर्नुभएङ्गै हामी तपाईंको निम्ति असल नै गर्नेछौं ।” तिनीहरूले परमप्रभुको पर्वतबाट तिन दिनसम्म यात्रा गरे ।

³³ तिनीहरूको निम्ति विश्राम गर्ने ठाउँ पत्ता लगाउन परमप्रभुको करारको सन्दूक तिन दिनसम्म तिनीहरूको अधि-अधि लगियो ।

³⁴ तिनीहरूले यात्रा गर्दा परमप्रभुको बादल दिनमा तिनीहरूसँग थियो ।

³⁵ जब-जब सन्दूक उठाइन्थ्यो मोशाले यसो भन्ये, “हे परमप्रभु, उठनुहोस् । तपाईंका शत्रुहरूलाई तितरबितर पार्नुहोस् । तपाईंलाई घृणा गर्नेहरूलाई तपाईंदेखि भाग्न लगाउनुहोस् ।”

³⁶ जब-जब सन्दूक रोकिन्थ्यो, मोशाले यसो भन्ये, “हे परमप्रभु, हजारौंहजार इस्राएलतिर फर्कनुहोस् ।”

Numbers 11:1

¹ यस बेला परमप्रभुले सुने गरी मानिसहरूले तिनीहरूका कष्टबारे गनगन गरे । परमप्रभुले मानिसहरूको गनगन सुन्नुभयो र रिसाउनुभयो । परमप्रभुबाट आगो दन्कियो र यसका किनाराका केही छाउनीहरू जले ।

² अनि मानिसहरूले मोशासँग बिन्ती गरे । यसैले मोशाले परमप्रभुसँग प्रार्थना गरे, र आगो रोकियो ।

³ त्यस ठाउँको नाउँ तबेरा राखियो, किनभने परमप्रभुको आगो मानिसहरूमाझ दन्कियो ।

⁴ केही विदेशीहरू इसाएलका सन्तानहरूसँग छाउनीमा बस थाले । तिनीहरूले मिठो खानेकुरा खाने इच्छा गरे । अनि इस्माएलका मानिसहरू रुन थाले र भने, “हामीलाई कसले मासु खान दिन्छ ?”

⁵ हामीले मिश्रमा खुलमखुला खाएका माछा, काँक्रा, खरबूजा, कन्दहरू, प्याज र लसुन सम्झान्छौं ।

⁶ अहिले हाम्रो भोक नै हराइसकेको छ, किनभने हामी देख्ने जति सबै थोक मन्न मात्र हो ।”

⁷ मन्न धनियाँको बिउजस्तो थियो । यो हेर्दा खोटोजस्तो देखिएय्यो ।

⁸ मानिसहरू वरिपरि जान्थे र यसलाई बटुल्ये । तिनीहरूले यसलाई पिँथ्ये, ओखलीमा कुट्थे, भाँडामा उमाल्ये र यसलाई फुरौला बनाउँथे । यो ताजा जैतूनको तेलको स्वादको थियो ।

⁹ छाउनीमा राती शीत पर्दा मन्न पनि झर्थ्यो ।

¹⁰ मानिसहरू आ-आफ्ना परिवारमा रोएको मोशाले सुने र सबै मानिस आ-आफ्ना पालको ढोका थिए । परमप्रभु साहै क्रोधित हनुभयो र तिनीहरूको गनगान मोशाको दृष्टिमा गलत थियो ।

¹¹ मोशाले परमप्रभुलाई भने, “तपाईंको दासलाई किन यति नराम्रो व्यावहार गर्नुभएको ? तपाईं किन मसँग खुसी हुनुहुन्न ? तपाईंले मलाई यी सबै मानिसको बोझ बोकाउनुहुन्छ ।

¹² के यी मानिसहरूलाई मैले गर्भधारण गरेको थिए ? के तिनीहरूलाई मैले जन्माएको थिएँ अनि ‘तिनीहरूलाई बुबाले बालकलाई आफ्नो छातीमा टाँसेर बोकेझैँ बोक’ भनुहुन्छ ? के मैले तिनीहरूलाई तपाईंले तिनीहरूका पुर्खहरूलाई दिन्छु भनी प्रतिज्ञा गर्नुभएको मुलुक दिन त्यहाँसम्म नै बोक्नुपर्ने?

¹³ यी सबै मानिसलाई खुवाउन मैले मासु कहाँ पाउन सक्छु ? तिनीहरू ‘हामीलाई मासु खान दिनुहोस’ भन्दै मेरो सामु रोइरहेका छन् ।

¹⁴ यी सबै मानिसलाई म एकलै बोक्न सकिदैन । तिनीहरू मेरो निम्ति अति धैरै भएका छन् ।

¹⁵ तपाईंले मसँग यस्तो व्यवहार गरिरहनुभएको हुनाले यदि मैले तपाईंको दृष्टिमा निगाह पाएको छु भने मलाई अहिले नै मार्नुहोस, मैले मेरो बिजोग देख्नु नपरोस ।”

¹⁶ परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “इस्माएलका सतरी जना धर्म-गुरु मकहाँ ले । तिनीहरू सबै धर्म-गुरु र मानिसहरूका अधिकृतहरू होऊन् । तिनीहरूलाई भेट हुने पालमा ताँसँगै खडा हुनलाई ले ।

¹⁷ म ओर्ली आउनेछु र ताँसँग कुरा गर्नेछु । ताँसँग भएको केही आस्मा लिएर यसलाई म तिनीहरूमाथि राख्नेछु । तिनीहरूले मानिसहरूका बोझ ताँसौं बहन गर्नेछन् । यसलाई ताँ एकलै बोक्नुपर्नेछैन ।

¹⁸ मानिसहरूलाई भन्, ‘भोलिको निम्ति आफैलाई शुद्ध पार र तिमीहरूले साँच्चै मासु खानेछौं, किनकि तिमीहरू रोएका छौं र परमप्रभुले सुन्नुभएको छ । तिमीहरूले भन्यै, “हामीलाई कसले मासु खान दिन्छ ? हामीलाई मिश्र देश नै असल थियो ।” यसकारण, परमप्रभुले तिमीहरूलाई मासु दिनुहुनेछ र तिमीहरूले यसलाई खानेछौं ।

¹⁹ तिमीहरूले मासु एक दिन, दुई दिन, पाँच दिन, दस दिन वा बिस दिन मात्र खानेछेनौ,

²⁰ तर तिमीहरूले तिमीहरूको नाक लागूजेलसम्म पुरै महिनाभरि नै मासु खानेछौं । यो तिमीहरूलाई दिग्मिग हुनेछ, किनभने तिमीहरूले परमप्रभुलाई इन्कार गरेका छौं, जो तिमीहरू माझ हुनुहुन्छ । तिमीहरू उहाँको सामु रोएका छौं । तिमीहरूले भन्यै, “हामीले मिश्र देश किन छाड्यौं ?”

²¹ खसपाठि मोशाले भने, “म छ लाख मानिससँग छु, र तपाईंले भन्नुभएको छ, मैले तिनीहरूलाई पुरै एक महिना मासु खान दिनेछु ।”

²² के तिनीहरूलाई तृप्त पार्न हामीले भेडा-बाखाहरू र गाईवस्तुहरू काट्नु त ? के तिनीहरूलाई तृप्त पार्न हामीले समुद्रका सबै माछाहरू पक्रने ?”

²³ परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “के मेरो बहुली छोटो भएको छ ? मेरो वचन सत्य हो वा होइन भनी अब तैले देखोछस् ।”

²⁴ मोशा बाहिर गए र परमप्रभुको वचन बोले । तिनले मानिसका सत्तरी जना धर्म-गुरुलाई भेला गरे र तिनीहरूलाई पालको वरिपरि राखे ।

²⁵ परमप्रभु बादलमा तल आउनुभयो र मोशासँग बोल्नुभयो । परमप्रभुले मोशासँग भएको केही आत्मा लिनुभयो र यसलाई सत्तरी जना धर्म-गुरुमाथि राखिदिनुभयो । तिनीहरूमाथि आत्मा आउनुभएपछि तिनीहरूले अगमवाणी गरे, तर त्यस बेला मात्र र फेरि अगमवाणी गरेनन् ।

²⁶ एल्दाद र मेदाद नाउँ गरेका दुई जना छाउनीमा नै बसे । आत्मा तिनीहरूमाथि पनि आउनुभयो । सूचीमा तिनीहरूका नाउँ पनि उल्लेख गरिएको थियो, तर तिनीहरू पालमा गएका थिएनन् । तथापि तिनीहरूले छाउनीमा नै अगमवाणी गरे ।

²⁷ छाउनीमा भएका एक जना जवान दौडेर गएर मोशालाई भने, “एल्दाद र मेदादले छाउनीमा नै अगमवाणी गरिरहेका छन् ।”

²⁸ मोशाका सहायक, तिनका चुनिएका एक जना अर्थात् नूनका छोरा यहोशूले मोशालाई भने, “मालिक, तिनीहरूलाई रोक्नुहोस् ।”

²⁹ मोशाले तिनलाई भने, “के तिमी मेरो खातिर डाही हुन्छौ ? परमप्रभुले उहाँका सबै मानिसमाथि उहाँको आत्मा राखेर तिनीहरू अगमवक्ताहरू भए कति राग्रो हुन्यो !”

³⁰ मोशा र इसाएलका धर्म-गुरुहरू छाउनीमा फर्केर गए ।

³¹ त्यसपछि परमप्रभुबाट बतास आयो र समुद्रबाट बट्टाई चराहरू ल्यायो । तिनीहरू छाउनी नजिक वरिपरि एक दिनको बाटोभरि झिरे । बट्टाई चराहरूले लगभग एक मिटर जति बाकलो हुने गरी जमिनलाई नै ढाके ।

³² मानिसहरू त्यस दिनभरि, रातभरि र अर्को दिनभरि बट्टाई चराहरू बटुल्नमा व्यस्त भए । कसैले पनि पच्चिस मुरीभन्दा

कम बटुलेन । तिनीहरूले छाउनीभरि बट्टाई चराहरू फिँजाए ।

³³ मासु तिनीहरूको मुखमा हुँदा नै, तिनीहरूले यसलाई चपाइरहेहुँदा नै, परमप्रभु तिनीहरूसँग क्रोधित हुनुभयो । उहाँले मानिसहरूलाई भयङ्कर रोगले प्रहार गर्नुभयो ।

³⁴ त्यस ठाउँको नाउँ किब्रोथ-हत्तावा राखियो, किनभने मासुको लालसा गर्ने मानिसहरूलाई तिनीहरूले त्यहाँ गाडे ।

³⁵ किब्रोथ-हत्तावाबाट मानिसहरू हसेरोततिर गए, जहाँ तिनीहरू बसे ।

Numbers 12:1

¹ मोशाले विवाह गरेका कूशी महिलाको कारण हारून र मिरियम मोशाको विरुद्धमा बोले ।

² तिनीहरूले भने, “के परमप्रभु मोशासँग मात्र बोल्नुभएको छ ? के उहाँ हामीसँगचाहिँ बोल्नुभएको छैन ?” तिनीहरूले भनेका कुरा परमप्रभुले सुन्नुभयो ।

³ मोशा साहै नम्र मानिस थिए, तिनी संसारका सबैभन्दा नम्र थिए ।

⁴ त्यसै बेला परमप्रभु मोशा, हारून र मिरियमसित बोल्नुभयो, “तिमीहरू तिनै जना भेट हुने पालमा आओ ।” त्यसैले तिनै जना बाहिर आए ।

⁵ अनि परमप्रभु बादलको खामोमा ओर्लेर आउनुभयो । उहाँ पालको प्रवेश-द्वारमा खडा हुनुभयो अनि हारून र मिरियमलाई बोलाउनुभयो । तिनीहरू दुवै अगि आए ।

⁶ परमप्रभुले भन्नुभयो, “मेरो वचन सुन । मेरो अगमवक्ता तिमीहरूसँग हुँदा म आफैलाई त्यससँग दर्शनमा प्रकट गर्नेछु र त्यससँग सपनामा कुरा गर्नु ।

⁷ मेरो दास मोशा त्यस्तो होइन । त्यो मेरा सबै घरानामा विश्वासयोग्य छ ।

⁸ म मोशासँग दर्शन वा अडकोमा होइन प्रत्यक्ष रूपमा बोल्छु । त्यसले मेरो रूप देख्छ । यसैले तिनीहरूलाई मेरो दास मोशा विरुद्ध बोल्ल किन डर लागेन ?”

⁹ परमप्रभुको क्रोध तिनीहरू विरुद्ध दन्कियो, र उहाँ तिनीहरूबाट जानुभयो ।

¹⁰ बादल पालमाथिबाट हट्यो र मिरियम अचानक कुष्ठरोगी भइन् । तिनी हिउँजस्तै सेतो भइन् । हारून मिरियमतिर फर्कदा तिनलाई कुष्ठ रोग लागेको देखे ।

¹¹ हारूनले मोशालाई भने, “हे मेरा मालिक, बिन्ती छ यो पाप हाम्रो विरुद्ध नलिनुहोस् । हामीले मूर्खतापूर्वक बोलेका छौं र हामीले पाप गरेका छौं ।

¹² बिन्ती छ, तिनी आफ्नो आमाको गर्भबाट निस्कँदा नै आधा मासु कुहेको मृत जन्मेकोजस्तो नहोऊन ।”

¹³ यसैले मोशाले परमप्रभुलाई पुकारे, “हे परमेश्वर, बिन्ती छ, उनलाई निको पारिदिनुहोस् ।”

¹⁴ परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “यदि त्यसको बुबाले त्यसलाई अनुहारमा थुकेको भए, त्यो सात दिनसम्म अपमानित हुच्यो । त्यसलाई छाउनी बाहिर लगेर थुन् । त्यसपछि त्यसलाई फेरि ले ।”

¹⁵ यसैले मिरियमलाई छाउनीबाहिर सात दिनसम्म थुनियो । तिनी छाउनीमा नफर्केसम्म मानिसहरूले यात्रा गरेनन् ।

¹⁶ त्यसपछि, मानिसहरू हसेरोतबाट यात्रा गरेर पारानको मरुभूमिमा छाउनी लगाए ।

Numbers 13:1

¹ त्यसपछि परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

² “केही मानिसहरूलाई कनानको भूमिको जाँच गर्न पठा, जुन मैले इसाएलका मानिसहरूलाई दिएको छु । तिनीहरूका पुर्खाका हरेक कुलबाट एक-एक जना पठा । ती हरेक तिनीहरूका अगुवा हुनुपर्छ ।”

³ मोशाले तिनीहरूलाई पारानको मरुभूमिबाट पठाए, ताकि तिनीहरूले परमप्रभुको आज्ञा पालन गर्न् । तिनीहरू सबै इसाएलका मानिसहरूका अगुवाहरू थिए ।

⁴ तिनीहरूका नाउँ यिनै हुन्: रूबेनको कुलबाट जक्कूरका छोरा शम्मूअ;

⁵ शिमियोनका कुलबाट होरीका छोरा शाफात;

⁶ यहूदाको कुलबाट यपुनेका छोरा कालेब;

⁷ इसाखारको कुलबाट योसेफका छोरा यिगाल;

⁸ एफ्राइमको कुलबाट, नूनका छोरा होशिया;

⁹ बेन्यामीनको कुलबाट, रफूका छोरा पलती;

¹⁰ जबूलूनको कुलबाट सोदीका छोरा गद्दीएल;

¹¹ योसेफको कुलबाट (अर्थात् मनेश्शेको कुलबाट) सूसीका छोरा गेद्दी;

¹² दानको कुलबाट गमल्लीका छोरा अम्मीएल;

¹³ आशेरको कुलबाट मिखाएलका छोरा सतूर;

¹⁴ नप्तालीको कुलबाट वोफसीका छोरा नहबी

¹⁵ गादको कुलबाट माकीका छोरा गूएल ।

¹⁶ मोशाले भूमिको जाँच गर्न पठाएका मानिसहरूका नाउँ यिनै थिए । मोशाले नूनका छोरा होशियालाई यहोशू नाउँ राखे ।

¹⁷ मोशाले तिनीहरूलाई कनानको भूमि जाँचबुझ गर्न पठाए । तिनले तिनीहरूलाई भने, “नेगेवबाट प्रवेश गर र पहाडी मुलुकतिर जाओ ।

¹⁸ यो कस्तो छ भनी भूमिको जाँचबुझ गर ।

¹⁹ त्यहाँ बस्ने मानिसहरूलाई हेर, तिनीहरू बलिया वा कमजोर छन् वा तिनीहरू धेरै छन् वा थेरै छन् ।

²⁰ तिनीहरू बसोबास गरेका भूमि कस्तो छ, हेर । यो असल वा खराब छ ? सहरहरू कस्ता छन् ? तिनीहरू छाउनी वा किल्ला भएको सहरहरूमा छन् ? भूमि कस्तो छ । अन्न उमार्न असल छ वा छैन, रुखहरू छन् वा छैनन् । साहसी होओ र त्यो भूमिको उत्पादनको नमुना लिएर आओ ।” त्यस बेला पहिलो दाख पाक्ने समय थियो ।

²¹ यसैले ती मानिसहरू गए र जीनको मरुभूमिदेखि लेबो-हमात नजिकको रेहोबसम्मको भूमिको जाँचबुझ गरे ।

²² तिनीहरू नेगेवबाट उक्लेर हेब्रोनमा आइपुगे । त्यहाँ अनाकका सन्तानहरू अहीमान, शेशै र तल्मै थिए । होब्रोन मिश्रको सोअनभन्दा सात वर्ष पहिले निर्माण गरिएको थियो ।

²³ जब तिनीहरू एश्कोलको बँसीमा पुगे, तिनीहरूले दाखको झुप्पासहितको हाँगा काटे । तिनीहरूले यसलाई घोचामा राखेर दुई जनाले बोके । तिनीहरूले अनार र नेभारा पनि ल्याए ।

²⁴ इसाएलका मानिसहरूले त्यहाँ दाखको झुप्पा काटेकाले त्यस ठाउँलाई एश्कोलको बँसी नाउँ राखियो ।

²⁵ चालिस दिनपछि तिनीहरू भूमिको जाँचबुझ गरेर फर्के ।

²⁶ तिनीहरू मोशा, हारून र इसाएलका सारा समुदायकहाँ पारानको मरुभूमिमा भएको कादेशमा फर्केर आए । तिनीहरूले तिनीहरूलाई र सारा समुदायलाई खबर ल्याए र भूमिको उत्पादन तिनीहरूलाई देखाए ।

²⁷ तिनीहरूले मोशालाई भने, “तपाईंले पठाउनुभएको मुलुकमा हामी पुग्यौ । यसमा साँचै दुध र मह बग्दोरहेछ । यसका केही उत्पादनहरू यहाँ छन् ।

²⁸ तथापि, त्यहाँ बसोबास गर्ने मानिसहरू बलिया छन् । सहरमा किल्ला हालिएका छन् र ती धेरै तुला छन् । हामीले अनाकका सन्तानहरूलाई पनि देख्यौं ।

²⁹ नेगेवमा अमालेकीहरू बसोसबास गर्नेन् । हिती, यबूसी, र एमोरी पहाडी मुलुकमा बस्छन् । कनानीहरू समुद्र किनारा र यर्दन नदीको तीरमा बस्छन् ।”

³⁰ अनि यहोशूले मोशाको सामु मानिसहरूलाई चुपचाप बनाए र भने, “जाओँ र भूमिलाई कब्जा गराँ, किनभने हामीले यसलाई निश्चय पनि जिलेछौं ।

³¹ तर तिनीसँग गएका अरू मानिसहरूले भने, “हामीले तिनीहरूलाई आक्रमण गर्न सक्दैनौं, किनभने तिनीहरू हामीभन्दा बलिया छन् ।”

³² यसैले तिनीहरूले जाँचबुझ गरेका मुलुकबारे इसाएलका मानिसहरू माझ निरुत्साहित पार्ने खबर फिँजाए । तिनीहरूले भने, “हामीले हेरेका मुलकले त आफै बासिन्दाहरूलाई निल्दोरहेछ ।

³³ हामीले त्यहाँ देखेका सबै मानिस अग्ला कदका छन् । हामीले त्यहाँ दैत्यहरू अर्थात् अनाकका सन्तानहरू देख्यौं जो दैत्यहरूबाट आएका थिए । तिनीहरूसँग तुलना गर्दा हामी हाम्रो नजरमा फट्याङ्गप्राजस्ता थियौं ।”

Numbers 14:1

¹ त्यस रात सारा समुदाय ठुलो आवाज निकालेर रोए ।

² इसाएलका सबै मानिसले मोशा र हारूनको आलोचना गरे । सारा समुदायले तिनीहरूलाई भने, ‘हामी मिश्र देशमा नै मरेको भए पनि हुन्थ्यो अथवा यही मरुभूमिमा नै मरेको भए नि हुन्थ्यो !

³ तरवारद्वारा मर्नलाई परमप्रभुले हामीलाई किन यो भूमिमा ल्याउनुभयो ? हाम्रा पल्नीहरू र साना छोराछोरीहरू हताहत हुनेछन् । के हामी मिश्रमा मर्नु नै असल हुँदैनय्यो र ?

⁴ तिनीहरूले आपसमा भने, “अर्को अगुवा चुनौं र मिश्रितिर फकैं ।”

⁵ अनि मोशा र हारून इस्साएलका मानिसहरूका समुदायका सबै भेलाको सामु घोषी परे ।

⁶ त्यो भूमिको जाँचबुझ गर्न पठाइएकामध्ये केहीमा नूनका छोरा यहोशू र यपुन्नेका छोरा कालेबले आफ्नो लुगा च्याते ।

⁷ तिनीहरूले इस्साएलका मानिसहरूका सबै समुदायलाई भने, “हामीले घुमेका र जाँचबुझ गरेका मुलुक धेरै राम्रो छ ।

⁸ यदि परमप्रभु हामीसँग प्रसन्न हुनुहुन्छ भने, उहाँले हामीलाई यो भूमिमा लानुहुनेछ र यो हामीलाई दिनुहुनेछ । भूमिमा दृढ र मह बग्छ ।

⁹ तर परमप्रभुको विरुद्धमा विद्रोह नगर्नुहोस्, र त्यो भूमिका मानिसहरूसँग नडराउनुहोस्, किनभने तिनीहरू हाम्रा रोटी हुन् । तिनीहरूका सुरक्षा तिनीहरूबाट हटाइनेछ, किनभने परमप्रभु हामीसँग हुनुहुन्छ । तिनीहरूसँग नडराओ ।”

¹⁰ अनि सारा समुदायले तिनीहरूलाई दुङ्गाले हान्ने मतो गरे । तर भेट हुने पालमा इस्साएलका सबै मानिसकहाँ परमप्रभुको मौहमा देखा पर्यो ।

¹¹ परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “यी मानिसहरूले मलाई कहिलेसम्म तिरस्कार गर्ने ? मैले तिनीहरूका माझ गरेका मेरो शक्तिका चिन्हहरूका बाबजुद पनि तिनीहरू कहिलेसम्म ममा भरोसा गर्न चुक्छन् ?

¹² म तिनीहरूलाई विपत्तिले प्रहार गर्नेछु र विनाश गर्नेछु अनि तेरो आप्नै कुलबाट एउटा जाति बनाउनेछु जुन तिनीहरूभन्दा महान् र शक्तिशाली हुनेछ ।”

¹³ मोशाले परप्रभुलाई भने, “यदि तपाईंले यसो गर्नुभयो भने, मिश्रीहरूले यसबारे सुनेछन्, किनभने तपाईंले यिनौहरूलाई तिनीहरूको शक्तिबाट छुटकारा दिनुभयो ।

¹⁴ तिनीहरूले यो भूमिका मानिसहरूलाई भन्नेछन् । तपाईं परमप्रभु तिनीहरूसँग हुनुहुन्छ भन्ने तिनीहरूले सुनेका छन्, किनभने तपाईंलाई आमनेसामने देखिएको छ । तपाईंको बादल हाम्रा मानिसहरूमाथि खडा छ । तपाईं दिनमा बादलको खामो भएर र रातमा आगोको खामो भएर तिनीहरूको अधिअधि जानुहुन्छ ।

¹⁵ यदि तपाईंले यी मानिसहरूलाई एक जना मानिसलाई झैँ मार्नुभयो भने, तपाईंको प्रसिद्धि सुन्ने जातिहरू बोलेछन् र भन्नेछन्,

¹⁶ ‘परमप्रभुले तिनीहरूलाई दिन्छु भनी प्रतिज्ञा गर्नुभएको मुलुकमा यी मानिसहरूलाई लान नसक्नुभएको हुनाले उहाँले तिनीहरूलाई मरुभूमिमा नै मार्नुभयो ।’

¹⁷ म बिन्ती गर्दू, कि तपाईंको महाशक्ति प्रयोग गर्नुहोस् । किनभने तपाईंले भन्नुभएको छ,

¹⁸ ‘परमप्रभु रिसाउनमा धिमा र विश्वनीयताको करारमा प्रशस्त हुनुहुन्छ । उहाँले अपराध र अर्धर्महरू क्षमा गर्नुहुन्छ । उहाँले तिनीहरूका सन्तानहरूमाथि तेसो र चौथो पुस्तासम्म पुर्खाहरूका दण्ड ल्याउनुहुँदा उहाँले दोषीहरूलाई कुनै पनि हालतमा साफ पार्नुहुन्छ ।’

¹⁹ म तपाईंसँग बिन्ती गर्दू, कि तपाईंले यी मानिसहरूलाई तिनीहरू मिश्रमा हुँदादेखि अहिलेसम्म सदैव क्षमा गर्नुभएँझै तपाईंको करारको विश्वसनीयताको महान् ताको कारण यी मानिसहरूका पाप क्षमा गर्नुहोस् ।”

²⁰ परप्रभुले भन्नुभयो, “मैले तिनीहरूलाई तेरो बिन्तीअनुसार क्षमा गरेको छु,

²¹ तर जस्तो म जीवित छु र पृथ्वी मेरो महिमाले ढाकिनेछ, मेरो महिमा र

²² शक्तिका चिन्हहरू देखो ती सबै मानिस जसलाई मैले मिश्र देश र मरुभूमिमा गरेँ, तिनीहरूले मलाई दस पटकसम्म परीक्षा गरेका छन् र मेरो आवाज सुनेका छैनन् ।

²³ यसैले तिनीहरूले निश्चय नै त्यो भूमि देखेछैनन् जसबाट मैले तिनीहरूका पुर्खाहरूसित शपथ खाएँ । तिनीहरूमध्ये मलाई घृणा गर्ने कसेले पनि यो देखेछैन,

²⁴ मेरो दास कालेबबाहेक, किनभने ऊसँग अर्कै आत्मा थियो । त्यसले मलाई पूर्ण रूपमा अनुसरण गरेको छ; म त्यसलाई त्यो जाँचबुझ गर्न गएको भूमिमा ल्याउनेछु । त्यसका सन्तानहरूले अधिकार गर्नेछन् ।

²⁵ (त्यस बेला बँसीमा अमालेकीहरू र कनानीहरू बस्ये ।) भौलि फर्की र नर्कटको समुद्र (लाल समुद्र) को बाटो हुँदै मरुभूमितिर जा ।”

²⁶ परमप्रभुले मोशा र हारूनलाई भन्नुभयो,

²⁷ “मेरो आलोचना गर्ने यो दुष्ट समुदायलाई मैले कहिलेसम्म सहने ? इसाएलका मानिसहरूले मेरो विरुद्ध गरेका गनगन मैले सुनेको छु ।

²⁸ तिनीहरूलाई भन्, ‘जस्तो म जीवित छु,’ परमप्रभु भन्नुहुन्छ, ‘जस्तो तिनीहरूले मैले सुन्ने गरी भनेका छौ, मैले तिनीहरूलाई त्यस्तै गर्नेछु:

²⁹ मेरो विरुद्ध गनगन गर्ने तिनीहरू सबै, जनगणनामा गन्ती गरिएका तिनीहरू, बिस वर्ष र त्यसभन्दा माथिका मानिसहरू पौरै तिनीहरूका मृत शरीरहरू मरुभूमिमा पड्नेछन् ।

³⁰ यपुनेका छोरा लालेब र ननका छोरा यहोशबाहेक तिनीहरू कोही पनि निश्चय नै तिनीहरूको वासस्थान बनाउने प्रतिज्ञा गरेको मुलुकमा जानेछैनौ ।

³¹ हताहत हुन्छन् भनेका तिनीहरूका स-साना बालबच्चाहरूलाई मैले त्यो भूमिमा लानेछु । तिनीहरूले तिरस्कार गरेका भूमि तिनीहरूले उपभोग गर्नेछन् ।

³² तिनीहरूको सवालमा तिनीहरूका मृत शरीरहरू यही मरुभूमिमा पडिरहनेछन् ।

³³ तिनीहरूका सन्तानहरू मरुभूमिमा चालिस वर्षसम्म गोठालाहरू हुनेछन् । मरुभूमिमा तिनीहरूका लाशहरू अन्त नभएसम्म तिनीहरूले तिनीहरूका विद्रोहका कार्यहरूका नतिजाहरू भोग्नुपर्छ ।

³⁴ तिनीहरूले त्यो भूमिको जाँचबुझ गर्न लगाएका दिनहरूको सङ्ख्या अर्थात् चालिस दिनजस्तै, तिनीहरूले आफ्नो पापको नतिजाहरू चालिस वर्षसम्म अर्थात् एक दिनको एक वर्ष भोग्नुपर्छ र मेरो विरोध गर्नु कस्तो हुन्छ भनी तिनीहरूले थाहा पाउनुपर्छ ।

³⁵ म परमप्रभुले बोलेको हुँ । मेरो विरुद्ध खडा हुने यो सबै दुष्ट समुदायमाथि म निश्चय नै यो गर्नेछु । तिनीहरू पूर्ण रूपमा नष्ट हुनेछन् र तिनीहरू यहीं मर्नेछन् ।”

³⁶ यसैले मोशाले भूमिको जासूस गर्न पठाएकाहरू जो फर्के र जसले भूमिबारे खराब खबर फैलाएर मोशा विरुद्ध सारा समुदायलाई गनगन गर्न लगाउने मानिसहरू थिए अर्थात्

³⁷ भूमिबारे खराब खबर ल्याउने यी मानिसहरूलाई प्रहार गरियो र तिनीहरू परमप्रभुको सामु महामारीले मरे ।

³⁸ भूमिको जासूस गर्न गएकाहरूमध्ये नूनका छोरा यहोशू र यपुनेका छोरा कालेब मात्र जीवित रहे ।

³⁹ जब मोशाले इसाएलका मानिसलाई यी कुराहरू बताए, तिनीहरूले गम्भीर रूपमा विलाप गरे ।

⁴⁰ तिनीहरू बिहान सबैरै उठे र पहाडको चुचुरोमा गए, र भने, “हेर, हामी यहाँ छौं, र हामी परमप्रभुले प्रतिज्ञा गर्नुभएको ठाउँतिर जानेछौं, किनभने हामीले पाप गरेका छौं ।”

⁴¹ तर मोशाले भने, “तिनीहरू परमप्रभुको आज्ञा किन तोड्छौ ? तिनीहरू सफल हुनेछेनौ ।

⁴² नजाओ, किनभने तिनीहरूलाई तिनीहरूका शत्रुहरूबाट पराजित हुनलाई बचाउन परमप्रभु तिनीहरूसँग हुनुहुन्न ।

⁴³ त्यहाँ अमालेकीहरू र कनानीहरू छन्, र तिमीहरू तरवारद्वारा मर्नेछौ, किनभने तिमीहरू परमप्रभुलाई अनुसरण गर्निबाट तर्किएका छौ। यसले उहाँ तिमीहरूसँग हुनुहोनेछैन।"

⁴⁴ तर तिनीहरूले पहाडी देशतिर जाने दम्भ गरे; तथापि, न त मोशा न त परमप्रभुको सन्दूकले छाउनी छोडे।

⁴⁵ त्यसपछि अमालेकीहरू ओर्लेर आए, र कनानीहरू पनि जो ती पहाडहरूमा बस्ये। तिनीहरूले इस्साएलीहरूलाई आक्रमण गरे र तिनीहरूलाई होमर्सास्म नै खेदेर पराजित गरे।

Numbers 15:1

¹ परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

² "इस्साएलका मानिसहरूलाई भन्, 'जब तिमीहरू परमप्रभुले तिमीहरूलाई दिनुहुने भूमिमा बस जानेछौ, कि होमबलि कि भाकल पुरा गर्ने स्वेच्छा बलि कि

³ तिमीहरूको चाडमा बलिदान गाईवस्तु वा भेडा-बाख्नाबाट परमप्रभुको निम्ति प्रसन्न पार्ने सुगन्धित बास्नाको निम्ति तिमीहरूले परमप्रभुको निम्ति आगोद्वारा चढाइने बलिदान तयार पर्नुपर्छ।

⁴ तिमीहरूले परमप्रभुको निम्ति एक लिटर तेलमा मुछेको आधा पाथी पिठोको अन्नबलिसाथै होमबलि चढाउनुपर्छ।

⁵ तिमीहरूले होमबलि वा बलिदानको निम्ति हरेक थुमाको निम्ति एक लिटर दाखमद्य पनि चढाउनुपर्छ।

⁶ यदि तिमीहरूले थुमा चढाइरहेका छौ भने, तिमीहरूले डेढ लिटर तेलमा मुछेको आधा पाथी पिठोलाई अन्नबलिको रूपमा तयार पार्नुपर्छ।

⁷ अर्घबलिको निम्ति तिमीहरूले डेढ लिटर दाखमद्य तयार पार्नुपर्छ। यसले परमप्रभुको निम्ति सुगन्धित बास्ना दिनेछ।

⁸ जब तिमीहरूले होमबलि वा भाकल पुरा गर्न बलिदानको रूपमा वा परमप्रभुको निम्ति मेलबलिको रूपमा साँढि तयार पार्छौं,

⁹ तिमीहरूले साँढिसँगै दुई लिटर तेलमा मुछेको डेढ पाथी मसिनो पिठो अन्नबलिको रूपमा चढाउनुपर्छ।

¹⁰ तिमीहरूले परमप्रभुको निम्ति सुगन्धित बास्नाको निम्ति आगोद्वारा चढाइने बलिको रूपमा दुई लिटर दाखमद्यको अर्घबलि चढाउनुपर्छ।

¹¹ हरेक साँढि, थुमा र भेडा वा बाख्नाको निम्ति यसो गर्नुपर्छ।

¹² तिमीहरूले तयार पार्ने र चढाउने बलिदान यहाँ उल्लेख गरेजस्तै गर्नुपर्छ।

¹³ कसैले परमप्रभुलाई प्रसन्न तुल्याउने सुगन्धको निम्ति आगोद्वारा चढाइने बलिदान त्याउँदा स्वदेशी इस्साएलीहरू सबैले यी कुराहरू यसबमोजिम गर्नुपर्छ।

¹⁴ यदि विदेशी तिमीहरूसँग बसोबास गरेको छ भने वा तिमीहरूका मानिसहरूको पुस्तौस्म तिमीहरूसँग बसोबास गर्न सक्छ, त्यसले परमप्रभुको निम्ति सुगन्धित बास्नाको निम्ति आगोद्वारा चढाइने बलिदान चढाउनुपर्छ। त्यसले पनि तिमीहरूले गरेज्ञैनै गर्नुपर्छ।

¹⁵ समुदायको निम्ति र तिमीहरूसँग बसे परदेशीको निम्ति एउटै नियम हुनुपर्छ, तिमीहरूका मानिसहरूका पुस्तौ-पुस्तासम्मको स्थायी नियम हुनुपर्छ। तिमीहरूमाझ बस्ने परदेशी पनि तिमीहरूजस्तै हुनुपर्छ। परमप्रभुको सामु त्यसले तिमीहरूले जस्तै गर्नुपर्छ।

¹⁶ तिमीहरू र तिमीहरू माझ बस्ने परदेशीलाई एउटै नियम र आदेश लागु हुनुपर्छ।"

¹⁷ फेरि परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

¹⁸ "इस्साएलका मानिसहरूलाई भन्, 'जब तिमीहरू मैले लैजाने भूमिमा आउँछौ,

¹⁹ जब तिमीहरूले त्यस भूमिमा उत्पादन भएको खानेकुरा खान्छौ, तिमीहरूले बलिदान चढाउनुपर्छ र मेरो निम्ति यसलाई चढाउनुपर्छ ।

²⁰ आफ्नो मुछेको पहिलो पिठोबाट खलाबाट नै उठाइएको बलिदानको रूपमा यसलाई उठाउन एउटा रोटी चढाउनुपर्छ । तिमीहरूले यसलाई यसरी उठाउनुपर्छ ।

²¹ तिमीहरूले तिमीहरूका मानिसहरूका पुस्तौँ-पुस्तासम्म पहिले आफ्नो मुछेको पिठोबाट उठाइएको बलिदानको रूपमा मलाई चढाउनुपर्छ ।

²² मैले मोशासँग बोलेका यी सबै आज्ञा तिमीहरूले पालन नगर्दा तिमीहरूले कहिले काहीं नचाहेर पनि पाप गर्नेछौ ।

²³ मैले तिमीहरूलाई आज्ञाहरू दिन सुरु गरेको दिनदेखि नै र तिमीहरूका मानिसहरूका पुस्तौँ-पुस्तासम्म मोशाद्वारा मैले आज्ञा गरेका सबै आज्ञाहरू पालन गर्नू ।

²⁴ समुदायले थाहा नपाई अजानमा गरेको पापको सवालमा परमप्रभुको निम्ति सुगम्भित बास्नाको निम्ति समुदायले एउटा सौँढे होमबलिको रूपमा चढाउनुपर्छ । यहीसँगै आज्ञा गरेजस्तै अन्नबलि र अर्धबलिसाथै पापबलिको रूपमा बाख्नालाई पनि चढाउनुपर्छ ।

²⁵ पुजारीले सारा समुदायको निम्ति प्रायश्चित्त गर्नुपर्छ । तिनीहरूलाई क्षमा दिइनेछ, किनभने पाप गल्ति थियो । तिनीहरूले तिनीहरूको बलिदान अर्थात् आगोद्वारा चढाइने बलिदान ल्याएका छन् । तिनीहरूले आफ्नो गल्तिको निम्ति पापबलि ल्याएका छन् ।

²⁶ अनि इस्साएलका मानिसहरूका सबै समुदायलाई क्षमा दिइनेछ र तिनीहरूसँग बस्ने परदेशीलाई पनि क्षमा दिइनेछ, किनभने सबै मानिसहरूले अजानमा नै पाप गरे ।

²⁷ यदि कुनै मानिसले अजानमा पाप गर्छ भने, त्यसले एक वर्षे बाख्नीलाई पापबलिको रूपमा चढाउनुपर्छ ।

²⁸ अजानमा पाप गर्ने व्यक्तिको निम्ति पुजारीले प्रायश्चित्त गर्नुपर्छ । प्रायश्चित्त गरेपछि त्यस मानिसलाई क्षमा गरिनेछ ।

²⁹ अजानमा पाप गर्ने स्वदेशी इस्साएली मानिस र तिमीहरू माझ बसोबास गरेको परदेशीको निम्ति एउटै नियम हुनुपर्छ ।

³⁰ तर अवज्ञामा कुनै पनि कुरा गर्ने व्यक्ति स्वदेशी भए पनि परदेशी भए पनि त्यसले मेरो ईश्वर-निन्दा गर्छ । त्यसलाई आफ्ना मानिसहरूबाट बहिष्कार गर्नुपर्छ ।

³¹ किनभने त्यसले मेरो वचनलाई घृणा गरेको छ, त्यो व्यक्तिलाई पूर्ण रूपमा बिलकुलै बहिष्कार गर्नुपर्छ ।

³² त्यसको पाप त्यसैमाथि पर्नेछ ।” इस्साएलका मानिसहरू मरुभूमिमा हुँदा तिनीहरूले शबाथ दिनमा दाउरा बटुलिरहेको मानिस भेट्टाए ।

³³ त्यसलाई भेट्टाउनेहरूले त्यसलाई मोशा, हारून र सारा समुदायकहाँ ल्याए ।

³⁴ तिनीहरूले त्यसलाई थुनामा राखे, किनभने त्यसलाई के गर्नुपर्छ भनी निधो गरिएको थिएन ।

³⁵ परमप्रभु मोशासँग बोल्नुभयो, “त्यो मानिस निश्चय नै मर्नुपर्छ । सबै समुदायले त्यसलाई छाउनी बाहिर लगेर ढुङ्गाले हानुपर्छ ।”

³⁶ यसैले सबै समुदायले त्यसलाई छाउनी बाहिर ल्याए र परमप्रभुले मोशालाई आज्ञा गर्नुभएअनुसार ढुङ्गाले हानेर मारे ।

³⁷ फेरि परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

³⁸ “इस्साएलका सन्तानहरूलाई भन् र आफ्नो लुगाको किनाराहरूमा झुङ्डाउन र तिनीहरू सबैलाई निलो धागोले किनारामा झुङ्डाउन झुम्का बनाउन तिनीहरूलाई आज्ञा गर ।

³⁹ तिनीहरूले यो तिनीहरूका मानिसहरूका पुस्तौँ-पुस्तासम्म गर्नुपर्छ । यो तिमीहरूले यसलाई हेर्दा बहन गर्नुपर्ने मेरा सबै आज्ञा याद दिलाउने विशेष कुरा हुने छ, ताकि

तिमीहरूले आपनै हृदय र आफ्नै आँखामा हेरेर आफैलाई भ्रष्ट नतुर्त्याओ ।

⁴⁰ यसो गर ताकि तिमीहरूले मेरा आज्ञाहरू याद गर्नेछौं र पालन गर्नेछौं अनि तिमीहरू पवित्र अर्थात् तिमीहरूका परमेश्वर मेरो निम्ति आरक्षित हुनेछौं ।

⁴¹ म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ, जसले तिमीहरूका परमेश्वर हुनलाई मिश्र देशबाट ल्याएँ । म परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर हुँ ।”

Numbers 16:1

¹ लेवीका पनाति, कहातका नाति, यिसहारका छोरा कोरहसाथै रूबेनका कुलका एलीआबका छोराहरू दातान र अबीराम अनि पेलेथका छोराले केही मानिसहरू भेला गरे ।

² तिनीहरू, इसाएलका मानिसहरूका अन्य मानिसहरूसँगै दुई सय पचास समुदायका अगुवाहरू जो नाम चलेका सदस्यहरू थिए, मोशाको विरुद्धा खडा भए ।

³ तिनीहरू मोशा र हारूनको सामना गर्न आफै भेला भए । तिनीहरूले उनीहरूलाई भने, “तपाईंहरूले अति गर्नुभयो! सबै समुदाय, तिनीहरूमध्ये हरेकलाई नै अलग गरिएको छ र परमप्रभु तिनीहरूसँग छन् । किन आफैलाई परमप्रभुको समुदायभन्दा माथि उठाउनुहुन्छ ?”

⁴ जब मोशाले त्यो सुने, तिनी घोषो परे ।

⁵ तिनले कोरह र उनका साथमा भएकाहरूलाई भने, “को उहाँका हुन र कसलाई उहाँको निम्ति अलग गरिएको छ भनी परमप्रभुले बिहान देखाउनुहुने छ । त्यस व्यक्तिलाई उहाँले उहाँको नजिक ल्याउनुहुने छ । उहाँले चुनुभएकोलाई आफैले आफ्नो नजिक ल्याउनुहुने छ ।

⁶ कोरह र तिम्रा सबै समूहले यो गर । धुपौराहरू लेओ ।

⁷ भोलि त्यसमा परमप्रभुको सामु धूप र आगो राख । परमप्रभुले चुनुहुने मानिसलाई उहाँको निम्ति अलग गरिनेछ । तिमी लेवीका सन्तानहरू अति धेरै भएका छौं ।”

⁸ फेरि मोशाले कोरहलाई भने, “सुन, तिमी लेवीका सन्तानहरू:

⁹ के परमप्रभुको पवित्र वासस्थानमा काम गर्न र समुदायको सेवा गर्न तिनीहरूको सामु खडा हुन इसाएलको समुदायबाट तिमीहरूलाई छुट्ट्याएको तिमीहरूको निम्ति सानो कुरा हो ?

¹⁰ उहाँले तिमीहरू र तिमीहरूका सबै दाजुभाइ, लेवीका सन्तानहरूलाई तिमीहरूसँगै नजिक ल्याउनुभएको छ, अझै तिमीहरूले पुजारी पद पनि खोजिरहेका छौं !

¹¹ यसैले तिमी र तिमीहरूका सबै समूह सँगसँगै भेला भएका छौं । त्यसैले तिमीहरूले किन हारूनको बारेमा गनगन गरिरहेका छौं, जसले परमप्रभुको आज्ञा पालन गर्छन् ?

¹² त्यसपछि मोशाले दातान र अबीराम, एलीआबका छोराहरूलाई बोलाए । तर तिनीहरूले भने, “हामी आउँदैनौं ।

¹³ के हामीलाई दूध र मह बग्ने मुलुकबाट यो मरुभूमिमा मार्नलाई ल्याउनु मामुलि कुरा हो ? अब तपाईं आफै हाम्रो शासक हुन चाहन्छ !

¹⁴ यसको अतिरिक्त, तपाईंले हामीलाई दूध र मह बग्ने मुलुकमा ल्याउनुभएको छैन अथवा हामीलाई खेत र दाखबारीहरू उत्तराधिकारको रूपमा दिनुभएको छैन । के अब हामीलाई खोक्रो प्रतिज्ञाले अन्धा बनाउन चाहनुहुन्छ ? हामी तपाईंकहाँ आउँदैनौं ।”

¹⁵ मोशा साहै रिसाए र परमप्रभुलाई भने, “तिनीहरूको भेटीको कदर नगर्नुहोस । मैले तिनीहरूबाट एउटा गधा पनि लिएको छैन, र मैले तिनीहरू कसैलाई पनि हानि पुऱ्याएको छैन ।

¹⁶ मोशाले कोरहलाई भने, “भोलि तिमी र तिम्रा सबै दल अर्थात् तिमी, तिनीहरू र हारून परमप्रभुको सामु जानुपर्छ । तिमीहरू हरेकले आ-आफ्ना धुपौरा लिनुपर्छ र यसमा धूप राख्नुपर्छ ।

¹⁷ अनि हरेकले आ-आफ्ना दुई सय पचासवटा धुपौरा परमप्रभुको सामु ल्याउनुपर्छ । तिमी र हारूनले पनि आ-आफ्ना धुपौरा ल्याउनुपर्छ ।"

¹⁸ यसैले हरेकले आ-आफ्ना धुपौरा लिए, यसमा आगो राखे, यसमा धूप राखे र मोशा र हारूनसँग भेट हुने पालको प्रवेश-द्वारमा खडा भए ।

¹⁹ कोरहले सारा समुदायलाई मोशा र हारूनको विरुद्धमा भेट हुने पालको प्रवेश-द्वारमा भेला पारे र परमप्रभुको महिमा सारा समुदायकहाँ देखा पन्यो ।

²⁰ परमप्रभु मोशा र हारूनसँग बोल्नुभयो,

²¹ "यस समुदायबाट अलग होओ, ताकि म तिनीहरूलाई तत्कालै विनाश गर्न सकौं ।"

²² मोशा र हारून घोटो परे र भने, "हे परमेश्वर, सारा मानव-जातिको आत्माका परमेश्वर, एक जनाले पाप गर्दा, के तपाईं सबै समुदायसँग रिसाउनुहुन्छ ?"

²³ परमप्रभुले मोशालाई जवाफ दिनुभयो,

²⁴ "समुदायलाई भन् । 'कोरह, दातान र अबीरामका पालहरूबाट पर जाओ' भन् ।"

²⁵ अनि मोशा खडा भए र दातान र अबीरामको पालमा गए; इस्माएलका धर्म-गुरुहरू तिनको पछि-पछि गए ।

²⁶ तिनले समुदायलाई यसो भने, "यी दुष्टहरूका पालहरूबाट हट र तिनीहरूको कुनै पनि कुरा नछोओ नत्रता तिनीहरूका सबै पापद्वारा नष्ट हुनेछौ ।"

²⁷ यसैले कोरह, दातान र अबीरामका पाल वरिपरिका समुदायले तिनीहरूलाई छोडे । दातान र अबीराम तिनीहरूका पल्लीहरू, छोराहरू र स-साना बालबालिकाहरूसहित तिनीहरूका पालको प्रवेश-द्वारमा खडा भए ।

²⁸ मोशाले भने, "यसैद्वारा यी सबै थोक गर्न मलाई परमप्रभुले पठाउनुभएको छ भन्ने तिमीहरूले जानेछौ, किनभने मैले तिनीहरू मेरो आफनै इच्छामा गरेको छैन ।

²⁹ यदि यी मानिसहरू सामान्य रूपमा हुने स्वाभाविक मृत्युद्वारा मर्छन् भने, मलाई परमप्रभुले पठाउनुभएको होइन ।

³⁰ तर यदि परमप्रभुले कुनै नयाँ कुरा सुजना गर्नुहुन्छ, धर्तीले आफ्नो मुख उघार्छ र तिनीहरूसाथै तिनीहरूका सबै थोकलाई निल्छ, र तिनीहरू जिउँदै विहानभित्र जान्छन् भने, यी मानिसहरूले परमप्रभुलाई तिरस्कार गरेका छन् भनी तिमीहरूले बुझ्नुपर्छ ।"

³¹ मोशाले यी कुराहरू भनी सिद्ध्याउने बित्तिकै ती मानिसहरूमुनिको जमिन फाट्यो ।

³² धर्तीले यसको मुख उघान्यो अनि तिनीहरूका परिवाहरू र कोरहसँग भएका सबै मानिसहरूसाथै तिनीहरूका सबै थोकलाई निल्यो ।

³³ यसैले तिनीहरू र तिनीहरूसँग भएका सबै थोक जिउँदै विहानभित्र लगिए । धर्ता तिनीहरूमाथि बन्द भयो, र तिनीहरू समुदायबाट नष्ट भए ।

³⁴ तिनीहरूका वरिपरि भएका इस्माएलीहरू चिच्याउँदै भागे । तिनीहरू, "धर्तीले हामीलाई पनि निल्ने भो!" भन्दै चिच्याए ।

³⁵ अनि परमप्रभुबाट आगोको ज्वाला निस्क्यो र धूप बालेका २५० जना मानिसलाई नष्ट गय्यो ।

³⁶ फेरि परमप्रभु मोशासँग बोल्नुभयो,

³⁷ "पुजारी हारूनका छोरा एलाजारलाई भन् र त्यसले धुपौराहरूलाई आगोबाट निकालोस्, किनभने धुपौराहरू मेरा निम्ति अलग गरिएका छन् । त्यसले बलिरहेका आगोका फिलुङ्गाहरूलाई छरोस् ।

³⁸ आप्नो पापको कारण जीवन गुमाउनेहरूको धुपौराहरू ले । तिनीहरूलाई पिटेर वेदीलाई मोहर्ने पाताहरू बनाइयोस् । ती मानिसहरूले तिनीहरूलाई मेरो निम्ति अर्पण गरे । यसैले तिनीहरूलाई मेरो निम्ति अलग गरे । तिनीहरू इस्राएलका मानिसहरूका निम्ति मेरो उपस्थितिको चिन्ह हुने छन् ।

³⁹ पुजारी एलाजारले आगोले नष्ट भएका मानिसहरूले प्रयोग गरेका काँसाका धुपौराहरू लिए र

⁴⁰ इस्राएलका मानिसहरूलाई याद दिलाउने कुरा हुनलाई तिनीहरूलाई पिटेर वेदी मोहर्ने बनाइयो, परमप्रभुको सामु धूप बाल्न ताकि हारूनका सन्तान बाहिर कोही पनि नआओस् र परमप्रभुले मोशालाई आज्ञा गर्नुभएङ्गै तिनीहरू कोरह र तिनका समूहजस्ता नहोऊन् ।

⁴¹ तर अर्को बिहान इस्राएलका सबै मानिसको समुदायले मोशा र हारून विरुद्ध गनगन गरे । तिनीहरूले भने, “तिमीहरूले परमप्रभुका मानिसहरूलाई मारेका छौ ।”

⁴² समुदाय मोशा र हारूनको विरुद्ध भेला हुँदा तिनीहरूले भेट हुने पालतिर हेरे अनि हेर! यसलाई बादलले ढाकिरहेको थियो । परमप्रभुका महिमा देखा पन्यो,

⁴³ र मोशा र हारून भेट हुने पालको अघि आए ।

⁴⁴ अनि परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

⁴⁵ “यो समुदायबाट गइहाल् ताकि मैले तिनीहरूलाई अहिलै नष्ट पार्न सकौं ।” अनि मोशा र हारून जमिनमा घोणे परे ।

⁴⁶ मोशाले हारूनलाई भने, “धुपौरा लिनुहोस्, वेदीबाट यसमा आगो हाल्नुहोस्, यसमा धूप हाल्नुहोस्, यसलाई समुदायकहाँ छिटो लानुहोस् र तिनीहरूका निम्ति प्रायश्चित्त गर्नुहोस्, किनभने परमप्रभुको क्रोध आइरहेको छ । विपत्ति सुरु भएको छ ।

⁴⁷ यसैले हारूले मोशाले अहाएबमोजिम गरे । तिनी समुदायको बिचमा दौडेर गए । विपत्ति मानिसहरूबिच फैलिन थालेको थियो, यसैले तिनले धूप राखे र मानिसहरूका निम्ति प्रायश्चित्त गरे ।

⁴⁸ हारून जीवित र मृतकहरूका बिचमा खडा भए । यसरी विपत्ति रोकियो ।

⁴⁹ कोरहको विषयमा पनि मरेका अतिरिक्त विपत्तिमा मर्नेहरूको सङ्ख्या १४,७०० थियो ।

⁵⁰ हारून भेट हुने पालको प्रवेश-द्वारमा मोशाकहाँ फर्केर आए र विपत्ति रोकियो ।

Numbers 17:1

¹ परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

² “इस्राएलका मानिसहरूलाई भन् र तिनीहरूबाट हरेक कुलको निम्ति एउटा-एउटा गरी बाहवटा लहुरो ले । हरेक मानिसको लहुरोमा आ-आप्नो नाउँ लेख ।

³ लेवीको लहुरोमा तैले हारूनको नाउँ लेख्नुपर्छ । आ-आप्नो कुलबाट हरेक अगुवाको निम्ति एउटा लहुरो हुनुपर्छ ।

⁴ तैले ती लहुरोहरूलाई करारको गवाही-पाटीको सामु भेट हुने पालमा राख्नुपर्छ, जहाँ मैले ताँलाई भेट्छु ।

⁵ मैले चुनेको मानिसको लहुरो दुसाउनेछ । म इस्राएलका मानिसको गनगन बन्द गराउनेछु, जुन तेरो विरुद्ध भइरहेको छ ।”

⁶ यसैले मोशाले मानिसहरूलाई भने । सबै कुलनायकले हरेक अगुवाको निम्ति एउटा लहुरो दिए । कुलहरूबाट छानेर बाहवटा लहुरो तिनलाई दिइयो । तिनीहरूका माझमा हारूनको लहुरो पनि थियो ।

⁷ त्यसपछि मोशाले लहुरोहरूलाई गवाही-पाटीको पालमा परमप्रभुको सामु राखे ।

⁸ अर्को दिन मोशा गवाही-पाटी भएको पालमा गए, हेर! लेवी कुलका हारूनको लहुरोमा कोपिला लागेको रहेछ । यसमा कोपिला लगेको थियो, फूल फुलेको थियो र हाडे-बदाम पाकेको थियो !

⁹ मोशाले ती सबै लहुरालाई इस्साएलका मानिसको सामु ल्याए र सबैले आ-आफ्नो लहुरो लिए ।

¹⁰ परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “हारूनको लहुरो गवाही-पाटीको सामु राख । यसलाई विद्रोह गर्ने मानिसहरूको विरुद्ध दोषको चिन्हको रूपमा राख । यसरी तैले मेरो विरुद्ध तिनीहरूको गनगन अन्त गर्नेछ सन्त्रता तिनीहरू मर्नेछन् ।”

¹¹ मोशाले परमप्रभुले आज्ञा गर्नुभएबमोजिम गरे ।

¹² इस्साएलका मानिसहरूले मोशालाई भने, “यहाँ हामी मर्नेभयोँ! हामी सबै नष्ट हुनेभयो !

¹³ परमप्रभुको पवित्र वासस्थान नजिक आउने हरेक मर्ने छ । के हामी पनि मर्नुपर्छ ?”

Numbers 18:1

¹ परमप्रभुले हारूनलाई भन्नुभयो, “ताँ, तेरा छोराहरू र तेरा वंशकाहरू पवित्र स्थान विरुद्ध गरिने सबै पापका निम्ति जिम्मेवार हुनेछौ । तर पुजारीको पदमा कसैले गरेको सबै पापको निम्ति ताँ र तेरा छोराहरू मात्र जिम्मेवार हुनेछौ ।

² लेवी कुलका अर्थात् तेरा पुर्खाका वंशका तेरा सङ्गी सदस्यहरूको सवालमा, तिनीहरूलाई ताँसँग ले अनि ताँ र तेरा छोराहरूले गवाही-पाटीको पालको सम्मुख सेवा गर्दा तिनीहरू सहभागी होऊन् र तिमीहरूलाई सहायता गरून् ।

³ तिनीहरूले तेरो र सारा पालको सेवा गर्नुपर्छ ।

⁴ तथापि, तिनीहरू पवित्र स्थान वा वेदीसँग सम्बन्धित कुनै थोकको नजिक आउनुहुँदैन नन्त्रता तिनीहरू र ताँ मर्नेछौ । तिनीहरू पालसँग सम्बन्धित सबै किसिमका कामकाजको निम्ति तिमीहरूसँग सहभागी हुनुपर्छ र भेट हुने पालको देखरेख गर्नुपर्छ । कुनै पनि परदेशी तिमीहरूको नजिक आउनुहुँदैन ।

⁵ पवित्र स्थान र वेदीको निम्ति ताँले जिम्मा लिनुपर्छ, ताकि इस्साएलका मानिसहरूमाथि मेरो क्रोध फेरि नआओस् ।

⁶ हेर, लेवीहरूका तेरा सङ्गी सदस्यहरूलाई इस्साएलका सन्तानहरूबाट म आफैले चुनेको छु । तिनीहरू भेट हुने पालसँग सम्बन्धित काम गर्ने मलाई दिइएका तेरो निम्ति उपहार हुन् ।

⁷ तर वेदी र पर्दाभित्र भएका सबै थोकसित सम्बन्धि पुजारीको काम ताँ र तेरा छोराहरूले मात्र गर्न सक्छस् । ती दायित्वहरू ताँ आफैले पुरा गर्नुपर्छ । पुजारीको पद मैले ताँलाई उपहारको रूपमा दिइरहेको छु । नजिक आउने कुनै पनि परदेशीलाई मार्नुपर्छ ।”

⁸ परप्रभुले हारूनलाई भन्नुभयो, “हेर, मलाई चढाइने बलिदानहरू र इस्साएलका मानिसहरूले मलाई दिने पवित्र भेटीहरू सम्भाल्ने जिम्मा मैले ताँलाई दिएको छु ।

⁹ मैले यी बलिहरू ताँलाई र तेरा छोराहरूलाई अनवरत हिस्साको रूपमा दिएको छु । आगोमा जलाउनबाट बचेका यी थोकहरू तेरा हुने छन् । हरेक अन्नबलि, पापबलि र दोषबलिजस्ता तिनीहरूका हरेक बलिबाट तिनीहरू ताँलाई र तेरा छोराहरूलाई अलग गरिएका हुन् ।

¹⁰ यी बलिहरू अति पवित्र छन् । हरेक पुरुषले यो खानुपर्छ, किनभने तिनीहरू तिमीहरूका निम्ति पवित्र छन् ।

¹¹ इस्साएलका मानिसहरूका डोलाइने बलिको रूपमा तिनीहरूका सबै उपहारबाट अलग गरिएका यी सबै बलि तेरा हुने छन् । मैले ती ताँलाई, तेरा छोराहरू र तेरा छोरीहरूका निम्ति तिमीहरूको सदाको निम्ति अंशको रूपमा दिएको छु । तेरा परिवारका विधिवत् रूपमा शुद्ध हुने सबैले यी बलिहरूबाट खान सक्छन् ।

¹² मानिसहरूले मलाई दिने तेल, नयाँ दाखमद्य र अन्नको उत्तम भाग, पहिलो फल यी सबै मैले ताँलाई दिएको छु ।

¹³ तिनीहरूले मकहाँ ल्याउने तिनीहरूका भूमिको पहिलो पाकेको फल तेरो हुने छ । तेरा परिवारका शुद्ध हुने सबैले यी थोकहरूबाट खान सक्छन् ।

¹⁴ इस्साएलमा अर्पण गरिएका सबै थोक तेरा हुने छन् ।

¹⁵ मानिसहरूले परमप्रभुलाई अर्पण गर्ने मानिस र पशु दुवैका गर्भ खोल्ने पहिलो जन्मेकाहरू सबै तरै हुने छन् । तथापि, मानिसहरूले जेठा छोरालाई किनेर फिर्ता लिनुपर्छ र तिनीहरूले अशुद्ध पशुहरूका पहिलो जन्मेकाहरूलाई किनेर फिर्ता गर्नुपर्छ ।

¹⁶ मानिसहरूले किनेर फिर्ता लिनुपर्नेहरूलाई एक महिनाको भएपछि किनेर फिर्ता गर्नुपर्छ । त्यसपछि मानिसहरूले पवित्र स्थानको शेकेलको तौलको मापदण्डअनुसार पाँच शेकेल तिरेर फिर्ता लिन सक्छन् । बिस गेराको एक शेकेल हुन्छ ।

¹⁷ तर गाईको पहिले जन्मेको बाछो वा भेडा वा बाख्नाको पहिले जन्मेको पाठोलाई तिमीहरूले किनेर फिर्ता लिनुहुँदैन; ती मेरो निम्ति अलग गरिएका छन् । तिनीहरूका रगत वेदीमाथि छर्कनुपर्छ र तिनीहरूका बोसो आगोद्वारा चढाइएको परमप्रभुलाई मनपर्ने सुगन्धित बलिको जलाउनुपर्छ ।

¹⁸ तिनीहरूका मासु तेरो हुने छ । डोलाइएको ह्याकुलो र दाहिने सँप्रोझेन्टिनीहरूका मासु तेरो हुने छ ।

¹⁹ इसाएलका मानिसहरूले परमप्रभुलाई चढाएका सबै पवित्र बलि निरन्तरको अंशको रूपमा मैले ताँलाई, तेरा छोराहरू र छोरीहरूलाई दिएको छु । यो तेरो र तेरा सन्तानहरू दुवैको निम्ति परमप्रभुको सामु अनन्तको बाध्यकारी करार अर्थात् नूनको अनन्त करार हो ।"

²⁰ परमप्रभुले हारूनलाई भन्नुभयो, "मानिसहरूको जग्गा-जमिनमा तेरो कुनै उत्तराधिकार हुनेछैन, न त मानिसहरूको सम्पत्तिमा कुनै हिस्सा हुने छ । इसाएलका मानिसहरूमा मैले तेरो हिस्सा र उत्तराधिकार हुँ ।

²¹ हेर, लेवीका सन्तानहरूले भेट हुने पालमा काम गरे बापत मैले तिनीहरूलाई इसाएलका दशांश सेवाको सट्टामा दिएको छु ।

²² आज उप्रान्त इसाएलका मानिसहरू भेट हुने पालको नजिक आउनुहुँदैन, नत्रता तिनीहरू यो पापको निम्ति जिम्मेवार हुने छन् र मर्नेछन् ।

²³ लेवीहरूले भेट हुने पालसँग सम्बन्धित कामहरू गर्नुपर्छ । यससँग सम्बन्धित कुनै पापको जिम्मेवार तिनीहरू हुने छन् । यो तिमीहरूका मानिसहरूका पुस्तौं-पुस्तासम्मको स्थायी नियम हुने छ । इसाएलका मानिसहरूका माझ तिनीहरूको कुनै उत्तराधिकार हुनुहुँदैन ।

²⁴ मेरो निम्ति योगदानको रूपमा तिनीहरूले चढाएका इसाएलका मानिसहरूको दशांश मैले लेवीहरूलाई तिनीहरूको उत्तराधिकारको रूपमा दिएको छु । यसैले मैले तिनीहरूलाई यसो भनेँ, 'इसाएलका मानिसहरूमाझ तिनीहरूको कुनै उत्तराधिकार हुनुहुँदैन ।'

²⁵ परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

²⁶ "तिमीहरूले इसाएलका मानिसहरूबाट दशांश प्राप्त गर्दा जुन मैले तिमीहरूको उत्तराधिकार हुनको निम्ति दिएको छु, तिमीहरूले यसबाट दशांशको दशांश परमप्रभुलाई दिनेछौ' भनी तैले लेवीहरूलाई भन्नुपर्छ' ।"

²⁷ तिमीहरूका हिस्सालाई खलाबाट ल्याइएको अन्न वा कोलबाट ल्याइएको दाखमद्यको रूपमा लिनुपर्छ ।

²⁸ यसैले तिमीहरूले पनि इसाएलका मानिसहरूबाट प्राप्त गरेका दशांशहरूबाट परमप्रभुको निम्ति योग दिनुपर्छ । तिमीहरूले त्यसबाट पुजारी हारूनलाई त्यसको हिस्सा दिनुपर्छ ।

²⁹ तिमीहरूले प्राप्त गरेका सबै उपहारबाट तिमीहरूले परमप्रभुलाई हरेक हिस्सा दिनुपर्छ । यो तिमीहरूलाई दिइएको उत्तम र अति पवित्र थोकहरूबाट दिनुपर्छ ।'

³⁰ यसकारण, 'जब तिमीहरूले यसको उत्तम हिस्सा दिन्छौ, लेवीहरूको निम्ति यो खलाबाट ल्याइएको अन्न र कोलबाट ल्याइएको दाखमद्यको रूपमा गनिन्छ' भनी तैले तिनीहरूलाई भन् ।

³¹ ढाँकी तेरा उपहारहरू तिमीहरू र तिमीहरूका परिवारले कुनै पनि ठाउँमा खान सक्छौ, किनभने यो भेट हुने पालमा तिमीहरूको कामको सट्टामा दिइएको ज्याला हो ।

³² यदि तिमीहरूले प्राप्त गरेका थोकहरूबाट यसको उत्तम हिस्सा परमप्रभुलाई चढाएका छौं भने, यो खाएर र पिएर तिमीहरूमाथि कुनै दोष आइपर्नेछैन । तर तिमीहरूले इसाएलका मानिसहरूका पवित्र बलिहरूलाई अपवित्र तुल्याउनुहुँदैन नत्रता तिमीहरू मर्नेछौं ।”

Numbers 19:1

¹ परमप्रभुले मोशा र हारूनलाई भन्नुभयो,

² “मैले तिमीहरूलाई आज्ञा गरिरहेको नियम, विधि यही हो: इसाएलका मानिसहरूले निष्खोट वा दाखरहित रातो कोरली ल्याउनुपर्छ भनी तिनीहरूलाई भन् जसको काँधमा कहिल्ये जुवा परेको हुनुहुन्न ।

³ त्यो कोरली पुजारी एलाजारलाई दिनू । त्यसले यसलाई छाउनीबाहिर ल्याउनुपर्छ र कसैले यसलाई त्यसको सामु मार्नुपर्छ ।

⁴ पुजारी एलाजारले यसको केही रगत त्यसको औँलाले लिएर भेट हुने पालको अधिल्तिर सात पटक छर्कनू ।

⁵ अर्को पुजारीले उसैको सामु त्यो कोरलीलाई जनाउनुपर्छ । त्यसले यसको छाला, मासु, रगत र गोबरलाई जलाउनुपर्छ ।

⁶ पुजारीले देवदारुको काठ, हिसप र गाढा रातो रडको ऊन लिनुपर्छ र यी सबैलाई जलिरेहेको कोरलीमाथि फाल्नुपर्छ ।

⁷ त्यसपछि त्यसले आफ्नो लुगा धुनुपर्छ र नुहाउनुपर्छ । अनि त्यो छाउनीभित्र आउन सक्छ, जहाँ त्यो साँझसम्म अशुद्ध रहनेछ ।

⁸ कोरली जलाउने व्यक्तिले आफ्नो लुगा पानीले धुनुपर्छ र नुहाउनुपर्छ । त्यो साँझसम्म अशुद्ध रहनेछ ।

⁹ कोही शुद्ध मानिसले त्यो कोरलीको खरानीलाई उठाउनुपर्छ र त्यसलाई छाउनीबाहिर शुद्ध ठाउँमा राख्नुपर्छ । यो खरानी इसाएलका मानिसको सामुदायको निम्ति राख्नुपर्छ । तिनीहरूले त्यो खरानीलाई तिनीहरूको पापबाट शुद्धिकरणको निम्ति पानीमा मिसाउनेछन्, किनभने त्यो खरानी पापबलिबाट लिइएको थियो ।

¹⁰ त्यो कोरलीको खरानी बटुल्ने व्यक्तिले आफ्नो लुगा धुनुपर्छ । त्यो साँझसम्म अशुद्ध रहनेछ । यो इसाएलका मानिस र तिनीहरूसँग बसोबास गर्ने परदेशीको निम्ति स्थायी नियम हुनेछ ।

¹¹ कुनै पनि मृत शरीर छुने व्यक्ति सात दिनसम्म अशुद्ध हुने छ ।

¹² यस्तो व्यक्तिले तेसो र सातौँ दिनमा आफूलाई शुद्धिकरण गर्नुपर्छ । अनि त्यो शुद्ध हुने छ । तर यदि त्यसले आफैलाई तेसो दिनमा शुद्ध पार्दैन भने, त्यो सातौँ दिनमा शुद्ध हुनेछैन ।

¹³ जसले मरेको व्यक्ति छुन्छ अर्थात् मरेको मानिसको शरीर छुन्छ, र आफूलाई शुद्ध पार्दैन, त्यो व्यक्तिले परमप्रभुको पवित्र वासस्थान अवित्र तुल्याउँछ । त्यो व्यक्तिलाई इसाएलबाट बहिष्कार गर्नुपर्छ, किनभने अशुद्धताको पानी त्यसमाथि छर्किएको थिएन । त्यो अशुद्ध रहेनेछ; त्यसको अशुद्धता त्यसमाथि रहनेछ ।

¹⁴ यो मानिस पालमा मर्दाको निम्ति नियम हो । पालभित्र पस्ते सबै र पहिले नै पालभित्र रहेका सबै सात दिनसम्म अशुद्ध हुने छन् ।

¹⁵ नछोपिएका सबै भाँडा अशुद्ध हुने छन् ।

¹⁶ त्यसै गरी, पालबाहिर तरवारले मारिएको, कुनै अरू मृत शरीर, मानिसको हड्डी वा चिहान छुने मानिस सात दिनसम्म अशुद्ध हुने छ ।

¹⁷ अशुद्ध व्यक्तिको निम्ति यसो गर्नुः जलाइएको पापबलिबाट केही खरानी लिनू र ताजा पानीसँग भाँडामा मिसाउनु ।

¹⁸ कोही शुद्ध मानिसले हिसप लिनुपर्छ, यसलाई पानीमा डुबाउनुपर्छ र हड्डी, मारिएको व्यक्ति, मृत व्यक्ति वा चिहान छुने व्यक्तिहरू, पालभित्र भएका भाँडाहरूमाथि छर्कनुपर्छ ।

¹⁹ तेसो र सातौँ दिनमा शुद्ध व्यक्तिले अशुद्ध व्यक्तिमाथि छर्कनुपर्छ । अशुद्ध व्यक्तिले सातौँ दिनमा आफैलाई शुद्ध

पार्नुपर्छ । त्यसले आफ्नो लुगा धुनुपर्छ र नुहाउनुपर्छ । त्यो साँझमा शुद्ध हुने छ ।

²⁰ तर आफूलाई शुद्धिकरण गर्न इन्कार गर्ने, अशुद्ध रहने व्यक्तिलाई समुदायबाट बहिस्कार गर्नुपर्छ, किनभने त्यसले परमप्रभुको पवित्र स्थानलाई अशुद्ध तुल्यायो । अशुद्धताको निम्ति पानी त्यसमाथि छर्किएको छेन, त्यो अशुद्ध रहेनेछ ।

²¹ यो यी परिस्थितिसम्बन्धी निरन्तरको नियम हुने छ । अशुद्धताको निम्ति पानी छक्ने व्यक्तिले आफ्नो लुगा धुनुपर्छ । अशुद्धताको निम्ति पानी छुने व्यक्ति साँझसम्म अशुद्ध हुने छ ।

²² अशुद्ध व्यक्तिले छोएको सबै कुरा अशुद्ध हुने छन् । यसलाई छुने व्यक्ति पनि साँझसम्म अशुद्ध हुने छ ।

Numbers 20:1

¹ यसैले इस्साएलका सारा समुदाय पहिलो महिनामा जीनको मरुभूमिमा गए; तिनीहरू कादेशमा बसे ।

² त्यहाँ मिरियम मरिन् र तिनलाई त्यहाँ गाडियो । समुदायको निम्ति त्यहाँ पानी थिएन, त्यसैले तिनीहरू मोशा र हारूनको विरुद्ध भेला भए ।

³ मानिसहरूले मोशा विरुद्ध गनगन गरे । तिनीहरूले भने, “हाम्रा सङ्गी इस्साएलीहरू परमप्रभुको सामु मर्दा हामी पनि मरेका भए राम्रो हुन्यो ।

⁴ परमप्रभुको समुदाय, हामी र हाम्रा पशुहरू मर्नलाई किन यहाँ ल्याउनुभएको ?

⁵ यो डरलाग्दो ठाउँमा ल्याउन हामीलाई किन मिश्रबाट आउन लगाउनुभयो ? यहाँ बिउ, नेभारा, दाख वा अनार केही पनि छैन र पिउने पानी पनि छैन ।”

⁶ यसैले मोशा र हारून समुदायको सामु गए । तिनीहरू भेट हुने पालको प्रवेश-द्वारमा गए र घोषो परे । त्यहाँ परमप्रभुको उज्ज्वल महिमा देखा पन्यो ।

⁷ परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

⁸ “लहुरो ले र समुदाय, तँ र तेरा दाजु हारूनलाई भेला गर् । तिनीहरूको नजरकै सामुन्ने चट्टानलाई भन् र पानी निकाल्य सलाई आज्ञा दे । तैंले त्यो चट्टानबाट तिनीहरूका निम्ति पानी निकाल्ने छस र तैंले यो तिनीहरूलाई र तिनीहरूका गाईवस्तुहरूलाई दिनू ।”

⁹ परमप्रभुले मोशालाई आज्ञा गर्नुभएजस्तै मोशाले परमप्रभुको सामुबाट लहुरो लिए ।

¹⁰ अनि मोशा र हारूनले चट्टानको सामु मानिसहरू भेला पारे । मोशाले तिनीहरूलाई भने, “अब हे बापीहरू हो, सुन । के हामीले तिमीहरूलाई यो चट्टानबाट पानी निकाल्नपर्छ ?

¹¹ अनि मोशाले आफ्नो हात उठाएर चट्टानलाई दुई पटक हिर्काए, र पानी निस्क्यो । समुदाय र तिनीहरूका गाईवस्तुहरूले पानी पिए ।

¹² परमप्रभुले मोशा र हारूनलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूले इस्साएलका मानिसहरूको नजरमा मलाई पवित्र जनको रूपमा आदर नगरेकाले वा मलाई भरोसा नगरेकाले तिमीहरूले यो समुदायलाई मैले तिनीहरूलाई दिन्छु भनेको भूमिमा ल्याउनेछैन ।”

¹³ यो ठाउँलाई मेरीबाको पानी भनियो, किनभने इस्साएलका मानिसहरूले त्यहाँ परमप्रभुसँग झगडा गरेका थिए, र उहाँले आफैलाई पवित्र जनको रूपमा प्रकट गर्नुभएको थियो ।

¹⁴ मोशाले कादेशबाट एदोमको राजाकहाँ समाचारवाहकहरू पठाएः तपाईंको भाइ इस्साएलले भन्छ, “हामीमाथि आइपरेका सबै कठिनाइ तपाईं जान्नुहुन्छ ।

¹⁵ हाम्रा पुर्खाहरू मिश्रमा गए र मिश्रमा नै लामो समयसम्म बसेको तपाईलाई थाहा छ । मिश्रीहरूले हामी र हाम्रा पुर्खाहरूलाई रुखो व्यवहार गरे ।

¹⁶ जब हामीले परमप्रभुलाई पुकार्न्यौँ, उहाँले हाम्रो आवाज सुन्नुभयो, र एउटा स्वर्गदूत पठाउनुभयो अनि हामीलाई मिश्रबाट ल्याउनुभयो । हेर्नुहोसु, हामी तपाईंको देशको सिमानामा पर्ने सहर कादेशमा छैँ ।

¹⁷ हामीलाई तपाईंको भूमिको बाटो भएर जान दिनुहोस् भनी म बिन्ती गर्दछु । हामी खेत वा दाखबारीतिर पस्दैनौं, न त हामी तपाईंका ईनारहरूको पानी पिउँछौं । हामीले तपाईंको देशको सिमाना नकाटेसम्म दायाँ वा बायाँ लाग्ने छैनौं ।”

¹⁸ तर एदोमको राजाले तिनलाई जवाफ दिए, “तिमीहरू यो मुलुक भएर जान सक्दैनौं । तिमीहरू आयौ भने, म तरवार लिएर आक्रमण गर्न आउने छु ।”

¹⁹ अनि इस्साएलका मानिसहरूले तिनलाई भने, “हामी राजमर्ग भएर मात्र जाने छौं । यदि हामी र हामा गाईकस्तुहरूले पानी पिए भने हामी यसको मूल्य तिर्ने छौं । कुनै कुरा नगरी हामीलाई पैदल जान मात्र दिनुहोस् ।”

²⁰ तर एदोमका राजाले जवाफ दिए, “तिमीहरू जान सक्दैनौं ।” यसैले एदोमको राजा ठुलो फौजसहित इस्साएलको विरुद्ध लड्न आए ।

²¹ एदोमका राजाले इस्साएललाई आफ्नो सिमाना भएर जान दिन इन्कार गरे । यसैले इस्साएल एदोमको भूमिबाट तर्किएर गए ।

²² मानिसहरू कादेशबाट हिँडे । इस्साएलका मानिसहरू अर्थात् सारा समुदाय होर पर्वतमा आए ।

²³ एदोमको सिमानामा पर्ने होर पर्वतमा परमप्रभुले मोशा र हारूनलाई भनुभयो,

²⁴ “हारून आफ्ना मानिसहरूकहाँ जानपर्छ, किनभने मैले इस्साएललाई दिएको भूमिमा त्यो प्रवेश गर्ने छैन । यो तिमीहरू दुवैले मेरीबाको पानीमा मेरो विरुद्ध विद्रोह गरेकाले गर्दा हो ।

²⁵ हारून र त्यसका छोरा एलाजारलाई होर पर्वतमाथि ले ।

²⁶ हारूनको पुजारीको पोशाक फुकाल र त्यो एलाजारलाई लगाइदे । हारून मर्नुपर्छ र आफ्ना मानिसहरूसँग मिल्नुपर्छ ।”

²⁷ मोशाले परमप्रभुले आज्ञा गर्नुभएबमोजिम गरे । तिनीहरू सारा समुदायको सामुबाट होर पर्वतमाथि गए ।

²⁸ मोशाले हारूनको पुजारीको पोशाक फुकाले र त्यो तिनका छोरा एलाजारलाई लगाइदिए । पर्वतको चुचुरोमाथि हारून मरे । अनि मोशा र एलाजार तल ओर्ले ।

²⁹ जब हारून मरेका सारा समुदायले देखे, तब सारा जाति हारूनको निम्ति तिस दिनसम्म रोए ।

Numbers 21:1

¹ जब नेगेवमा बस्ने आरादका कनानी राजाले इस्साएल अटारीमको बाटो भएर यात्रा गरिरहेको थियो भन्ने सुने, तिनले इस्साएलसँग लडाइ लडे र केहीलाई बन्दी बनाए ।

² इस्साएलले परमप्रभुसँग भाकल गरेर भने, “यदि तपाईंले हामीलाई यी मानिसहरूमाथि वजय दिनुभयो भने, हामी तिनीहरूका सहरहरूलाई पूर्ण रूपमा नष्ट पार्ने छौं ।”

³ परमप्रभुले इस्साएलको आवाज सुनुभयो र उहाँले कनानीहरूमाथि विजय दिनुभयो ।

⁴ तिनीहरूले तिनीहरूलाई र तिनीहरूका सहरलाई पूर्ण रूपमा नष्ट गरे । त्यस ठाउँको नाउँ होर्मा राखियो । तिनीहरूले एदोमको भूमिलाई फेरो मारेर नक्टको समुद्रको बाटो हुँदै होर पर्वतबाट गए । बाटोमा मानिसहरू अति निरस्ताहित भए ।

⁵ मानिसहरू परमेश्वर र मोशा विरुद्ध बोले, “मरुभूमिमा मर्न तपाईंले हामीलाई मिश्रबाट किन त्याउनुभयो ? यहाँ रोटी छैन, पानी पनि छैन अनि यो घृणास्पद खाना हामी घृणा गर्छौं ।”

⁶ परमप्रभुले मानिसहरू माझा विषालु सर्पहरू पठाइदिनुभयो । सर्पहरूले मानिसहरूलाई डसे, र धेरै मानिसहरू मरे ।

⁷ मानिसहरू मोशाकहाँ आएर भने, “हामीले पाप गरेका छौं, किनभने हामीले परमप्रभु र तपाईंको विरुद्ध बोलेका छौं । सर्पहरूलाई हामीबाट हटाउनलाई उहाँसँग बिन्ती गर्नुहोस् ।” यसैले मोशाले मानिसहरूका निम्ति प्रार्थना गरे ।

⁸ परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “एउटा सर्प बना र यसलाई खामामा झुण्ड्या । सर्पले डसेकाहरू ज-जसले यसलाई हेर्छन् तिनीहरू सबै बाँध्ने छन् ।”

⁹ यसैले मोशाले काँसाको एउटा सर्प बनाए र त्यसलाई खामामा झुण्ड्याए । जब सर्पले कसैलाई डस्यो, त्यसले काँसाको सर्पमा हरेमा त्यो बाँध्यो ।

¹⁰ त्यसपछि मानिसहरूले यात्रा गरे र ओबोतमा छाउनी लगाए ।

¹¹ तिनीहरू ओबोतबाट गए र मोआबको पूर्वतिर पर्ने इये-अबारीमको मरुभूमिमा छाउनी लगाए ।

¹² तिनीहरू त्यहाँबाट यात्रा गरे र जेरेदको बँसीमा छाउनी लगाए ।

¹³ तिनीहरूले त्यहाँबाट यात्रा गरे र अर्नोन खोलाको पारिपट्टि छाउनी लगाए, जुन मरुभूमिमा छ र एमोरीहरूको सिमानसम्म नै फैलिएको छ । अर्नोन खोलाले मोआब र एमोरीहरूबिच सिमानाको काम गर्छ ।

¹⁴ त्यसैले परमप्रभुको युद्धको पुस्तकमा यस्तो लेखिएको छ, “सूपाको वाहेब र अर्नोनका बँसीहरू,

¹⁵ बँसीका ओहालाहरू, जो आरको सहरतिर लाग्छन् र मोआबको सिमानसम्म पुग्छन् ।”

¹⁶ तिनीहरूले त्यहाँबाट बेओरसम्म यात्रा गरे । त्यो इनारमा परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “मानिसहरूलाई भेला गर् र म तिनीहरूलाई पानी दिन्छु ।”

¹⁷ त्यसपछि इस्साएलले यो गीत गायो, “इनारको मूल फुटेर निस्क्यो ! यसको गीत गाओ,

¹⁸ हाम्रा अगुवाहरूले खनेका इनारबारे मानिसहरूका भारदारहरूले खनेका इनार, राजदण्ड र लहुराले खनेका इनार ।”

¹⁹ अनि तिनीहरू मरुभूमिबाट मत्तानातिर यात्रा गरे । मत्तानाबाट तिनीहरूले नहलीएलतिर यात्रा गरे र नहलीएलबाट बमोततिर,

²⁰ र बमोतबाट मोआबको मैदानको बेसींतिर यात्रा गरे । त्यहाँबाट नै पिसगा पर्वतको चुचुरोको फेदीमा मरुभूमी देखिन्छ ।

²¹ त्यसपछि इस्साएलले एमोरी राजा सीहोनकहाँ यसो भन्दै समाचावाहक पठाए,

²² “हामीलाई तपाईंको मुलुक भएर जान दिनुहोस् । हामी खेत वा दाखबारी कतै पस्ने छैनौं । हामी तपाईंका इनाहरूबाट पानी पिउने छैनौं । हामी तपाईंको सिमाना पार नगरेसम्म राजमार्ग भएर मात्र यात्रा गर्छौं ।”

²³ तर राजा सीहोनले तिनीहरूको सिमाना भएर जान इस्साएललाई अनुमति दिएनन् । बरु, सीहोनले तिनका सबै फौज जम्मा गरे र इस्साएललाई मरुभूमिमा आक्रमण गरे । तिनी यहाँसम्म आए, जहाँ तिनले इस्साएलसँग युद्ध गरे ।

²⁴ इस्साएलले सीहोनको फौजलाई तरवारले आक्रमण गरे र अर्नोनदेखि यब्बोक नदीसम्म साथै अम्मोनका मानिसहरूको भूमिसम्म कब्जा गरे । अम्मोनका मानिसहरूको सिमाना किल्लाबन्दी गरिएको थियो ।

²⁵ इस्साएलले हेश्बोन र यसका सबै गाउँसहित एमोरी सहरहरू कब्जा गरे र तिनीहरू सबैमा बसोबास गरे ।

²⁶ हेश्बोन एमोरी राजा सीहोनको सहर थियो, जसले मोआबका पहिलेको राजासँग युद्ध गरेका थिए । सीहोनले अर्नोन नदीसम्म उनको देश कब्जा गरेका थिए ।

²⁷ यसकारण यसो भनिन्छ, “हेश्बोनमा आओ । सीहोनको सहरको पुनर्निर्माण गरियोस् र फेरि स्थापित होस् ।

²⁸ हेश्बोनबाट आगोको ज्वाला दन्क्यो, सीहोनको सहरबाट एउटा आगोको ज्वाला जसले मोआबको आरलाई र अर्नोनको उच्च स्थलहरूलाई भस्म पान्यो ।

²⁹ हे मोआब, तँलाई धिक्कार छ! हे कमोशको प्रजा, तँ नष्ट भएको छस्। त्यसले आफ्ना छोराहरूलाई भगुवाहरू बनायो र त्यसका छोरीहरूलाई एमोरीहरूका राजा सीहोनको कैदी बनायो।

³⁰ तर हामीले सीहोनलाई जितेका छौं। हेश्बोन दीबोनसम्म नै नष्ट भएको छ। हामीले तिनीहरूलाई मेदबासम्म पुग्ने नोपासम्म नै पारजित गरेका छौं।

³¹ त्यसैले इसाएल एमोरीहरूका मुलुकमा बस्न थाल्यो।

³² अनि मोशाले याजेरको भेद लिन मानिसहरू पठाए। तिनीहरूले यसका गाउँहरू कब्जा गरे र त्यहाँ भएका एमोरीहरूलाई धपाए।

³³ त्यसपछि तिनीहरू फर्के र बाशानको बाटोतिर उक्ले। बाशानका राजा ओग तिनीहरू विरुद्ध निर्खेका, तिनी र तिनका फौजले एद्रईमा तिनीहरूसँग लडे।

³⁴ त्यसपछि परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “त्यसँग नडरा, किनभने मैले त्यसलाई, त्यसका सबै फौज र त्यसको भूमि तँलाई दिएको छु। त्यसलाई पनि हेश्बोनमा बस्ने एमोरी राजा सीहोनलाई गरेजैँगर।”

³⁵ त्यसैले तिनीहरूले कुनै पनि मानिस जीवित नरहञ्जेल उनी, उनका छोराहरू र उनका सबै फौजलाई मारे। अनि तिनीहरूले उनको भूमि कब्जा गरे।

Numbers 22:1

¹ इसाएलका मानिसहरूले यर्दन नदीको पारिपटि यरीहो नजिक मोआबको मैदानमा छाउनी नलगाएसम्म यात्रा गरे।

² सिप्पोरका छोरा बालाकले इसाएलले एमोरीहरूलाई के गरेका थिए सो देखेका थिए।

³ मोआब ती मानिसहरूसँग साहै डराएका थिए, किनभने तिनीहरू धेरै थिए र मोआब इसाएलका मानिसहरूका त्रासमा थियो।

⁴ मोआबका राजाले मिद्यानका धर्म-गुरुहरूलाई भने, “यो भिडले गोरुले मैदानको घाँस खाएजस्तै हाम्रो वरिपरि भएका सबै थोक खाइदिने छन्।” यस बेला सिप्पोरका छोरा बालाक मोआबका राजा थिए।

⁵ तिनले यूफेटिस नदी नजिकै पतोरमा आफ्नै जाति र मानिसहरूसँग बसेका बओरका छोरा बालामकहाँ समाचारवाहकहरूलाई पठाए। तिनले उनलाई निमन्त्रणा दिए र भने, “हेर्नुहोस, मिश्रबाट एउटा जाति आएको छ। तिनीहरूले धर्थी नै ढाकेका छन् र अहिले तिनीहरू मेरो छैवैमा छन्।

⁶ त्यसैले तपाईं आउनुहोस र मेरो निम्ति यस जातिलाई सराप दिनुहोस, किनभने तिनीहरू मेरो निम्ति ज्यादै बलिया भएका छन्। सायद त्यसपछि मैलै तिनीहरूलाई आक्रमण गर्न र मेरो भूमिबाट लखेट्न सक्छु। तपाईंले जसलाई आशिष दिनुहुन्छ, त्यो आशिषित् हुने छ र तपाईंले जसलाई सराप दिनुहुन्छ, त्यो श्रापित हुने छ।”

⁷ त्यसैले मोआब र मिद्यानका धर्म-गुरुहरू जोखनाको निम्ति दक्षिणा लिएर गए। तिनीहरू बालामकहाँ आए र बालाकको खबर उनलाई भने।

⁸ बालामले तिनीहरूलाई भने, “आज राती यहाँ बस्नुहोस। परमप्रभुले जे भन्नुहुन्छ सो तपाईंलाई बताउने छु।” त्यसैले मोआबका अगुवाहरू त्यस रात बालामसँगै बसे।

⁹ परमेश्वर बालामकहाँ आउनुभयो र भन्नुभयो, “तँकहाँ आउने यी मानिसहरू को हुन्?”

¹⁰ बालामले परमेश्वरलाई जवाफ दिए, “सिप्पोरका छोरा मोआबका राजा बालाकले तिनीहरूलाई मकहाँ पठाएका छन्। तिनले भने,

¹¹ “हेर्नुहोस, मिश्रबाट आएका मानिसहरूले मेरो भूमि ढाकेका छन्। अब आउनुहोस र तिनीहरूलाई सराप दिनुहोस। सायद म तिनीहरूसँग लड्न सक्छु र तिनीहरूलाई लखेट्न सक्छु।”

¹² परमेश्वरले बालामलाई जवाफ दिनुभयो, “तँ तिनीहरूसँग जानुहुँदैन। तैले इसाएलका मानिसहरूलाई सराप दिनुहुँदैन, किनभने तिनीहरू आशिषित् भएका छन्।”

¹³ बालाम बिहानै उठेर बालाकका अगुवाहरूलाई भने, “तपाईंको देशमा नै फर्केर जानुहोस्, किनभने परमप्रभुले मलाई तपाईंहरूसँग जान दिन इन्कार गर्नुभएको छ ।”

¹⁴ त्यसैले मोआबका अगुवाहरू त्यहाँबाट हिँडे र बालाककहाँ फर्केर गए । तिनीहरूले भने, “बालामले हामीसँग आउन इन्कार गरे ।”

¹⁵ बालाकले पहिलेका समूहका भन्दा धेरै प्रतिष्ठित अगुवाहरूलाई फेरि पठाए ।

¹⁶ तिनीहरू बालामकहाँ आए र तिनलाई भने, “सिप्पोरका छोरा बालाक भन्नुहुन्छ, ‘बिन्ती छ, तपाईंलाई मकहाँ आउन कुनै कुराले नरोकोस्,

¹⁷ किनभने मैले तपाईंलाई अत्यधिक राम्रो दक्षिणा दिनेछु र ठुलो इज्जत गर्नेछु र तपाईंले जे गर्न भन्नुहुन्छ सो म गर्नेछु । त्यसैले आउनुहोस् र यी मानिसहरूलाई सराप दिनुहोस् ।”

¹⁸ बालामले जवाफ दिए र बालाकका मानिसहरूलाई भने, “बालाकले मलाई सुन र चाँदीले भरिएको तिनको दरबार नै दिए पनि म परमप्रभु मेरा परमेश्वरको वचनभन्दा बाहिर जान सकिदनँ अनि उहाँले भन्नुभएको भन्दा कम वा बढी गर्न सकिदनँ ।

¹⁹ कृपया आज राती पनि यहीं पर्खनुहोस्, ताकि परमप्रभुले मलाई के भन्नुहुन्छ सो म जान्न सकूँ ।”

²⁰ परमेश्वर राती बालामकहाँ आउनुभयो र तिनलाई भन्नुभयो, “यी मानिसहरू तैलाई डाक्न आएका हुनाले उठ र ताँ तिनीहरूसँग जा । तर मैले भनेको कुरा मात्र गरे ।”

²¹ बालम बिहान उठे र तिनका गधामा काठी कसे र मोआबका अगुवाहरूसँगै गए ।

²² तर तिनी गएकाले परमेश्वरको क्रोध दन्क्यो । परमप्रभुका स्वर्गदूतले गधामा सवार बालामप्रति कोही वैरीको रूपमा बाटोमा प्रस्तुत भए । बालामका दुई जना नोकर तिनीसँगै थिए ।

²³ गधाले तरवार थुतेर हातमा लिई बाटोमा उभिरहेका स्वर्गदूत देख्यो । गधा बाटोबाट तर्किएर खेतिर लाग्यो । बालामले गधालाई बाटोमा ल्याउन त्यसलाई कुटे ।

²⁴ त्यसपछि परमप्रभुको दूत दाहिने र देब्रेपटि पर्खालि भएको दाखबारी बिचको बटोको साँधुरो ठाउँमा गएर उभिए ।

²⁵ गधाले फेरि पनि परमप्रभुको दूतलाई देख्यो । त्यो पर्खालिमा सेपिंदे गयो र बालामको खुट्टालाई पर्खालिमा चेपिदियो । बालामले त्यसलाई फेरि पनि पिटे ।

²⁶ त्यसपछि परमप्रभुका दूत अझै अगाडि साँधुरो ठाउँमा गएर उभिए, जहाँ यता-उता कतै फर्कने ठाउँ थिएन ।

²⁷ गधाले परमप्रभुको दूतलाई देख्यो र त्यो बालामको मुनि थचक्क बस्यो । बालाम रिसले आगो भए र तिनले गधालाई आफ्नो लहुरोले पिटे ।

²⁸ त्यसपछि परमप्रभुले गधाको मुख खोलिदिनुभयो, त्यसैले त्यो बोल सक्यो । त्यसले बालामलाई भन्यो, “मैले तपाईंलाई के गरेको छु र तपाईंले मलाई तिन पटक पिट्नुभएको ?”

²⁹ बालामले गधालाई भने, “तैँले मसँग यति मूर्खतापूर्ण व्यवहार गरिस् । मेरो हातमा तरवार भएको भए हुन्यो । यदि मेरो हातमा तरवार भएको भए, मैले ताँलाई मारिसक्ने थिएँ ।”

³⁰ गधाले बालामलाई भन्यो, “के म तपाईंले आजको दिनसम्म र आफ्नो जीवनकालभरि चढनुभएको गधा होइन र ? के यसअघि कहिल्यै तपाईंसँग यसो गर्ने मेरो बानी थियो र ?” बालामले जवाफ दिए, “थिएन ।”

³¹ तब परमप्रभुले बालामको आँखा खोलिदिनुभयो र तिनले परमप्रभुको दूत तरवार थुतेर हातमा लिएर उभिएरहेका देखे । बालामले आफ्नो शिर निहुराए र मुख अँध्यारो बनाए ।

³² परमप्रभुका दूतले तिनलाई भने, “तैँले तेरो गधालाई किन तिन-तिन पटकसम्म कुटिस् ? हेरे, म तेरो शत्रुको रूपमा आएको छु, किनभने तेरा कार्यहरू मेरो नजरमा दुष्ट भएका छन् ।

³³ गधाले मलाई देखेर तिन-तिन पटकसम्म मबाट तकर्यो । यदि त्यो मबाट नतर्केको भए, निश्चय नै मैले तँलाई मार्नेथिएँ र त्यसलाई छोडनेथिएँ ।"

³⁴ बालामले परमप्रभुका दूतलाई भने, "मैले पाप गरेको छु । तपाईं बाटोमा मेरो विरुद्ध खडा हुनुभएको छ भन्ने मैले थाहा पाइनँ । त्यसैले यदि तपाईंलाई मन पढैन भने, म फर्कने छु ।"

³⁵ तर परमप्रभुका दूतले बालामलाई भने, "यी मानिसहरूसँग जा । तर तैले म जे भन्नु सो मात्र भन्नुपर्छ ।" त्यसैले बालाम बालाकका अगुवाहरूसँग गए ।

³⁶ जब बालाम आएका थिए भन्ने बालाकले सुने, उनी तिनलाई भेट्न मोआबको सहर अर्नोनमा भेट्न गए, जुन सिमाना पर्छ ।

³⁷ बालाकले बालामलाई भने, "के मैले तपाईंलाई डाक्न मानिसहरू तपाईंकहाँ पठाइनँ र ? तपाईं मकहाँ किन आउनुभएन ? के म तपाईंलाई आदर गर्न सक्षम छैन र ?"

³⁸ त्यसपछि बालामले बालाकलाई जवाफ दिए, "हेर्नुहोस्, म तपाईंकहाँ आएको छु । के मसँग कुनै कुरा भन्ने शक्ति छ र ? मैले त परमेश्वरले मेरो मुखमा जे हालिदिनुहून्छ त्यही मात्र भन्न सक्छु ।"

³⁹ बालाम बालाकसँग गए र तिनीहरू किर्यत-हुसोतमा आइपुगे ।

⁴⁰ त्यसपछि बालाकले गोरुहरू र भेडाहरू बलि चढाए अनि तिनले केही मासु बालाम र तिनीसँग भएका अगुवाहरूलाई दिए ।

⁴¹ बिहान बालाकले बालामलाई बालको उच्च स्थानमा लगे । त्यहाँबाट बालामले इसाएलीहरूलाई तिनीहरूको छाउनीमा थैरै मात्र देख्न सक्ये ।

Numbers 23:1

¹ बालामले बालाकलाई भने, "यहाँ मेरो निम्नि सातवटा वेदी निर्माण गर्नुहोस्, र सातवटा साँढे र सातवटा भेडा तयार पार्नुहोस् ।

² बालाकले बालामले भनेजस्तै गरे । अनि बालाक र बालामले हरेक वेदीमा एउटा-एउटा साँढे र भेडा बलि चढाए ।

³ अनि बालामले बालाकलाई भने, "तपाईं आफ्नो बलिदानको छेउमा खडा हुनुहोस् र म जाने छु । सायद परमप्रभु मलाई भेट्न आउनुहुने छ । उहाँले मलाई जे देखाउनुहून्छ, सौ म गर्ने छु ।" त्यसैले तिनी कुनै रुख नभएको पहडाको चुचुरोतिर गए ।

⁴ तिनी पहाडको टुप्पोमा हुँदा परमेश्वरले तिनलाई भेट्नुभयो र बालामले उहाँलाई भने, "मैले सातवटा वेदी बनाएको छु र मैले हरेक वेदीमा एउटा-एउटा साँढे र भेडा बलि चढाएको छु ।"

⁵ परमप्रभुले बालामको मुखमा वचन हालिदिनुभयो र भन्नुभयो, "बालाककहाँ फर्केर जा र त्यसलाई भन् ।"

⁶ त्यसैले बालाम बालाककहाँ फर्के, जो आफ्नो बलिदानको छेउमा उभिरहेका थिए र मोआबका सबै अगुवा तिनीसँग थिए ।

⁷ बालामले अगमवाणी कहन थाले र भने, "मोआबका राजा बालाकले मलाई पूर्वका पहाडहरूबाट अर्थात् अरामबाट ल्याएका छन । तिनले भने, 'आउनुहोस् मेरो निम्नि याकूबलाई सराप दिनुहोस् ।' 'आउनुहोस्, इसाएललाई धम्की दिनुहोस् ।'

⁸ परमेश्वरले नै सराप नदिनुभएकालाई मैले कसरी सराप दिन सक्छु ? परमप्रभुले नै विरोध नगर्नुभएकाहरूलाई मैले कसरी विरोध गर्न सक्छु ?

⁹ म तिनलाई पहाडको चुचुरोबाट देख्छु; म तिनलाई पहाडबाट हेर्नु छ । हेर्नुहोस्, एकलै बस्ने मानिसहरू र आफूलाई साधारण जातिको रूपमा ठान्दैनन् ।

¹⁰ याकूबको धूलोलाई वा इसाएलको एक चौथाइलाई मात्र पनि कसले गन्न सक्छ ? मेरो मरण धार्मिक व्यक्तिको जस्तो होस् र मेरो जीवन त्यसको जस्तै होस् !"

¹¹ बालाकले बालामलाई भने, “तपाईंले मलाई के गर्नुभएको ? मेरा शत्रुहरूलाई सराप दिनुहोस् भनी मैले तपाईलाई ल्याएँ, तर हेर्नुहोस्, तपाईंले त तिनीहरूलाई आशिष दिनुभयो ।”

¹² बालामले जवाफ दिए र भने, “के परमप्रभुले मेरो मुखमा जे हालुहुन्छ सो मात्र भन्न म सावधान हुनुपर्दैन र ?”

¹³ बालाकले तिनलाई भने, “कृपया मसँग अर्को ठाउँमा आउनुहोस जहाँबाट तपाईंले तिनीहरूलाई देख्न सक्नुहुन्छ । तपाईंले तिनीहरूलाई नजिकको मात्र देख्नुहुने छ, तर तिनीहरू सबैलाई देख्नुहुने छैन । तपाईंले तिनीहरूलाई त्यहाँबाट सराप दिनुहुने छ ।”

¹⁴ त्यसैले तिनले बालामलाई सोफीमको मैदानमा भएको पिसगाको टाकुरामा लगे, र अरू सातवटा वेदी बनाए । तिनले हरेकमा एउटा-एउटा साँढे र भेडा बलि चढाए ।

¹⁵ त्यसपछि बालामले बालाकलाई भने, “यहाँ नै तपाईंको बलिदानको छेउमा उभिनुहोस्, म परमप्रभुलाई भेट्न जान्छु ।”

¹⁶ त्यसैले परमप्रभुले बालामलाई भेट्नुभयो र तिनको मुखमा सन्देश हालिदिनुभयो । तिनले भने, “बालाककहाँ जा र तिनलाई मेरो सन्देश दे ।”

¹⁷ बालाम तिनीकहाँ फर्केर आए र तिनी आफ्नो होमबलिको छेउमा उभिरहेका थिए र मोआबका अगुवाहरू तिनीसँग थिए । अनि बालाकले तिनलाई भने, “परमप्रभुले के भन्नुभयो ?”

¹⁸ बालामले अगमवाणी गर्न थाले, “उठ बालाक र सुन् । हे सिप्पोरका छोरा मेरो कुरा सुन् ।

¹⁹ परमेश्वर मानिस वा मानव हुनुहुन्न कि उहाँले ढाँटनुपरोस्, उहाँले आफ्नो मन बदल्नुपरोस् । के उहाँले पुरा नगर्ने गरी कुनै कुरा प्रतिज्ञा गर्नुभएको छ ? के उहाँले कुनै गर्छ भनेर पुरा गर्नुभएको छैन र ?

²⁰ हेर्नुहोस्, आशिष दिने आज्ञा मलाई दिइएको छ । परमेश्वरले आशिष दिनुभएको छ र म यसलाई उल्टाउन सकिदैनँ ।

²¹ उहाँले याकूबसँग कुनै कठिनाइ वा इसाएलमा कुनै कष्ट देख्नुभएको छैन । परमप्रभु तिनीहरूका परमेश्वर तिनीहरूसँग हुनुहुन्छ र तिनीहरूका राजाको जय-ध्वनि तिनीहरूमाझ छ ।

²² परमेश्वरले तिनीहरूलाई जङ्गली गोरुको जस्तै शक्तिले मिश्रबाट ल्याउनुभयो ।

²³ याकूब विरुद्ध कुनै दुनामनाले काम गर्दैन र इसाएललाई कुनै जोखनाले हानि पुऱ्याउँदैन । बरु, याकूब र इसाएलबारे यसो भन्नुपर्छ, ‘हेर, परमेश्वरले के गर्नुभएको छ !’

²⁴ हेर, मानिसहरू सिंहनीजस्तै उठ्छन्, सिंहजस्तै उठ्छन् र आक्रमण गर्छन् । त्यो आफ्नो सिकारलाई नखाएसम्म र त्यसले मारेको सिकारको रगत नपिएसम्म आराम गर्दैन ।”

²⁵ त्यसपछि बालाकले बालामलाई भने, “तिनीहरूलाई सराप नदिनुहोस् वा आशिष पनि नदिनुहोस् ।”

²⁶ तर बालामले जवाफ दिए र भने, “के परमप्रभुले भन्नलाई बताउनुभएको कुरा मात्र मैले भन्नुपर्छ भनी मैले भनेको थिइनै र ?”

²⁷ त्यसैले बालाकले बालामलाई जावाफ दिए, “अब आउनुहोस्, म तपाईलाई अर्को ठाउँमा लैजान्छ । सायद त्यहाँबाट मेरो निम्ति तिनीहरूलाई सराप दिन परमेश्वरले इच्छा गर्नुहुने छ ।”

²⁸ त्यसैले बालाकले बालामलाई पोरको टाकुरामा लगे, जहाँबाट तल मरुभूमि देखिन्छ ।

²⁹ बालामले बालाकलाई भने, “यहाँ सातवटा वेदी बनाउनुहोस् अनि सातवटा साँढे र भेडा तयार पार्नुहोस् ।”

³⁰ बालाकले बालामले भनेबमोजिम गरे; तिनले हरेक वेदीमा एउटा-एउटा साँढे र भेडा बलि चढाए ।

Numbers 24:1

¹ परमप्रभुले इस्साएललाई आशिष् दिन नै रुचाउनुहुन्छ भन्ने जब बालामले देखे, तिनी अरू बेलाझौं टुनामुना गर्नलाई गएनन् । बरु, तिनले मरुभूमितिर हेरे ।

² तिनले आँखा खोलेर इस्साएल कुल-कुल गरी आ-आफ्नो छाउनीमा देखे र परमेश्वरका आत्मा तिनीमाथि आयो ।

³ तिनले यो अगमवाणी पाए र भने, “बओरका छोरा बालाम बोल्न लाग्दै छ, जुन मानिसका आँखा खुला छन्, त्यसका वाणी ।

⁴ तिनले परमप्रभुको वचन सुन्छ र बोल्छ । त्यसले सर्वशक्तिमान्बाट दर्शन प्राप्त गर्छ, जसको सामु त्यसले आँखा खुला राखेर दण्डवत् गर्छ ।

⁵ हे याकूब, तिम्रा पालहरू र तिमी बस्ने ठाउँ कति सुन्दर छन् !

⁶ तिनीहरू उपत्यकाझौं, नदी किनारको बगैँचाझौं, परमप्रभुले रोजुभएको एलवाहरूजस्तै र पानी छेउका देवदारुजस्तै फैलिएका छन् ।

⁷ तिनीहरूका गाग्राहरूबाट पानी बग्छ र तिनीहरूका बिउहरू सुसिचित छन् । तिनीहरूका राजा अगागभन्दा उच्च छन् र तिनीहरूका राज्यलाई आदर गरिने छ ।

⁸ परमेश्वरले तिनलाई मिश्रबाट जङ्गली सँढिको जस्तै सामर्थ्यमा ल्याउनुहुन्छ । तिनले त्यसको विरुद्ध लड्ने जातिहरूलाई निल्छन् । तिनले तिनीहरूका हड्डीहरूलाई टुक्रा-टुक्रा पार्ने छन् । तिनले तिनीहरूलाई आफ्ना वाणहरूले हान्छन् ।

⁹ तिनले सिंह, सिंहनीझै ढुक्छन् । तिनलाई उठाउने कसको आँट छ र ? तिनलाई आशिष् दिने सबै आशिषित् होऊन्; तिनलाई सराप दिने सबै श्रापित होऊन् ।”

¹⁰ बालाकको क्रोध बालामप्रति उर्लियो र तिनले आफ्ना हात ठटाए । बालाकले बालामलाई भने, “मैले मेरा शत्रुहरूलाई सराप दिन तपाईंलाई बोलाएँ, तर तपाईंले तिनीहरूलाई तिन पटकसम्म आशिष् दिनुभयो ।

¹¹ त्यसैले अहिले नै गइहाल्नुहोस । मैले तपाईंलाई भव्य इनाम दिन्छु भनेको थिएँ, तर परमप्रभुले तपाईंलाई इनाम पाउनबाट वज्चित गर्नुभएको छ ।”

¹² त्यसपछि बालामले बालाकलाई जवाफ दिए, “तपाईंले मकहाँ पठाउनुभएका सन्देशवाहकहरूलाई भने,

¹³ ‘बालाकलाई चाँदी र सुनले भरिएको तिनको दरबार नै दिए पनि, म परमप्रभुको बाहिर मैले चाहेको असल वा खराब कुनै पनि कुरा गर्न सकिदैनँ । म परमप्रभुले मलाई भन्नुहुने कुरा मात्र बताउन सक्छु ।’ के मैले तिनीहरूलाई यो कुरा भनेको थिइनैँ र ?

¹⁴ त्यसैले अब म मेरा मानिसहरूकहाँ फर्केर जाने छु । तर यी मानिसहरूले तपाईंका मानिसहरूलाई आगामी दिनहरूमा के गर्ने छन् पहिले तपाईंलाई चेताउनी दिन दिनुहोस ।”

¹⁵ बालामले अगमवाणी गर्न थाले, “बओरका छोरा बालाम भन्छ, यो मानिस जसको आँखा खुला छन् त्यसको वाणी ।

¹⁶ यो परमेश्वरको वचन सुनेको व्यक्तिको अगमवाणी हो, जससँग सर्वोच्चको ज्ञान छ, जससँग सर्वशक्तिमान्बाट आएको दर्शन छ, जसले उहाँको सामु खुला आँखाले दण्डवत् गर्छ ।

¹⁷ म उहाँलाई देख्छु, तर उहाँ अहिले यहाँ हुनुहुन्न । म उहाँलाई हेर्छु, तर उहाँ नजिक हुनुहुन्न । याकूबबाट एउटा तारा निस्की आउने छ र इस्साएलबाट राजदण्डको उदय हुने छ । तिनले मोआबका अगुवाहरूलाई चकनाचुर पार्ने छन् र शीथका सबै सन्तानलाई नष्ट पार्नेछन् ।

¹⁸ त्यसपछि एदोम इस्साएलको सम्पत्ति बन्ने छ र सेइर इस्साएलको अधीनमा हुने छ इस्साएलका शत्रुहरू जसलाई इस्साएलले बलले जिलेछ ।

¹⁹ याकूबबाट एउटा राजा आउने छ जसले शासन गर्ने छ र तिनले तिनीहरूका सहरहरूका बाँचेकाहरूलाई नष्ट पार्ने छन् ।”

²⁰ त्यसपछि बालामले अमालेकतिर हेरे र अगमवाणी गर्न थाले, “अमालेक एक पटक जातिहरूमध्ये सबैभन्दा ठुलो थियो, तर त्यसको अन्त विनाश हुने छ ।”

²¹ अनि बालामले केनीहरूतिर हेरे र अगमवाणी गर्न थाले, “तिमीहरू बस्ने ठाउँ बलियो छ र तिमीहरूका गुँड चट्टान हुने छ ।

²² तथापि अश्शूरले तिमीहरूलाई कैद गरेर लाँदा तिमीहरू आगोले नष्ट हुने छौ ।

²³ बालामले तिनको अन्तिम अगमवाणी भने, ‘धिक्कार! परमेश्वरले यसो गर्नुहुँदा कीचाँहि बाँच्छ ?

²⁴ कित्तीमको समुद्री तटबाट जहाजहरू आउने छन्; तिनीहरूले अश्शूरलाई आक्रमण गर्नेछन् र एबेरमाथि विजय हासिल गर्ने छन्, तर तिनीहरू अन्त पनि विनाशमा नै हुने छन् ।

²⁵ त्यसपछि बालाम उठे र हिँडे । तिनी आफ्नै घरतिर फर्के र बालाक पनि गए ।

Numbers 25:1

¹ इसाएल सित्तीमम बसे र पुरुषहरूले मोआबका स्त्रीहरूसँग व्यभिचार गर्न थाले,

² किनभने मोआबीहरूले उनीहरूका देवताहरूलाई बलिदान चढाउन मानिसहरूलाई बोलाएका थिए ।

³ इसाएलका मानिसहरूले पोरको बाललाई पुज्न थाले, र परमप्रभुको क्रोध इसाएल विरुद्ध दन्कियो ।

⁴ परमप्रभुले मोशालाई भनुभयो, “मानिसहरूका अगुवा सबैलाई मार तिनीहरूलाई चर्को घाममा मेरो सामु झुन्डा, ताकि मेरो भयङ्कर क्रोध इसाएलबाट हटेर जाओस् ।

⁵ त्यसैले मोशाले इसाएलका अगुवाहरूलाई भने, “पोरको बालको पूजामा सहभागी हुने सबैलाई मार्नुपर्छ ।”

⁶ अनि इसाएलका मानिसहरूमध्ये एक जना आयो र मिद्यानी महिलालाई त्यसको परिवारका सदस्यहरू माझा ल्यायो । यो घटना मोशा र इसाएलका सबै समुदाय भेट हुने पालको सामु रोइरहँदा भएको थियो ।

⁷ जब पुजारी हारूनका नाति एलाजारका छोरा पीनहासले त्यो देखे, तिनी समुदायको बिचबाट उठेर गए अनि हातमा भाला लिए ।

⁸ तिनी त्यो इसाएली पुरुषको पछि-पछि पालभित्र गए र तिनीहरूले इसाएली पुरुष र महिला दुवैलाई भालाले रोपे । त्यसैले परमेश्वरले इसाएलका मानिसहरूमाथि पठाउनुभएको विपत्ति रोकियो ।

⁹ त्यो विपत्तिद्वारा मर्नेहरूको सङ्ख्या चौबिस हजार थियो ।

¹⁰ परमप्रभुले मोशालाई भनुभयो,

¹¹ “पुजारी हारूनका नाति एलाजारका छोरा पीनहासले इसाएलका मानिसहरूबाट मेरो क्रोधलाई टारेको छ, किनभने तिनी तिनीहरू माझ मेरो जोसले जोसिला भएका थिए । त्यसैले मैले इसाएलका मानिसहरूलाई मेरो क्रोधमा विनाश गरिनँ ।

¹² यसकारण परमप्रभु भनुहुन्छ, “म मेरो शान्तिको करार पीनहासलाई दिँदै छु ।

¹³ त्यो र त्यसपछिका त्यसका सन्तानहरूका निम्ति पुजारीको पद अनन्तको करार हुने छ, किनभने त्यो मेरो अर्थात् त्यसको परमेश्वरको निम्ति जोसिलो भयो । मिद्यानी महिलासँगै मारिएको

¹⁴ इसाएली पुरुषको नाउँ शिमियोनको कुलका अगुवा सालूका छोरा जिम्ब्री थियो ।

¹⁵ त्यो मारिएको मिद्यानी महिलाको नाउँ सूरकी छोरी कोजबी थियो ।

¹⁶ त्यसैले परमप्रभुले मोशालाई भनुभयो,

¹⁷ “मिद्यानीहरूलाई शत्रुहरूलाई झैं व्यवहार गरे र तिनीहरूलाई आक्रमण गरे,

¹⁸ किनभने तिनीहरूले तिनीहरूका छलद्वारा शत्रुहरूलाई झैं व्यवहार गरे । तिनीहरूले पोरको र पोरको विषयमा आएको विपत्तिको दिनमा मारिएकी तिनीहरूकी बहिनी कोजबीको सन्दर्भमा तिमीहरूलाई दुष्टतातिर लगे ।

Numbers 26:1

¹ विपत्तिपछि परमप्रभुले मोशा र पुजारी हारूनका छोरा एलाजारलाई भन्नुभयो,

² “इस्साएलका सारा समुद्रायलाई तिनीहरूका पुर्खाहरूका कुल-कुलअनुसार बिस वर्ष र त्यसभन्दा माथिका इस्साएलका निम्ति युद्धमा जान सक्ने सबैको गन्ती गर ।”

³ त्यसैले मोशा र पुजारी एलाजारले यर्दन नजिकैको मोआबको मैदान यरीहोमा तिनीहरूलाई भने,

⁴ “परमप्रभुले मोशा र इस्साएलका मानिसहरूलाई आज्ञा गर्नुभएअनुसार बिस वर्ष र त्यसभन्दा माथिका मिश्रबाट आएका मानिसहरूको गन्ती गर ।”

⁵ रूबेन इस्साएलका जेठा छोरा थिए । तिनको छोरा हानोकबाट हानोकीहरूको वंश आयो । पल्लुबाट पल्लुईहरूको वंश आयो ।

⁶ हेसोनबाट हेसोनीहरूको वंश आयो । कर्मीबाट कर्मीहरूको वंश आयो ।

⁷ यिनीहरू रूबेनका कुलहरू थिए, जसको सङ्ख्या ४३,७३० थियो ।

⁸ एलीआब पल्लुका छोरा थिए ।

⁹ एलीआबका छोराहरू नमूल, दातान र अबीराम थिए । मोशा र हारूनलाई चुनौती दिँदा अनि परमप्रभुको विरुद्धमा विद्रोह गर्दा कोरहको पछि लाग्ने दातान र अबीराम यिनै थिए ।

¹⁰ कोरहलाई पछ्याउने सबै मर्दा पृथ्वीले मुख बायो र तिनीहरूलाई निल्यो । त्यस बेला २५० जना आगोले भस्म भए, जो चेताउनीका सङ्केत भए ।

¹¹ तर कोरहका वंश मरेनन् ।

¹² शिमियोनका सन्तानहरू यिनै थिए: नमूएलबाट नमूएलीहरूको वंश, यामीनबाट यामिनीहरूको वंश, याकीनबाट याकीनीहरूको वंश,

¹³ जेरहबाट जेरहातीहरूको वंश, शौलबाट शौलीहरूको वंश भए ।

¹⁴ यिनीहरू शिमियोनका सन्तानहरूका कुलहरू थिए, जसको सङ्ख्या २२,२०० थियो । यिनीहरू

¹⁵ दानका सन्तानहरूका कुलहरू थिए: सेफोनबाट सेफोनीहरूका वंश, हायीबाट हायीहरूको वंश, शूनीबाट शूनीहरूको वंश भए ।

¹⁶ ओजनीबाट ओजनीहरूको वंश, एरीबाट एरीहरूको वंश,

¹⁷ अरोदबाट अरोदीहरूको वंश, अरेलीबाट अरेलीहरूको वंश भए ।

¹⁸ यिनीहरू दानका सन्तानहरूका कुलहरू थिए, जसको सङ्ख्या ४०,५०० थियो ।

¹⁹ एरे र ओनान यहूदाका छोराहरू थिए, तर यिनीहरू कनानको भूमिमानै मरे ।

²⁰ यहूदाका अन्य सन्तानहरूका कुलहरू यिनै थिए: शेलहबाट शेलानीहरूको वंश, फारेसबाट फारेसीहरूको वंश, जेरहबाट जेरहातीहरूको वंश भए ।

²¹ फारेसका सन्तानहरू यिनै थिए: हेसोनबाट हेसोनीहरूको वंश, हामूलबाट हामूलीहरूको वंश भए ।

²² यिनीहरू यहुदाका सन्तानहरूका कुलहरू थिए, जसको सङ्ख्या ७६,५०० थियो ।

²³ यिनीहरू इस्साखारका सन्तानहरूका कुलहरू थिए: तोलाबाट तोलाहीहरूको वंश, पुवाबाट पुवातीहरूको वंश,

²⁴ याशूबबाट याशूबीहरूको वंश, शिम्रोनबाट शिम्रनीहरूको वंश भए ।

²⁵ यिनीहरू इस्साखारका कुलहरू थिए, जसको सङ्ख्या ६४,३०० थियो ।

²⁶ यिनीहरू जबूलूनका सन्तानहरूका कुलहरू थिए: सेरेदबाट सेरेदीहरूको वंश, एलोनबाट एलोनीहरूको वंश, यहलेलबाट यहलेलीको वंश भए ।

²⁷ यिनीहरू जबूलूनका कुलहरू थिए, जसको सङ्ख्या ६०,५०० थियो ।

²⁸ योसेफका सन्तानहरूका कुलहरू मनश्शेर एफ्राइम थिए ।

²⁹ यिनीहरू मनश्शेका सन्तानहरू थिए: माकीरबाट माकीरीहरूको वंश (माकीर गिलादका बुबा थिए),

³⁰ गिलादबाट गिलादीहरूका वंश भए । यिनीहरू गिलादका सन्तानहरू थिए: ईएजेरबाट ऐएजेरीहरूका वंश, हेलेकबाट हेलेकीहरूका वंश,

³¹ अस्सीएलबाट अस्सीएलीहरूका वंश, शकेमबाट शकेमीहरूका वंश,

³² शमीदाबाट शमीदीहरूका वंश, हेपेरबाट हेपेरहरूका वंश भए ।

³³ हेपेरका छोरा सलोफादका छोराहरू थिएनन्, तर छोरीहरू मात्र थिए । तिनका छोरीहरूका नाउँ महला, नोआह, होगला, मिल्का र तिर्सा थिए ।

³⁴ यिनीहरू मनश्शेका कुलहरू थिए, जसको सङ्ख्या ५२,७०० थियो ।

³⁵ यिनीहरू एफ्राइमका सन्तानहरूका कुलहरू थिए: शूतेलहबाट शूतेलहीहरूका वंश, बेकेरबाट बेकेरीहरूका वंश, तहनबाट तहनीहरूका वंश भए ।

³⁶ शूतेलहका सन्तानहरू, एरानबाट एरानीहरू थिए ।

³⁷ यिनीहरू एफ्राइमका सन्तानहरूका कुलहरू थिए, जसको सङ्ख्या ३२,५०० थियो । यिनीहरू आ-आपना कुलअनुसार गन्ती गरिएका योसेफका सन्तानहरू थिए ।

³⁸ यिनीहरू बेन्यामीनका सन्तानहरूका कुलहरू थिए: बेलाबाट बेलाहीहरूका वंश, अश्बेलबाट अश्बेलीहरूका वंश, अहीरामबाट अहीरामीहरूका वंश,

³⁹ शूपामबाट शूपामीहरूको वंश, हूपामबाट हूपामीहरूका वंश भए । आर्द र नामान

⁴⁰ बेलाका छोराहरू थिए । आर्दबाट आर्दीहरूका वंश, नामानबाट नामानीहरूका वंश भए ।

⁴¹ यिनीहरू बेन्यामीनका सन्तानहरूका कुलहरू थिए । तिनीहरूको सङ्ख्या ४५,६०० थियो ।

⁴² शूहामबाट आएका शूहामीहरूका वंश नै दानका सन्तानहरूका कुलहरू थिए । यिनीहरू दानका सन्तानका कुलहरू थिए ।

⁴³ शूहामीहरूका सबै कुलको सङ्ख्या ६४,४०० थियो ।

⁴⁴ आशेरका सन्तानहरूका कुलहरू यिनै थिए: यिम्नाबाट यिम्नीहरूका वंश, यिश्वीबाट यिश्वीहरूका वंश, बरीआबाट बरीआतीहरूका वंश भए ।

⁴⁵ बरीआका सन्तानहरू यिनै थिए: हेबेरबाट हेबेरीहरूका वंश, मल्कीएलबाट मल्कीएलीहरूका वंश भए ।

⁴⁶ आशेरकी छोरीको नाउँ सेरह थियो ।

⁴⁷ यिनीहरू आशेरका सन्तानहरूका कुलहरू थिए, जसको सङ्ख्या ५३,४०० थियो ।

⁴⁸ यिनीहरू नप्तालीका सन्तानहरूका वंशहरू थिए: यहसीलबाट यहसीलीहरूका वंश, गुनीबाट गुनीहरूका वंश,

⁴⁹ येसेरबाट येसेरीहरूका वंश, शिल्लेमबाट शिल्लेमीहरूको वंश भए ।

⁵⁰ यिनीहरू नप्तालीका सन्तानहरूका वंशहरू थिए, जसको सङ्ख्या ४५,४०० थियो ।

⁵¹ इसाएलका मानिसहरूका गनिएका पुरुषहरूका पुरा सङ्ख्या ६,०१,७३० थियो ।

⁵² परमप्रभु मोशासँग बोल्नुभयो,

⁵³ “यो भूमि तिनीहरूका आ-आफ्ना नाउँको सङ्ख्याअनुसार यी मानिसहरू माझ उत्तराधिकारको रूपमा बाँड्नुपर्छ ।

⁵⁴ ठुलो कुललाई ठुलो अंश दिनुपर्छ र सानो कुललाई सानो अंश दिनुपर्छ । हरेक कुललाई गनिएका पुरुषहरूको सङ्ख्याअनुसार एक-एक अंश दिनुपर्छ ।

⁵⁵ तथापि, भूमिलाई चिट्ठा हालेर बाँड्नुपर्छ ।

⁵⁶ आ-आफ्ना कुललाई बाँडिदिएअनुसार तिनीहरूले भूमि पाउनुपर्छ । तिनीहरूलाई चिट्ठाद्वारा बाँडिदिएअनुसार ठुला र साना कुलहरूलाई आ-आफ्ना अंश भाग लगाउनुपर्छ ।”

⁵⁷ वंश-वंशअनुसार गन्ती गरिएका लेवीका वंश यिनै थिए: गेर्शोनबाट गेर्शोनीहरूका वंश, कहातबाट कहातीहरूका वंश, मरारीबाट मरारीहरूका वंश भए ।

⁵⁸ यिनीहरू लेवीका वंशहरू थिए: लिङ्गीहरूका वंश, हेब्रोनीहरूका वंश, महलीहरूका वंश, मूशीहरूका वंश, कोरहीहरूका वंश । कहात अम्रामका पूर्खी थिए ।

⁵⁹ लेवी कुलका सन्तान अम्रामकी पलीको नाउँ योकेबेद थियो, जो मिश्रमा लेवी कुलमा जन्मेकी थिइन् । तिनीबाट अम्रामका छोराछोरीहरू हारून, मोशा र तिनीहरूका दिदी मिरियम जन्मे ।

⁶⁰ हारूनबाट नदाब र अबीहू, एलाजार र ईतामार जन्मे ।

⁶¹ नदाब र अबीहूले परमप्रभुको सामु अस्वीकार्य आगो चढाउँदा तिनीहरू मरे ।

⁶² तिनीहरू माझ एक महिना र त्यसमन्दा माथिका गन्ती गरिएका पुरुषहरूको सङ्ख्या तेइस हजार थियो । तर तिनीहरूलाई इसाएलका सन्तानहरूमाझ गन्ती गरिएन, किनभने तिनीहरूलाई इसाएलका मानिसहरूमाझ कुनै अंश दिइएको थिएन ।

⁶³ मोशा र पुजारी एलाजारले गन्ती गरेकाहरू यिनीहरू नै थिए । तिनीहरूले इसाएलका मानिसहरूलाई यरीहोपारि यर्दन नजिकै मोआबको मैदानमा गन्ती गरे ।

⁶⁴ तर यिनीहरूमा मोशा र पुजारी हारूनले सीनैको मरुभूमिमा गन्ती गरेका इसाएलका सन्तानहरू कुनै पनि थिएनन् ।

⁶⁵ किनभने ती मानिसहरू सबै मरुभूमीमा नै मर्नेथिए भनी परमप्रभुले भन्नुभएको थियो । तिनीहरूमा यपुनेका छोरा कालेब र नूनका छोरा यहोशूबाहेक कोही पनि बाँकी रहेनन् ।

Numbers 27:1

¹ योसेफका छोरा मनश्शेका कुलका, मनश्शेका छोरा माकीर, माकीरका छोरा गिलेद, गिलेदका छोरा हेपेर, हेपेरका छोरा सलोफादका छोरीहरू मोशाकहाँ आए । तिनका छोरीहरूका नाउँ यिनै थिए: महला, नोआह, होगला, मिल्का र तिर्सा ।

² तिनीहरू भेट हुने पालको प्रवेश-द्वारमा मोशा, पुजारी एलाजार, अगुवाहरू र सारा समुदायको सामुखडा भए ।

³ तिनीहरूले भने, ‘हाम्रा बुबा मरुभूमिमा मरे । तिनी परमप्रभुको विरुद्धमा विद्रोह गर्ने कोरहको दलमा थिएनन् । तिनी आफ्नै पापको कारण मरे र तिनका कुनै छोराहरू छैनन् ।’

⁴ तिनका छोराहरू नभएकै कारण हाम्रा बुबाको नाउँ तिनका कुलका सदस्यहरूको बिचबाट किन निर्मूल गर्ने ? हामीहरूलाई हाम्रा बुबाका नातेदारहरूमाझ जग्गा दिनुहोस् ।’

⁵ त्यसैले मोशाले तिनीहरूको विषयलाई परमप्रभुकहाँ ल्याए ।

⁶ परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

⁷ “सलोफादका छोरीहरूले ठिकै भनिरहेका छन् । तैले तिनीहरूलाई तिनीहरूका बुबाका नातेदारहरूमाझ उत्तराधिकारको रूपमा अंश दिनुपर्छ र तिनीहरूका बुबाको उत्तराधिकार तिनीहरूकै स्वामित्वमा रहोस् भनी तैले निश्चय गर्नुपर्छ ।

⁸ तैले इस्साएलका मानिसहरूलाई भन, ‘यदि कुनै मानिस मर्छ र त्यसको छोरा छैन भने, तिमीहरूले त्यसको सम्पत्ति त्यसकी छोरीलाई दिनुपर्छ ।

⁹ यदि त्यसकी छोरी छैन भने, तिमीहरूले त्यसको अंश त्यसको आफ्नो भाइलाई दिनुपर्छ ।

¹⁰ यदि त्यसको भाइ छैन भने, तिमीहरूले त्यसको अंश त्यसका बुबाका भाइहरूलाई दिनुपर्छ ।

¹¹ यदि त्यसका बुबाका भाइहरू छैनन् भने, तिमीहरूले त्यसको अंश त्यसको कुलको सबैभन्दा नजिकको नातेदारलाई दिनुपर्छ । त्यसले त्यो आफ्नो निम्ति ग्रहण गर्नुपर्छ । यो परमप्रभुले मलाई आज्ञा गर्नुभएअनुसार इस्साएलका मानिसहरूका निम्ति आदेशद्वारा स्थापित गरिएको नियम हुने छ ।”

¹² परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “अबारीम पर्वतमाथि जा र मैले इस्साएलका मानिसहरूलाई दिएको भूमिलाई हेर ।

¹³ तैले यसलाई हेरेपछि तँ पनि तेरा दाजु हारूनजस्तै तेरा मानिसहरूकहाँ जानुपर्छ ।

¹⁴ तिमीहरू दुवै जनाले सीनको मरुभूमिमा मेरो आज्ञा विरुद्ध विद्रोह गरेको हुनाले यस्तो हुने छ । त्यहाँ चट्टानबाट पानी बगेर निस्केंदा तिमीहरूका रिसमा तिमीहरूले सारा समुदायको नजरमा पवित्र जनको रूपमा मलाई आदर गर्न चुक्कौ ।” यो घटना सीनको मरुभूमिको कादेशको मेरीबाको पानीमा भएको थियो ।

¹⁵ त्यसपछि मोशाले परमप्रभुलाई भने,

¹⁶ ‘हे सबै मानव-जातिका आत्माका परमप्रभु परमेश्वर, समुदायमाथि एक जना मानिस नियुक्त गर्नुहोस्,

¹⁷ एउटा यस्तो मानिस जो तिनीहरूको अधिअधि बाहिर जाओस् र भित्र आओस् अनि तिनीहरूलाई बाहिर जाँदा र भित्र आउँदा नेतृत्व गरोस्, ताकि तपाईंका समुदाय गोठालोविनाका भेडाहरूजस्ता नहोऊन् ।”

¹⁸ परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “नूनका छोरा यहोशूलाई ले, एउटा मानिस जसमा मेरो आत्मा छ र त्यसमाथि तेरो हात राख ।

¹⁹ त्यसलाई पुजारी एलाजार र सबै समुदाय सामु राख र तिनीहरूको सामुन्ने नै तिनीहरूलाई नेतृत्व गर्न त्यसलाई आज्ञा दे ।

²⁰ तैले तेरो केही अधिकार त्यसलाई दिनुपर्छ, ताकि इस्साएलका मानिसहरूका सबै समुदायले तिनको आज्ञा पालन गरून् ।

²¹ त्यो ऊरीमको निर्णयद्वारा आफ्नो निम्ति मेरो इच्छा खोज्न पुजारी एलाजारको सामु जाने छ । त्यो र इस्साएलका सबै मानिस अर्थात् सारा समुदाय त्यसको आज्ञामा नै बाहिर जाने छन् र भित्र आउने छन् ।”

²² त्यसैले मोशाले परमप्रभुले तिनलाई आज्ञा गर्नुभएबमोजिम गरे । तिनले यहोशूलाई लिए र पुजारी एलाजार र सारा समुदायको सामु राखे ।

²³ तिनले उनीमाथि आफ्ना हात राखे र परमप्रभुले तिनलाई आज्ञा गर्नुभएँझैं नेतृत्व गर्न उनलाई आज्ञा दिए ।

Numbers 28:1

¹ परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

² “इसाएलका मानिसहरूलाई आज्ञा गर र तिनीहरूलाई भन्, ‘तिमीहरूले मेरो निम्ति सुगम्धित बास्ना दिने आगोद्वारा चढाइने बलिहरू तोकिएको समयमा मलाई चढाउनुपर्छ ।’

³ तैंले तिनीहरूलाई भन्नुपर्छ, ‘तिमीहरूले परमप्रभुलाई आगोद्वारा चढाउने बलिदान यही हो: नियमित होमबलिको रूपमा एक वर्षे निष्खोट थुमाहरू हरेक दिन दुई-दुईवटा ।

⁴ तिमीहरूले एउटा थुमालाई बिहान चढाउनुपर्छ र अर्को थुमालाई साँझमा चढाउनुपर्छ ।

⁵ तिमीहरूले एक लिटर कुटेको भद्राक्षको तेलमा मुछेको आधा पाथी मसिनो पिठोलाई होमबलिको रूपमा चढाउनुपर्छ ।

⁶ यो परमप्रभुलाई सुगम्धित बास्नाको निम्ति आगोद्वारा चढाइने नियमित होमबलि थियो, जुन सीनै पर्वतमा आज्ञा गरिएको थियो । यसैसँगको अर्घबलि एउटा थुमाको निम्ति एक लिटर मद्य होस् ।

⁷ तिमीहरूले परमप्रभुलाई कडा मद्यको अर्घबलि पवित्र स्थानमा खन्याउनुपर्छ ।

⁸ तिमीहरूले अर्को थुमालाई बिहान चढाइएको एउटा थुमालाई झैं साँझमा अन्नबलिसँगै चढाउनुपर्छ ।

⁹ शबाथको दिन तिमीहरूले निष्खोट एक वर्षे दुईवटा थुमा, तेलमा मुछेको एक पाथी मसिनो पिठो अन्नबलिको रूपमा चढाउनुपर्छ र यससँग अर्घबलि चढाउनुपर्छ ।

¹⁰ यो नियमित होमबलि र यससँगको अन्नबलिको अतिरिक्त हरेक शबाथको निम्ति होमबलि हुनुपर्छ ।

¹¹ हरेक महिनाको सुरुमा तिमीहरूले परमप्रभुलाई अन्नबलि चढाउनुपर्छ । तिमीहरूले दुईवटा साँढे, एउटा भेडा र एक वर्षे निष्खोट सातवटा थुमा चढाउनुपर्छ ।

¹² तिमीहरूले हरेक साँढेको निम्ति तेलमा मुछेको डेढ पाथी मसिनो पिठो अन्नबलिको रूपमा र एउटा भेडाको निम्ति तेलमा मुछेको एक पाथी मसिनो पिठो अन्नबलिको रूपमा चढाउनुपर्छ ।

¹³ तिमीहरूले हरेक भेडाको निम्ति तेलमा मुछेको आधा पाथी मसिनो पिठो चढाउनुपर्छ । यो परमप्रभुलाई सुगम्धित बास्न दिने आगोद्वारा चढाइने बलि अर्थात् होमबलि हुनुपर्छ ।

¹⁴ मानिसहरूका अर्घबलि साँढेको निम्ति दुई लिटर दाखमद्य, भेडाको निम्ति डेढ लिटर दाखमद्य, थुमाको निम्ति एक लिटर दाखमद्य हुनुपर्छ । यो वर्षभरि हरेक महिनाको निम्ति होमबलि हुनुपर्छ ।

¹⁵ एउटा बोका परमप्रभुको निम्ति पापबलिको रूपमा अर्पण गर्नुपर्छ । यो नियमित होमबलि र अर्घबलिको अतिरिक्त हुने छ ।

¹⁶ पहिलो महिनाको चौधौँ दिनमा परमप्रभुको निस्तार-चाड आउँछ ।

¹⁷ यो महिनाको पन्थौँ दिनमा एउटा उत्सव मनाउनुपर्छ । सात दिनसम्म अखमिरी रोटी खानुपर्छ ।

¹⁸ पहिलो दिन परमप्रभुको सम्मानमा एउटा पवित्र सभा हुनुपर्छ । तिमीहरूले त्यस दिन कुनै नियमित काम गर्नुहुँदैन ।

¹⁹ तथापि, तिमीहरूले आगोद्वारा चढाइने अर्थात् होमबलि चढाउनुपर्छ । तिमीहरूले निष्खोट दुईवटा साँढे, एउटा भेडा र एक वर्षे सातवटा थुमा चढाउनुपर्छ ।

²⁰ साँडेसँगै तिमीहरूले अन्नबलिको निम्ति तेलमा मुछेको डेढ पाथी मुछेको मसिनो पिठो र भेडासँग एक पाथी चढाउनुपर्छ ।

²¹ सातवटा हरेक थुमासँग तेलमा मुछेको आधा पाथी मसिनो पिठो चढाउनुपर्छ,

²² र आफ्नो प्रायश्चित्तको निम्ति पापबलिको रूपमा एउटा बोका चढाउनुपर्छ ।

²³ तिमीहरूले यिनीहरूलाई हरेक बिहान आवश्यक पर्ने होमबलिको अतिरिक्त चढाउनुपर्छ ।

²⁴ यहाँ उल्लेख गरिएँ तिमीहरूले यी दैनिक बलिदानहरू निस्तार-चाडको सात दिनसम्म परमप्रभुको निम्ति सुगन्धित बास्नाको निम्ति आगोद्वारा चढाइने बलिको भोजन चढाउनुपर्छ । यो नियमित होमबलि र योसँग चढाइने अर्घबलि अतिरिक्त चढाउनुपर्छ ।

²⁵ तिमीहरूले सातौँ दिनमा परमप्रभुको सम्मानमा पवित्र सभा राख्नुपर्छ र तिमीहरूले त्यस दिन कुनै नियमित काम गर्नुहुँदैन ।

²⁶ अगौटे फलको दिनमा तिमीहरूले साताहरूका चाडमा नयाँ अन्नबलि चढाउनुपर्छ, तिमीहरूले परमप्रभुको सम्मानमा पवित्र सभा राख्नुपर्छ, र तिमीहरूले त्यस दिन कुनै नियमित काम गर्नुहुँदैन ।

²⁷ परमप्रभुको निम्ति सुगन्धित बास्नाको निम्ति होमबलि चढाउनुहुँदैन । तिमीहरूले दुईवटा साँडि, एउटा भेडा र सातवटा एक वर्ष थुमा चढाउनुपर्छ ।

²⁸ तिनीहरूसँगै अन्नबलि पनि चढाउन्: हरेक साँडेको निम्ति तेलमा मुछेको डेढ पाथी मसिनो पिठो र एउटा भेडाको निम्ति एक पाथी मसिनो पिठो चढाउन् ।

²⁹ हरेक सातवटा थुमाका निम्ति तेलमा मुछेको आधा पाथी मसिनो पिठो,

³⁰ र आफ्नो निम्ति प्रायश्चित्तको निम्ति एउटा बोका चढाउन् ।

³¹ जब तिमीहरूले तिनीहरूका अर्घबलिसँगै ती निष्खोट पशुहरू बलि चढाउँछौ, यो नियमित होमबलि र अन्नबलिको अतिरिक्त हुनुपर्छ ।

Numbers 29:1

¹ “सातौँ महिनाको पहिलो दिनमा परमप्रभुको सम्मानमा तिमीहरूले एउटा पवित्र सभा राख्नुपर्छ । तिमीहरूले त्यस दिन कुनै नियमित काम गर्नुहुँदैन । यो तिमीहरूले तुरही फुक्ने दिन हुने छ ।

² तिमीहरूले परमप्रभुको लागि सुगन्धित बास्नाको निम्ति होमबलि चढाउनुपर्छ । तिमीहरूले निष्खोट एउटा साँडि, एउटा भेडा र एक वर्ष सातवटा थुमा बलि चढाउनुपर्छ ।

³ तिमीहरूले तिनीहरूलाई तिनीहरूका अन्नबलिसँग साँडेको निम्ति तेलमा मुछेको डेढ पाथी मसिनो पिठो, भेडाको निम्ति एक पाथी,

⁴ र हरेक सातवटा थुमाको निम्ति आधा पाथी चढाउनुपर्छ ।

⁵ तिमीहरूले आफ्नो प्रायश्चित्तको निम्ति पापबलिको रूपमा एउटा बोका बलि चढाउनुपर्छ ।

⁶ यी बलिहरू तिमीहरूले हरेक महिनाको पहिलो दिनमा चढाउने बलिदानहरूका अतिरिक्त सातौँमहिनामा चढाउन्: विशेष होमबलि र यससँगै अन्नबलि चढाउन् । यिनीहरू नियमित होमबलि, यसको अन्नबलि र यसको अर्घबलिको अतिरिक्त हुनुपर्छ । तिमीहरूले यी बलिहरू चढाउँदा तिमीहरूले परमप्रभुलाई आगोद्वारा चढाइने सुगन्धित बास्नाको निम्ति आज्ञा गरेको कुरा पालन गर्ने छौ ।

⁷ सातौँ महिनाको दसौँ दिनमा तिमीहरूले परमप्रभुको सम्मानमा एउटा पवित्र सभा राख्नुपर्छ ।

⁸ तिमीहरूले कुनै काम नगरी आफैलाई नम्र तुल्याउनुपर्छ । तिमीहरूले परमप्रभुको निम्ति सुगन्धित बास्नाको निम्ति होमबलि चढाउनुपर्छ । तिमीहरूले एउटा साँडि, एउटा भेडा

र एक वर्षे सातवटा थुमा चढाउनुपर्छ । तिनीहरू हरेक निष्खोट हुनुपर्छ ।

⁹ तिमीहरूले साँढेको निम्ति तेलमा मुछेको डेढ पाथी मसिनो पिठो, एउटा भेडाको निम्ति एक पाथी,

¹⁰ र सातवटा थुमा हरेकको निम्ति आधा पाथी चढाउनुपर्छ ।

¹¹ तिमीहरूले एउटा बोकालाई पापबलिको रूपमा बलि चढाउनुपर्छ । यो नियमित होमबलि, यसको अन्नबलि र तिनीहरूका अर्धबलिको अतिरिक्त हुने छ ।

¹² सातौँ महिनाको पश्चौँ दिनमा तिमीहरूले परमप्रभुको सम्मानमा एउटा पवित्र सभा राख्नुपर्छ । तिमीहरूले त्यस दिन कुनै नियमित काम गर्नुहुँदैन, र तिमीहरूले उहाँको निम्ति सात दिनसम्म चाड मनाउनुपर्छ ।

¹³ तिमीहरूले परमप्रभुको निम्ति सुगम्भित बास्नाको निम्ति आगोद्वारा चढाइएको बलिदान अर्थात् होमबलि चढाउनुपर्छ । तिमीहरूले तेहवटा साँढे, दुईवटा भेडा र चौधवटा एक वर्षे थुमाहरू चढाउनुपर्छ । ती हरेक निष्खोट हुनुपर्छ । तिमीहरूले

¹⁴ तिनीहरूसँगै हरेक साँढेको निम्ति तेलमा मुछेको डेढ पाथी मसिनो पिठो, दुईवटा भेडाको निम्ति एक पाथी,

¹⁵ र चौधवटा हरेक थुमाको निम्ति आधा पाथी अन्नबलिको रूपमा चढाउनुपर्छ ।

¹⁶ तिमीहरूले नियमित होमबलि, यसको अन्नबलि र अर्धबलिको अतिरिक्त पापबलिको रूपमा एउटा बोका चढाउनुपर्छ ।

¹⁷ सभाको दोस्रो दिनमा तिमीहरूले बाह्वटा साँढे, दुईवटा भेडा र एक वर्षे चौधवटा थुमा चढाउनुपर्छ । ती हरेक निष्खोट हुनुपर्छ ।

¹⁸ तिमीहरूले तिनीहरूसँगै साँढेहरूका निम्ति, भेडाहरूका निम्ति र थुमाहरूका निम्ति आज्ञा गरिएजति सबै अन्नबलि र अर्धबलि चढाउनुपर्छ ।

¹⁹ तिमीहरूले नियमित होमबलि, यसको अन्नबलि र अर्धबलिको अतिरिक्त पापबलिको रूपमा एउटा बोका चढाउनुपर्छ ।

²⁰ सभाको तेस्रो दिनमा तिमीहरूले एधारवटा साँढे, दुईवटा भेडा र एक वर्षे चौधवटा थुमा चढाउनुपर्छ । ती हरेक निष्खोट हुनुपर्छ ।

²¹ तिमीहरूले तिनीहरूसँगै साँढेहरूका निम्ति, भेडाहरूका निम्ति र थुमाहरूका निम्ति आज्ञा गरिएजति सबै अन्नबलि र अर्धबलि चढाउनुपर्छ ।

²² तिमीहरूले नियमित होमबलि, यसको अन्नबलि र तिनीहरूका अर्धबलिको अतिरिक्त पापबलिको रूपमा एउटा बोका चढाउनुपर्छ ।

²³ सभाको चौथो दिनमा तिमीहरूले दसवटा साँढे, दुईवटा भेडा र एक वर्षे चौधवटा थुमा चढाउनुपर्छ । ती हरेक निष्खोट हुनुपर्छ ।

²⁴ तिमीहरूले तिनीहरूसँगै साँढेहरूका निम्ति, भेडाहरूका निम्ति र थुमाहरूका निम्ति आज्ञा गरिएजति सबै अन्नबलि र अर्धबलि चढाउनुपर्छ ।

²⁵ तिमीहरूले नियमित होमबलि, यसको अन्नबलि र तिनीहरूका अर्धबलिको अतिरिक्त पापबलिको रूपमा एउटा बोका चढाउनुपर्छ ।

²⁶ सभाको पाँचौ दिनमा तिमीहरूले नौवटा साँढे, दुईवटा भेडा र एक वर्षे चौधवटा थुमा चढाउनुपर्छ । ती हरेक निष्खोट हुनुपर्छ ।

²⁷ तिमीहरूले तिनीहरूसँगै साँढेहरूका निम्ति, भेडाहरूका निम्ति र थुमाहरूका निम्ति आज्ञा गरिएजति सबै अन्नबलि र अर्धबलि चढाउनुपर्छ ।

²⁸ तिमीहरूले नियमित होमबलि, यसको अन्नबलि र तिनीहरूका अर्धबलिको अतिरिक्त पापबलिको रूपमा एउटा बोका चढाउनुपर्छ ।

²⁹ सभाको छैठोँ दिनमा तिमीहरूले आठवटा सॉंडे, दुईवटा भेडा र एक वर्षे चौधवटा थुमा चढाउनुपर्छ । ती हरेक निष्खोट हुनुपर्छ ।

³⁰ तिमीहरूले तिनीहरूसँगै सॉंडेहरूका निम्ति, भेडाहरूका निम्ति र थुमाहरूका निम्ति आज्ञा गरिएजत्ति सबै अन्बलि र अर्घबलि चढाउनुपर्छ ।

³¹ तिमीहरूले नियमित होमबलि, यसको अन्बलि र तिनीहरूका अर्घबलिको अतिरिक्त पापबलिको रूपमा एउटा बोका चढाउनुपर्छ ।

³² सभाको सातोँ दिनमा तिमीहरूले सातवटा सॉंडे, दुईवटा भेडा र एक वर्षे चौधवटा थुमा चढाउनुपर्छ । ती हरेक निष्खोट हुनुपर्छ ।

³³ तिमीहरूले तिनीहरूसँगै सॉंडेहरूका निम्ति, भेडाहरूका निम्ति र थुमाहरूका निम्ति आज्ञा गरिएजत्ति सबै अन्बलि र अर्घबलि चढाउनुपर्छ ।

³⁴ तिमीहरूले नियमित होमबलि, यसको अन्बलि र तिनीहरूका अर्घबलिको अतिरिक्त पापबलिको रूपमा एउटा बोका चढाउनुपर्छ ।

³⁵ आठोँ दिनमा तिमीहरूले अर्को गम्भीर सभा राख्नुपर्छ । तिमीहरूले कुनै नियमित काम गर्नुहुँदैन ।

³⁶ तिमीहरूले परमप्रभुको निम्ति सुगम्यित बास्नाको निम्ति आगोद्वारा चढाइने अर्थात् होमबलि चढाउनुपर्छ । तिमीहरूले एउटा सॉंडे, एउटा भेडा र सातवटा थुमा चढाउनुपर्छ । ती हरेक निष्खोट हुनुपर्छ ।

³⁷ तिमीहरूले तिनीहरूसँगै सॉंडेहरूका निम्ति, भेडाहरूका निम्ति र थुमाहरूका निम्ति आज्ञा गरिएजत्ति सबै अन्बलि र अर्घबलि चढाउनुपर्छ ।

³⁸ तिमीहरूले नियमित होमबलि, यसको अन्बलि र तिनीहरूका अर्घबलिको अतिरिक्त पापबलिको रूपमा एउटा बोका चढाउनुपर्छ । तिमीहरूका तोकिएको चाडहरूमा तिमीहरूले यी परमप्रभुलाई चढाउनुपर्छ ।

³⁹ यी तिमीहरूका भाकल र स्वेच्छा बलिहरूको अतिरिक्त हुनुपर्छ । तिमीहरूले यिनीहरूलाई तिमीहरूका होमबलि, अन्बलि, अर्घबलि र मेलबलिको रूपमा चढाउनुपर्छ ।”

⁴⁰ परमप्रभुले आज्ञा गर्नुभएका सबै कुरा मोशाले इसाएलका मानिसहरूलाई भने ।

Numbers 30:1

¹ मोशाले इसाएलका मानिसहरूका कुलका अगुवाहरूलाई भने, “परमप्रभुले यो आज्ञा गर्नुभएको छ ।

² जब कसैले परमप्रभुसँग भाकल गर्छ वा प्रतिज्ञासँगै आफैलाई शपथले बाँधे काम गर्छ, त्यसले आफ्नो वचन तोड्नुहुँदैन । त्यसले त्यसको मुखबाट निस्केका सबै कुरा पुरा गर्न त्यसको प्रतिज्ञा पालन गर्नुपर्छ ।

³ आफ्नो बुबाको घरमा बस्ने जवान नारीले परमप्रभुको निम्ति भाकल गर्दा र आफैलाई प्रतिज्ञाद्वारा बाँध्दा,

⁴ यदि त्यसको बुबाले त्यसले आफूलाई बाँधेको भाकल र प्रतिज्ञा सुन्न, यदि त्यसले त्यसको प्रतिज्ञालाई उल्टाउन कुनै कुरा भन्दैन भने, त्यसका सबै भाकल रहने छन् । त्यसले आफैलाई बाँधेकी हरेक प्रतिज्ञा सबल रहने छ ।

⁵ तर यदि त्यसका बुबाले त्यसको भाकल र प्रतिज्ञा सुन्न र यदि त्यसले त्यसलाई केही भन्दैन भने, त्यसले गरेका सबै भाकल र प्रतिज्ञाहरू रहाउने छन् ।

⁶ तथापि, यदि त्यसका बुबाको त्यसले आफैलाई बाँधेकी र गरेकी सबै भाकल र प्रतिज्ञा सुन्न र त्यसले त्यसै दिन रद्द गर्छ भने, ती रहने छैनन् । परमप्रभुले त्यसलाई क्षमा गर्नुहुने छ, किनभने त्यसका पिताले त्यसको विरोध गरेका थिए ।

⁷ यदि यो भाकल गरेकै बेला त्यसले कुनै पुरुषसँग विवाह गर्छे वा त्यसले आफैलाई बाध्य पार्ने सोच-विचार नै नगरी प्रतिज्ञा गर्छे भने, ती भाकलहरू रहने छन् ।

⁸ तर यदि त्यसका पतिले सुनेको दिन नै त्यसलाई रोकछ भने, त्यसले गरेकी भाकलहरू अर्थात् त्यसले आफैलाई बाँधेकी

सोचविचार नगरी गरेकी त्यसको मुखको बोलीलाई त्यस रद्द गर्छे । परमप्रभुले त्यसलाई मुक्त गर्नुहुने छ ।

⁹ तर विध्वा र पतिसँग छुटिएकाको निम्ति, त्यसले आफैलाई बाँधकी सबै कुरा त्यो विरुद्ध रहिरहने छ ।

¹⁰ यदि महिलाले आफ्नो पतिको घरमा भाकल गर्छे वा शपथ खाएर आफैलाई बाध्य बनाउँछे भने,

¹¹ र त्यसको पतिले यो सुन्नो, तर त्यसले त्यसलाई केही भन्दैन र त्यसको विरोध गर्दैन भने, त्यसका सबै भाकल रहनुपर्छ र त्यसका वाचाबन्धनहरू रहनुपर्छ ।

¹² तर यदि त्यसका पतिले तिनीहरूको बारेमा सुनेको दिनमा नै तिनीहरूलाई रद्द गन्यो भने, त्यसको मुखबाट निस्केका भाकलहरू वा प्रतिज्ञाहरू जे भए पनि रहनै छैनन् । त्यसका पतिले तिनीहरूलाई रद्द गरेको छ । परमप्रभुले त्यसलाई मुक्त गर्नुहुने छ ।

¹³ कुनै महिलाले कुनै कुरा इन्कार गर्न आफैलाई बाँधेकी शपथ वा भाकललाई त्यसको पतिले पक्का गर्न वा रद्द गर्न सक्छ ।

¹⁴ तर यदि त्यसले त्यसलाई दिन-दिनै केही भन्दैन भने, त्यसले गरेकी सबै भाकल र बाध्यात्मक प्रतिज्ञाहरूलाई त्यसले पक्का गर्छ । त्यसले तिनीहरूलाई पक्का गरेको छ, किनभने त्यसले तिनीहरूको बारेमा सुनेको समयमा त्यसले त्यसलाई केही पनि भनेन ।

¹⁵ यदि त्यसको पतिले सुनेको लामो समयपछि त्यसकी पलीको भाकललाई रद्द गर्ने कोसिस गन्यो भने त्यसको पापको निम्ति त्यो जिम्मेवार हुने छ ।”

¹⁶ पुरुष र त्यसकी पली, जवान हुँदा आफ्नो बुबाको परिवारमा रहँदा, बुबा र त्यसकी छोरी बिचको नियमहरू परमप्रभुले घोषणा गर्न मोशालाई आज्ञा गर्नुभएका सबै नियम यिनै नै हुन् ।

Numbers 31:1

¹ परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

² “मिद्यानीहरूले इसाएलीहरूलाई जे गरेका थिए, त्यसको निम्ति बदला ले । त्यो काम गरेपछि ताँ मर्ने छस् र तेरा मानिसहरूसँग मिल जाने छस् ।”

³ त्यसैले मोशाले मानिसहरूलाई भने, “तिमीहरूका केही मानिसहरूलाई सुसज्जित पार ।

⁴ तिनीहरू मिद्यानीहरूको विरुद्ध युद्ध लड्न जाउन् र यसमाथि परमप्रभुको बदला लिउन् । इसाएलका हरेक कुलले युद्धको निम्ति एक हजार सिपाही पठाउनुपर्छ ।”

⁵ त्यसैले इसाएलका हजारौँ पुरुषमा हरेक कुलबाट एक हजार जना अर्थात् युद्धको निम्ति बाहू हजार सशस्त्र मानिस दिइयो ।

⁶ त्यसपछि मोशाले तिनीहरूलाई पुजारी एलाजारका छोरा पीनहासको साथमा पवित्र स्थानका केही सरसामानहरू र सङ्केत दिनलाई तिनको स्वामित्वमा तुरहीहरूसहित हरेक कुलबाट एक-एक हजार जना मानिसलाई युद्ध गर्न पठाए । परमप्रभुले मोशालाई आज्ञा गर्नुभएँँ

⁷ तिनीहरूले मिद्यानीहरूसँग लडे ।

⁸ तिनीहरूले सबै मानिसलाई मारे । तिनीहरूले बाँकी मृतकहरूसहित मिद्यानका पाँच जना राजा एवी, रेकेम, सूर, हूर र रेबालाई मारे ।

⁹ इसाएलका फौजले मिद्यानका महिलाहरू, तिनीहरूका बालबच्चाहरू, तिनीहरूका सबै गाईवस्तु, तिनीहरूका सबै भेडाबाखा र तिनीहरूका सबै मालसामान लगे । तिनीहरूले यिनीहरूलाई लुटको रूपमा लिए ।

¹⁰ तिनीहरूले उनीहरूका सबै सहर जलाइदिए, जहाँ उनीहरू बसेका थिए र उनीहरूका छाउनीहरू थिए ।

¹¹ तिनीहरूले मानिसहरू र पशुहरू दुवैलाई लुटको माल र कैदीको रूपमा लिए ।

¹² तिनीहरूले कैदीहरूलाई, लुटका मालहरू र कब्जा गरेका सामानहरू मोशा, पुजारी एलाजार र इसाएलका मानिसहरूका समुदायकहाँ ल्याए । तिनीहरूले यिनीहरूलाई मोआबको मैदानमा यरीहो नजिक यर्दनको किनारमा ल्याए ।

¹³ मोशा, पुजारी एलाजार र समुदायका सबै अगुवा तिनीहरूलाई भेट्न छाउनी बाहिर गए ।

¹⁴ तर मोशा लडाइँबाट आएका फौजका अधिकृतहरू, हजार जनाको सेनापति र सय जनाको कप्तानहरूसँग रिसाए ।

¹⁵ मोशाले तिनीहरूलाई भने, “के तिमीहरूले यी सबै महिलालाई जीवितै राखेको ?

¹⁶ हेर, यिनै महिलाहरूले परमप्रभुका समुदायमाझ विपत्ति फैलिंदा बालामको सल्लाहमा पोरको विषयमा परमप्रभु विरुद्ध पाप गर्न लगाएका थिए ।

¹⁷ अब सबै स-साना पुरुषहरूलाई मारे र पुरुषसँग सहवास गरेका सबै महिलालाई पनि मारे ।

¹⁸ तर पुरुषसँग सहवास नगरेका सबै जवान महिलालाई आफ्नो निम्निति लेओ ।

¹⁹ तिमीहरू सात दिनसम्म इसाएलको छाउनीबाहिर छाउनीमा बस्नुपर्छ । कसैलाई मारेका र मुर्दालाई छोएका तिमीहरू सबैतै तिमीहरू र तिमीहरूका कैदीहरूसहित तेस्रो र सातौंदिनमा आफैलाई शुद्ध पार्नुपर्छ ।

²⁰ तिमीहरूले हरेक पोशाक र पशुका छाला, बाख्खाको रौँर काठले बनेका सबै मालसामानलाई शुद्ध पार्नुपर्छ ।”

²¹ पुजारी एलाजारले युद्धमा गएका सिपाहीहरूलाई भने, “परमप्रभुले मोशालाई दिनुभएको धर्म-विधि यही हो:

²² सुन, चाँदी, काँसा, फलाम, टिन र सिसा,

²³ र आगोले नजल्ले सबै थोकलाई तिमीहरूले आगोमा पोल्नुपर्छ र यो शुद्ध हुने छ । यसपछि तिमीहरूले

यिनीहरूलाई शुद्ध पार्ने पानीले शुद्ध पार्नुपर्छ । जुन कुरालाई आगोमा जलाउन मिल्दैन, त्यसलाई तिमीहरूले पानीले शुद्ध पार्नुपर्छ ।

²⁴ तिमीहरूले सातौं दिनमा तिमीहरूका लुगा धुनुपर्छ र तिमीहरू शुद्ध हुने छौ । त्यसपछि तिमीहरू इसाएलको छाउनीभित्र आउन सक्छौ ।

²⁵ त्यसपछि परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो,

²⁶ “मानिस र पशुहरू दुवै लुटका मालहरूको रूपमा गन्ती गरे । ताँ, पुजारी एलाजार र समुदायका कुल-कुलका अगुवाहरूले लुटका मालहरूलाई

²⁷ दुई भाग गर्नुपर्छ । यसलाई लडाइँमा जाने सिपाहीहरू र सबै बाँकी समुदायबिच बाँड ।

²⁸ त्यसपछि लडाइँमा गएका सिपाहीहरूबाट मेरो निम्ति कर लिनू । यो कर मानिस, गाईवस्तु, गधा, भेडा वा बाख्खाहरू जे भए पनि हरेक पाँच सयमा एउटा हुनुपर्छ ।

²⁹ यो कर तिनीहरूका आधा अंशबाट लिनू र यसलाई मेरो निम्ति चढाउन पुजारी एलाजारलाई दिनू ।

³⁰ साथै, इसाएलका मानिसहरूका आधा भागबाट, मानिस, गाईवस्तु, गधा, भेडा र बाख्खाबाट तैँले हरेक पचास वटामा एउटा लिनू । यिनीहरूलाई मेरो पवित्र वासस्थानको हेरचाह गर्ने लेवीहरूलाई दिनू ।”

³¹ त्यसैले मोशा र पुजारी एलाजारले परमप्रभुले मोशालाई आज्ञा गर्नुभएबमोजिम गरे ।

³² सिपाहीहरूले लिएका लुटबाट बाँकी रहेका ६,७५,००० भेडा,

³³ सतरी हजार गोरु,

³⁴ एकसट्टी हजार गधा,

³⁵ र पुरुषसँग कहिल्यै सहवास नगरेका तिस हजार महिला थिए ।

³⁶ सिपाहीहरूका निम्ति राखिएका भेडाहरू ३,३७, ००० थियो । भेडाहरूबाट

³⁷ परमप्रभुको भाग ६७५ थियो ।

³⁸ गोरुहरू छतिस हजार थिए, जसबाट परमप्रभुको भागमा बहत्तरवटा थिए ।

³⁹ गधाहरू ३०,५०० थिए, जसबाट परमप्रभुको भाग एकसठीवटा थिए ।

⁴⁰ सोह हजार महिला थिए, जसबाट परमप्रभुको भाग बत्तिस जना थिए ।

⁴¹ परमप्रभुलाई चढाउने बलि हुनुपर्ने कर मोशाले लिए । परमप्रभुले मोशालाई आज्ञा गर्नुभएङ्गैं तिनले यसलाई पुजारी एलाजारलाई दिए ।

⁴² युद्धमा गएका सिपाहीहरूबाट मोशाले इस्साएलका मानिसहरूका आधा भागको सन्दर्भमा

⁴³ समुदायको आधा भाग ३,३७,५०० भेडा,

⁴⁴ तिस हजार गोरु,

⁴⁵ ३०,५०० गधा,

⁴⁶ र सोह हजार महिला थिए ।

⁴⁷ इस्साएलका मानिसहरूका आधा भागबाट मोशाले पशु र मानिस दुवैबाट हरेक पचास वटाबाट एउटा लिए । परमप्रभुले मोशालाई आज्ञा गर्नुभएबमोजिम तिनले तिनीहरूलाई परमप्रभुको पवित्र वासस्थानको हेरचाह गर्ने लेवीहरूलाई दिए ।

⁴⁸ फौजका अधिकृतहरू, हजारका सेनापतिहरू र पचास जनाका कप्तानहरू मोशाकहाँ आए ।

⁴⁹ तिनीहरूले तिनलाई भने, “तपाईंका दासहरूले हाम्रो स्वामित्वमा भएका सिपाहीहरूको गन्ती गरेका छन् र एक जना पनि हराएको छैन ।

⁵⁰ हामी हरेकले पाएका सुनका गहनाहरू, बाजू, बाला, छाप औँठी, कुण्डल र सिक्रीहरू परमप्रभुको सामु हाम्रो प्रायशिच्छत गर्नको निम्ति परमप्रभुको भेटी त्याएका छौं ।”

⁵¹ मोशा र पुजारी एलाजारले सुन र सबै कलात्मक सरसामान तिनीहरूबाट ग्रहण गरे ।

⁵² तिनीहरूले परमप्रभुलाई दिएका, हजारका सेनापतिहरू र सय जनाका कप्तानहरूबाट आएका सुनका भेटीहरूको तौल एक सय नब्बे किलोग्राम थियो ।

⁵³ हरेक सिपाहीले आ-आफ्नो निम्ति लुटका माल लिएका थिए ।

⁵⁴ मोशा र पुजारी एलाजारले हजारका सेनापतिहरू र सयका कप्तानहरूबाट सुन लिए । तिनीहरूले यसलाई परमप्रभुको निम्ति इस्साएलका मानिसहरूको याद दिलाउने चिनौको रूपमा भेट हुने पालभित्र लगे ।

Numbers 32:1

¹ रूबेन र गादका सन्तानहरूका गाईवस्तुहरू धैरै थिए । जब तिनीहरूले याजेर र गिलादको भूमी देखे, त्यो भूमी गाईवस्तुहरूको निम्ति असाध्यै राम्रो थियो ।

² त्यसैले गाद र रूबेनका सन्तानहरू आए अनि मोशा, पुजारी एलाजार र समुदायका अगुवाहरूसँग कुरा गरे । तिनीहरूले भने,

³ “हामीले सर्वेक्षण गरेका ठाउँहरूका सूची यही हो: आतारोत, दीबोन, याजेर, निम्रा, हेश्बोन, एलाले, सबाम, नेबो र बओन ।

⁴ यी ठाउँहरूलाई परमप्रभुले इसाएलका समुदायको सामु आक्रमण गर्नुभयो र तिनीहरू गाईवस्तुहरूका निम्ति राम्रा ठाउँहरू छन्। हामी तपाईंका दासहरूका गाईवस्तुहरू थेरै छन्।”

⁵ तिनीहरूले भने, “यदि हामीले तपाईंको नजरमा कृपा पाएका छौं भने, यो भूमि तपाईंका दासहरू हामीलाई हाम्रो स्वामित्वमा दिइयोस्। हामीलाई यर्दन पारि नलैजानुहोस्।”

⁶ मोशाले गाद र रूबेनका सन्तानहरूलाई जवाफ दिए, “के तिमीहरू बसोवास गर्दा तिमीहरूका दाजुभाइहरूचाहिँ लडाइँमा जाने ?

⁷ परमप्रभुले इसाएलका मानिसहरूलाई दिनुभएको भूमिमा जानबाट तिनीहरूलाई किन निरुत्साहित पार्ने ? मैले कादेश-बर्नेबाट तिमीहरूका बुबाहरूलाई भूमिको जाँचबुझ गर्न पठाउँदा तिनीहरूले त्यही गरे।

⁸ तिनीहरू एश्कोलको बँसीमा गए।

⁹ तिनीहरूले भूमिलाई देखे र इसाएलका मानिसहरूका मनलाई निरुत्साहित बनाए, ताकि परमप्रभुले तिनीहरूलाई दिनुभएको भूमिमा प्रवेश गर्न तिनीहरूले इन्कार गरून्।

¹⁰ परमप्रभुको क्रोध दन्कियो। उहाँले शपथ खानुभयो र भनुभयो,

¹¹ ‘मैले अब्राहाम, इसहाक र याकूबलाई प्रतिज्ञा गरेका भूमिलाई मिश्रबाट आएका बिस वर्षभन्दा माथिका कसैले देख्ने छैनन्, किनभने

¹² यपुनेका छोरा कालेब र नूनका छोरा यहोशूले बाहेक तिनीहरूले मलाई पूर्ण रूपमा अनुसरण गरेका छैनन्। कालेब र यहोशूले मात्र मलाई पूर्ण रूपमा अनुसरण गरेका छन्।’

¹³ त्यसैले परमप्रभुको क्रोध इसाएल विरुद्ध दन्कियो। उहाँको नजरमा दुष्टता गर्ने सबै पुस्ता विनाश नभएसम्म उहाँले तिनीहरूलाई मरुभूमिमा यताउता भौतारिन लगाउनुभयो।

¹⁴ हेर, तिमीहरू आफ्ना बुबाहरूको स्थानमा अझ थेरै पापी मानिसहरूझैँ इसाएलको विरुद्धमा परमप्रभुको क्रोध उराल्न खडा भएका छौ।

¹⁵ यदि तिमीहरू उहाँलाई पछ्याउनबाट तर्कियौ भने, उहाँले इसाएललाई फेरि पनि मरुभूमिमा नै छोड्नुहुने छ र तिमीहरूले यी सबै मानिसलाई नष्ट पार्ने छौ।

¹⁶ त्यसैले तिनीहरू मोशाको नजिक आए र भने, “यहाँ हाम्रा गाईवस्तुहरूका निम्ति खोर र हाम्रा परिवारहरूका निम्ति सहर बनाउन अनुमति दिनुहोस्।

¹⁷ तथापि, हामी आफैचाहिँ तिनीहरूलाई आ-आफ्नो ठाउँमा नलगेसम्म हामी हतियारसहित इसाएलको फौजसँग जान्छौ। तर अझै यस भूमिमा रहेका अन्य मानिसहरूका कारण हाम्रा परिवारहरूचाहिँ किल्लाबन्दी गरिएका सहरहरूमा बस्ने छन्।

¹⁸ इसाएलका हरेक मानिसले आ-आफ्नो उत्तराधिकर नपाएसम्म हामी हाम्रो घरतिर फर्कने छैनौ।

¹⁹ हामीले तिनीहरूसँग यर्दन पारिपट्टि अंश पाउनेछै नौ, किनभने हाम्रो अंश यहीं यर्दनको पूर्वीपट्टि नै छ।

²⁰ त्यसैले मोशाले तिनीहरूलाई जवाफ दिए, “यदि तिनीहरूले आफूले भनेबमोजिम गर्छौ, तिमीहरू हातहतियारसहित परमप्रभुको सामु युद्ध गर्न जान्छौ भने,

²¹ परमप्रभुले उहाँका शत्रुहरूलाई उहाँको सामुबाट नधपाउनुभएसम्म र

²² उहाँको सामु भूमिलाई कब्जा नगरेसम्म तिमीहरू सबै हातहतियारसहित परमप्रभुको सामु यर्दन पारि तर्नुपर्छ। त्यसपछि तिमीहरू फर्कन सक्छौ। तिमीहरू परमप्रभु र इसाएलका सामु दोषरहित हुने छौ। यो भूमि परमप्रभुको सामु तिमीहरूको सम्पत्ति हुने छ।

²³ तर यदि तिमीहरूले यसो गरेनौ भने, हेर, तिमीहरूले परमप्रभु विरुद्ध पाप गरेका हुने छौ। तिमीहरूका पापले अवश्य नै फेला पार्ने छ।

²⁴ तिमीहरूका परिवारहरूका निम्ति सहरहरू र भेडाबाखाहरूका निम्ति खोर बनाओ; तिमीहरूले जे भनेका छौ सो गर ।”

²⁵ गाद र रूबेनका सन्तानहरूले मोशालाई भने, “तपाईंका दासहरूले हाम्रा मालिकले आज्ञा गरेअनुसार गर्ने छन् ।

²⁶ हाम्रा बालबच्चाहरू, हाम्रा पलीहरू, हाम्रा गाईवस्तुहरू र हाम्रा सबै भेडाबाखा गिलादका सहरहरूमा रहने छन् ।

²⁷ तथापि, हामी तपाईंका दासहरू हाम्रा मालिकले भनुभएबमोजिम नै लडाइँको निम्ति हातहतियारसहित परमप्रभुको सामु पारि जाने छन् ।”

²⁸ त्यसैले मोशाले तिनीहरूको बारेमा पुजारी एलाजार, नूनका छोरा यहोशू र इसाएलका मानिसहरूका कुल-कुलका अगुवाहरूलाई निर्देश दिए ।

²⁹ मोशाले तिनीहरूलाई भने, “गाद र रूबेनका सन्तानहरू परमप्रभुको सामु लङ्न हातहतियारसहित तिमीहरूसँगै यर्दन पारि जाने छन्, र यदि भूमिलाई तिमीहरूको सामु कब्जा गरियो भने, तिमीहरूले तिनीहरूलाई गिलादको भूमि अंशको रूपमा दिनू ।

³⁰ तर यदि तिनीहरू तिमीहरूसँगै हातहतियारसहित पारि गएनन् भने, तिनीहरूले पनि कनानको मुलुकमा नै तिमीहरूमाझ अंश प्राप्त गर्ने छन् ।”

³¹ त्यसैले गाद र रूबेनका सन्तानहरूले जवाफ दिए, “परमप्रभुले हामी तपाईंका दासहरूलाई भनुभएबमोजिम हामीले यसै गर्ने छौं ।

³² हामी परमप्रभुको सामु हातहतियारसहित कनानको भूमिमा पारि जानेछौं, तर हाम्रो स्वामित्वमा रहेको अंश यर्दन वारि हामीसँग रहने छ ।”

³³ त्यसैले मोशाले एमोरी राजा सीहोन र बाशानका राजा औगको राज्य गाद र रूबेनका सन्तानहरूसाथै योसेफका छोरा मनश्शेका आधा कुललाई दिए । तिनले त्यो भूमि तिनीहरूलाई दिए र यसका सिमानासहित सबै सहरहरू, त्यस वरिपरिका भूमिमा भएका सहरहरू भाग लगाए ।

³⁴ गादका सन्तानहरूले दीबोन, अतारोत, अरोएर,

³⁵ अत्रोत-शोपान, याजेर, योगबहा,

³⁶ बेथ-निम्रा, बेथ-हारान सहरहरूलाई पर्खालिले घेरेर भेडाबाखाहरूका निम्ति खोरहरू बनाए ।

³⁷ रूबेनका सन्तानहरूले हेशबोन, एलाले, किर्यातैयम,

³⁸ नेबो, बालमोन, यिनीहरूका नाउँ पछि फेरियो र शिब्मा बनाए । तिनीहरूले पुनर्निर्माण गरेका सहरहरू नाउँ अरू नै राखे ।

³⁹ मनश्शेका छोरा माकीरका सन्तानहरू गिलादमा गए र त्यहाँ बसोबास गर्ने एमोरीहरूबाट यसलाई कब्जा गरे ।

⁴⁰ त्यसपछि मोशाले मनश्शेका छोरा माकीरलाई गिलाद दिए, र तिनका मानिसहरू त्यहाँ बसोबास गरे ।

⁴¹ मनश्शेका छोरा याईर गए र यसका नगरहरू कब्जा गरे र तिनीहरूको नाउँ हब्बात-याईर राखे ।

⁴² नोबाह गए र केनात र यसका गाउँहरू कब्जा गरे अनि तिनले यसको नाउँ आफ्नै नाउँमा नोबह राखे ।

Numbers 33:1

¹ मोशा र हारूनको नेतृत्वमा इसाएलका मानिसहरूले तिनीहरूका हातहतियारसहितका समूहले मिश्रको भूमि छोडेपछि तिनीहरूको यात्रा विवरण यही हो ।

² परमप्रभुले आज्ञा गर्नुभएबमोजिम तिनीहरू कहाँबाट कहाँ गए भनी मोशाले लेखे । तिनीहरूका यात्राहरूको नालीबेली यिनै थिए ।

³ तिनीहरूले पहिलो महिनाको पञ्चौं दिनमा रामसेसबाट यात्रा गरे । निस्तार-चाडपछिको बिहान इसाएलका मानिसहरूले मिश्रीहरूको सामु नै खुलमखुला मिश्र छोडे ।

⁴ मिश्रीहरूले तिनीहरूका जेठा छोराहरूको दफन गरिरहँदा यो भएको थियो, जसलाई परमप्रभुले मार्नुभएको थियो, किनभने उहाँले तिनीहरूका देवतालाई पनि दण्ड दिनुभएको थियो ।

⁵ इसाएलका मानिसहरू रामसेसबाट निर्स्के र सुक्रोतमा छाउनी लगाए ।

⁶ तिनीहरू सुक्रोतबाट हिँडे र मरुभूमिको छेउमा भएको एथाममा छाउनी हाले ।

⁷ तिनीहरू एथामबाट हिँडे र पी-हहीरोततिर फर्के, जुन बाल-सेफोनको पारिपट्टि पर्छ, जहाँ तिनीहरूले मोग्दोलको पारिपट्टि छाउनी हाले ।

⁸ ख्यालपछि तिनीहरू पी-हहीरोतबाट हिँडे र समुद्रको बिचबाट हुँदै मरुभूमितिर लागे । तिनीहरूले एथामको मरुभूमिमा तिन दिनसम्म यात्रा गरे र मारामा छाउनी हाले ।

⁹ तिनीहरू माराबाट हिँडे र एलीममा आइपुगे । एलीममा बाहवटा पानीका मूल र सत्तरीवटा खजूरका रुख थिए । तिनीहरूले त्यर्हीनै छाउनी हाले ।

¹⁰ तिनीहरू एलीमबाट हिँडे र लाल समुद्रको किनारमा छाउनी हाले ।

¹¹ तिनीहरू लाल समुद्रबाट हिँडे र सीनको मरुभूमिमा छाउनी हाले ।

¹² तिनीहरू सीनको मरुभूमिबाट हिँडे र दोफकामा छाउनी हाले ।

¹³ तिनीहरू दोफकाबाट हिँडे र आलूशमा छाउनी हाले ।

¹⁴ तिनीहरू आलूशबाट हिँडे र रपीदीममा छाउनी हाले, जहाँ मानिसहरूलाई पिउनलाई पानी थिएन ।

¹⁵ तिनीहरू रपीदीमबाट हिँडे र सीनैको मरुभूमिमा छाउनी हाले ।

¹⁶ तिनीहरू सीनैको मरुभूमिबाट हिँडे र किब्रोथ-हत्तावामा छाउनी हाले ।

¹⁷ तिनीहरू किब्रोथ-हत्तावाबाट हिँडे र हसेरोतमा छाउनी हाले ।

¹⁸ तिनीहरू हसेरोतबाट हिँडे र रित्तमामा छाउनी हाले ।

¹⁹ तिनीहरू रित्तमबाट हिँडे र रिम्मोन-फारेसमा छाउनी हाले ।

²⁰ तिनीहरू रिम्मोन-फारेसबाट हिँडे र लिङ्नामा छाउनी हाले ।

²¹ तिनीहरू लिङ्नाबाट हिँडे र रिस्सामा छाउनी हाले ।

²² तिनीहरू रिस्साबाट हिँडे र केहेलातामा छाउनी हाले ।

²³ तिनीहरू केहेलाताबाट हिँडे र शेपेर पर्वतमा छाउनी हाले ।

²⁴ तिनीहरू शेपेर पर्वतबाट हिँडे र हरादामा छाउनी हाले ।

²⁵ तिनीहरू हरादाबाट हिँडे र मखेलोतमा छाउनी हाले ।

²⁶ तिनीहरू मखेलोपबाट हिँडे र तहतमा छाउनी हाले ।

²⁷ तिनीहरू तहतबाट हिँडे र तेरहमा छाउनी हाले ।

²⁸ तिनीहरू तेरहबाट हिँडे र मिल्कामा छाउनी हाले ।

²⁹ तिनीहरू मिल्काबाट हिँडे र हशमोनामा छाउनी हाले ।

³⁰ तिनीहरू हशमोनाबाट हिँडे र मोसेरोतमा छाउनी हाले ।

³¹ तिनीहरू मोसेरोतबाट हिँडे र बने-याकानमा छाउनी हाले ।

³² तिनीहरू बने-याकानबाट हिँडे र होर-हगिदगादमा छाउनी हाले ।

³³ तिनीहरू होर-हगिदगादबाट हिँडे र योतबातामा छाउनी हाले ।

³⁴ तिनीहरू योतबाताबाट हिँडे र अब्रोनामा छाउनी हाले ।

³⁵ तिनीहरू अब्रोनाबाट हिँडे र एस्योन-गेबेरमा छाउनी हाले ।

³⁶ तिनीहरू एस्योन-गेबेरबाट हिँडे र कादेशमा भएको सीनको मरुभूमिमा छाउनी हाले ।

³⁷ तिनीहरू कादेशबाट हिँडे र एदोमको सिमानामा पर्ने होर पर्वतमा छाउनी हाले ।

³⁸ हारून परमप्रभुको आज्ञामा होर पर्वतमाथि गए र इस्राएलका मानिसहरू मिश्रबाट आएका चालिसौं वर्षको पाँचौं महिनाको पहिलो दिनमा त्यहाँ तिनको मृत्यु भयो ।

³⁹ हारूनको मृत्यु हुँदा तिनी १२३ वर्षका थिए ।

⁴⁰ कनानको भूमिको दक्षिणी मरुभूमिमा बस्ने अरादका कनानी राजाले इस्राएलका मानिसहरू आइरहेका छन् भन्ने सुने ।

⁴¹ तिनीहरू होर पर्वतबाट हिँडे र सलमोनामा छाउनी हाले ।

⁴² तिनीहरू सलमोनाबाट हिँडे र पूनोनमा छाउनी हाले ।

⁴³ तिनीहरू पूनोनबाट हिँडे र ओबोतमा छाउनी हाले ।

⁴⁴ तिनीहरू ओबोतबाट हिँडे र मोआबको सिमानामा पर्ने इयेअबारीममा छाउनी हाले ।

⁴⁵ तिनीहरू इयेअबारीमबाट हिँडे र दीबोनगादमा छाउनी हाले ।

⁴⁶ तिनीहरू दीबोनगादबाट हिँडे र अल्मोन-दिल्लातैममा छाउनी हाले ।

⁴⁷ तिनीहरू अल्मोन-दिल्लातैमबाट हिँडे र नेबोको अगिल्तिर अबारीम पर्वतमा छाउनी हाले ।

⁴⁸ तिनीहरू अबारीमबाट हिँडे र यरीहोमा यर्दन नजिकैको मोआबको मैदानमा छाउनी हाले ।

⁴⁹ तिनीहरूले यर्दनको किनारमा मोआबको मैदानमा बेथ-यशीमोतदेखि हाबिल-शित्तिमसम्मै छाउनी हाले ।

⁵⁰ परमप्रभु यरीहोमा यर्दन नदीको किनारमा मोआबको मैदानमा मोशासँग बोल्नुभयो,

⁵¹ “इस्राएलका मानिसहरूसँग कुरा गर् र तिनीहरूलाई भन्, ‘जब तिमीहरू यर्दन तरेर कनानको मुलुकमा जान्छै, तिमीहरूले तिमीहरूभन्दा अधि बस्ने सबै बासिन्दालाई धपाउनुपर्छ ।

⁵² तिमीहरूले तिनीहरूका सबै कुँदिएका प्रतिमाहरू नष्ट गर्नुपर्छ । तिमीहरूले तिनीहरूका ढलौटे मूर्तिहरू र तिनीहरूका उच्च स्थानहरू नष्ट पार्नुपर्छ ।

⁵³ तिमीहरूले भूमिलाई कञ्जा गर्नुपर्छ र यसमा बसोबास गर्नुपर्छ, किनभने मैले तिमीहरूलाई त्यो भूमि तिमीहरूको स्वामित्वमा दिएको छु ।

⁵⁴ तिमीहरूले भूमिलाई चिट्ठा हालेर कुल-कुलअनुसार अंश बाँझनुपर्छ । ठुलो कुललाई भूमिको ठुलो अंश दिनुपर्छ र सानो कुललाई भूमिको साने अंश दिनुपर्छ । कुल-कुलअनुसारको चिट्ठा जहाँ पर्छ, त्यो त्यही कुलको हुने छ । तिमीहरूले भूमिलाई आ-आफ्नो कुलअनुसार बाँझ्ने छौ

⁵⁵ तर यदि तिमीहरूले तिमीहरूभन्दा अधिका बासिन्दाहरूलाई धपाएनौ भने, तिमीहरूले बस दिएका मानिसहरू तिमीहरूका आँखाका कसिङ्गरहरू र जीउमा बिङ्गेको काँढाहरूजस्ता हुने छन् । तिनीहरूले तिमीहरू बसोबास गर्ने भूमिलाई कठिन बनाउने छन् ।

⁵⁶ त्यसपछि मैले ती मानिसहरूलाई जे गर्ने अभिप्राय राखेको छु सो म तिमीहरूलाई पनि गर्ने छु ।

Numbers 34:1

¹ परमप्रभु मोशासँग बोल्नुभयो,

² “इस्त्राएलका मानिसहरूलाई आज्ञा दे र तिनीहरूलाई भन, ‘जब तिमीहरू कनान देशमा प्रवेश गर्छौं, त्यो देश अर्थात् कनानको भूमि र यसका सिमानाहरू तिमीहरूको स्वामित्वमा हुने छ,

³ तिमीहरूका दक्षिणी सिमाना सीनको मरुभूमिदेखि एदोमको सिमानासम्म हुने छ । पूर्वतिर दक्षिणी सिमानाको अन्त मृत सागरको दक्षिणी किनारासम्म हुने छ ।

⁴ तिमीहरूको सिमाना दक्षिणबाट अक्रबीमको डाँडा र सीनक मरुभूमि हुँदै जाने छ । त्यहाँबाट यो कादेश-बर्नेतिर रहसर-अद्वर र अज्ञोनतिर अघि बढ्नेछ ।

⁵ त्यहाँबाट सिमाना अज्ञोनबाट मिश्रको खोलातर्फ लाग्ने छ र समुद्रमा अन्त हुने छ ।

⁶ पश्चिमी सिमाना भूमध्य सागरको तट हुने छ । यो तिमीहरूको पश्चिमी सिमाना हुने छ ।

⁷ तिमीहरूका उत्तरी सिमाना भूमध्य सागरदेखि होर पर्वततिर जाने छ,

⁸ त्यसपछि होर पर्वतबाट लेबो-हमातसम्म अनि सदादसम्म हुने छ ।

⁹ अनि सिमाना सिप्रोनतिर अघि बढ्ने छ र हसर-एनानमा टुङ्गिनेछ । यो तिमीहरूको उत्तरी सिमाना हुने छ ।

¹⁰ तिमीहरूले तिमीहरूको पूर्वी सिमाना हसर-एनानदेखि दक्षिणमा सपामसम्म चिनो लगाउनुपर्छ ।

¹¹ पूर्वतिरको सिमाना सपामदेखि तल झरेर ऐनको पूर्वतिर पर्ने रिङ्गासम्म जाने छ ।

¹² यो सिमाना किन्नरेत समुद्रको पूर्व किनारसम्म अघि बढ्ने छ । त्यो सिमाना यर्दन नदी हुँदै मृत सागरसम्म र मृत सागरको पूर्वी किनाराबाट तल झार्ने छ । चारैतिरका सिमानासहितको यो तिमीहरूको देश हुने छ ।

¹³ मोशाले इस्त्राएलका मानिसहरूलाई आज्ञा गरे र भने, “तिमीहरूले चिट्ठाद्वारा पाउने मुलुक यही हो, जसलाई साँढौ नौ कुललाई दिन परमप्रभुले आज्ञा दिनुभएको छ ।

¹⁴ रुबेनका सन्तानहरूका कुलले तिनीहरूको कुलअनुसारको सम्पत्तिको अंश, गादका सन्तानहरूका कुलले तिनीहरूका कुलअनुसारको सम्पत्तिको अंश र मनश्शेका आधा कुलले तिनीहरूको भूमि पाएका छन् ।

¹⁵ अढाइ कुलले तिनीहरूको हिस्सा यरीहोमा यर्दनपारि पूर्वतिर अर्थात् सूर्योदय हुने दिशामा पाएका छन् ।

¹⁶ परमप्रभु मोशासँग बोल्नुभयो,

¹⁷ “तिनीहरूको अंशको निमिति भूमिको भाग लगाउनेहरूका नाउँ यिनै हुन्: पुजारी एलाजार र नूनका छोरा यहोशू ।

¹⁸ तिनीहरूको वंशको निमिति भूमि भाग लगाउन तिनीहरूले हरेक कुलबाट एक-एक जना अगुवा छानुपर्छ

¹⁹ ती मानिसहरूका नाउँ यिनै हुन्:

²⁰ यहूदाको कुलबाट यपूनेका छोरो कालेब ।

²¹ शिमियोनको सन्तानहरूको कुलबाट अम्मीहुदका छोरो शेमुएल,

²² बेन्यामीनको कुलबाट किसलोनका छोरो एलीदाद, दानको सन्तानहरूको कुलबाट एक जना अगुवा योगलीका छोरो बुककी,

²³ योसेफका सन्तानहरू मनश्शेका सन्तानहरूका कुलको एक जना अगुवा एपोदका छोरो हन्नीएल,

²⁴ एफ्राइमका सन्तानहरूका कुलबाट एक जना अगुवा शिपानको छोरो कमूएल,

²⁵ जबूलूनका सन्तानकहरूका कुलबाट एक जना अगुवा पर्नाकको छोरो एलीजापान,

²⁶ इस्साकारका सन्तानहरूका कुलबाट एक जना अगुवा अजानको छोरो पल्तिएल,

²⁷ आशेरको सन्तानहरूका कुलबाट एक जना अगुवा शलोमीको छोरो अहीहूद,

²⁸ नप्तालीको सन्तानहरूको कुलबाट एक जना अगुवा अम्मीहूदका छोरो पदहेल।”

²⁹ परमप्रभुले यी मानिसहरूलाई कनानको भूमि भाग लगाउन र इस्साएलका कुल-कुललाई तिनीहरूको अंश दिन आज्ञा दिनुपर्यो।

Numbers 35:1

¹ परमप्रभु यरीहोमा यर्दन नजिकको मोआबको मैदानमा मोशासँग बोल्नुपर्यो,

² “इस्साएलका मानिसहरूलाई तिनीहरूका आ-आफ्नो भूमिको हिस्साबाट लेवीहरूलाई केही दिन आज्ञा दे। तिनीहरूले उनीहरूलाई बस्तको निम्ति सहरहरू र त्यसको वरिपरि खर्क दिनुपर्यो।

³ लेवीहरूले बस्नलाई यी सहरहरू पाउने छन्। तिनीहरूका गाईवस्तुहरू, भेडा-बाख्खाहरू र तिनीहरूका सबै जनावरका निम्ति खर्क हुने छ।

⁴ तिमीहरूले लेवीहरूलाई दिने सहर वरिपरिका खर्कहरू सहरका पर्खालिहरूदेखि बाहिर वरिपरि सबैतिर एक-एक हजार हातसम्म फैलिएको हुने छ।

⁵ तिमीहरूले सहरको बाहिरबाट पूर्वपटि दुई हजार हात, दक्षिणपटि दुई हजार हात, पश्चिमपटि दुई हजार हात र उत्तरपटि दुई हजार हात नाजुपर्छ। यो तिनीहरूका निम्ति खर्कहरू हुने छ। सहरचाहिँ बिचमा हुने छ।

⁶ तिमीहरूले लेवीहरूलाई दिने सहरहरूमध्ये छ वटाले शरण-नगरहरूको काम गर्नुपर्छ। तिमीहरूले दिएका यी ठाउँहरूले कुनै मानिसलाई मार्ने व्यक्ति भाग्न सक्ने ठाउँ हुनुपर्छ। बयालिसवटा सहर पनि दिनू।

⁷ तिमीहरूले लेवीहरूलाई दिने सहरहरू जम्मा अठचालिसवटा हुने छ। तिमीहरूले तिनीहरूलाई तिनीहरूका खर्कहरूसहित दिनुपर्छ।

⁸ इस्साएलका मानिसहरूको ठुलो कुलसँग धैरै भूमि हुने भएकोले धैरै सहरहरू दिनुपर्छ। साना कुलहरूले कम सहरहरू दिनुपर्छ। हरेक कुलले आफूले प्राप्त गरेको हिस्साअनुसार लेवीहरूको निम्ति दिनुपर्छ।

⁹ त्यसपछि परमप्रभु मोशासँग बोल्नुभयो,

¹⁰ “इस्साएलका मानिसहरूसँग कुरा गर् र तिनीहरूलाई भन्, ‘जब तिमीहरू यदन तरेर कनानको भूमिमा प्रवेश गर्छौं,

¹¹ तिमीहरूले तिमीहरूको निम्ति शरण-नगरको काम गर्ने सहरहरू चुनुपर्छ, जसमा कसैलाई अजानमा मारेको व्यक्ति त्यो ठाउँमा भागेर जान सक्छ।

¹² यी सहरहरू बदला लिने व्यक्तिबाट बाँचे तिमीहरूको शरण-नगर हुनुपर्छ, ताकि दोष लगाइएको व्यक्ति समुदायको सामु न्यायको लागि खडा हुनअगि नमारियोस्।

¹³ तिमीहरूले छवटा सहरलाई शरण-नगरको रूपमा छानुपर्छ।

¹⁴ तिमीहरूले यर्दनपारि तिनवटा सहर र कनानको भूमिमा तिनवटा सहर दिनुपर्छ । ती शरण-नगर हुने छन् ।

¹⁵ यी छवटा सहरले इस्त्राएलका मानिसहरूका निम्ति परदेशीहरूका निम्ति र तिमीहरूमाझ बसोबास गर्ने जो कोहीको निम्ति एउटा शरणको काम गर्नेछ, जसमा कसैलाई अजानमा मार्ने व्यक्ति भागेर जान सक्छ ।

¹⁶ तर यदि दोष लगाइएको मानिसले पीडितलाई फलामको हतियारले प्रहार गरेको छ भने, र यदि त्यसले आक्रमण गरेको व्यक्ति मच्यो भने, दोष लगाइएको व्यक्ति हत्यारा नै हो । त्यसलाई मार्नुपर्छ ।

¹⁷ यदि दोष लगाइएको मानिसले कसैलाई आफ्नो हातमा भएको दुङ्गाले कसैलाई मर्ने गरी प्रहार गरेको छ भने, र यदि त्यो व्यक्ति मच्यो भने, त्यो दोष लगाइएको व्यक्ति हत्यारा नै हो । त्यसलाई मार्नुपर्छ ।

¹⁸ यदि दोष लगाइएको व्यक्तिले कसैलाई काठको हतियारले प्रहार गरेको छ भने, र यदि त्यो व्यक्ति मच्यो भने, दोष लगाइएको व्यक्ति हत्यारा नै हो । त्यसलाई मार्नुपर्छ ।

¹⁹ रगतको बदला लिने व्यक्तिले हत्यारालाई मार्न सक्छ । त्यसले त्यसलाई भेट्दा, रगतको बदला लिने व्यक्तिले त्यसलाई मार्नुपर्छ ।

²⁰ यदि त्यसले ढुकेर बसी कसैलाई प्रहार गर्छ वा धूणा गरेर केही कुराले आक्रमण गर्छ भने र आक्रमण गरिएको व्यक्ति मर्छ भने,

²¹ ता यदि त्यसले धूणा गरेको व्यक्तिलाई आफ्नै हातले प्रहार गर्छ अनि त्यो आक्रमणमा परेको व्यक्ति मर्छ भने, त्यसलाई प्रहार गरेको दोष लगाइएको व्यक्तिलाई मार्नुपर्छ । त्यो हत्यारा हो । रगतको बदला लिने व्यक्तिले त्यसलाई भेट्दा मार्न सक्छ ।

²² तर यदि दोष लगाइएको व्यक्तिले पूर्वधूणाविना अचानक कुनै कुरा फ्याँक्दा ढुकेर नबसी नै आक्रमणमा परेको व्यक्तिलाई लाग्यो भने,

²³ ता यदि त्यसले आक्रमणमा परेका व्यक्तिलाई नदेखी दुङ्गा फ्याँक्दा लाग्छ र मर्छ, अनि आक्रमणमा परेको व्यक्ति दोष लगाइएको व्यक्तिको शत्रु होइन भने; त्यसले त्यसलाई चोट पुऱ्याउन खोजिरहेको थिएन । तर आक्रमणमा परेको व्यक्ति मर्छ भने यसो गर्नुपर्छ ।

²⁴ त्यस अवस्थामा समुदायले दोष लगाइएको व्यक्ति र रगतको बदला लिनेबिच यी नियमहरूको आधारमा न्याय गर्नुपर्छ ।

²⁵ समुदायले दोष लगाइएको व्यक्तिलाई रगतको बदला लिने व्यक्तिको शक्तिबाट छुटकारा दिनुपर्छ । समुदायले त्यो दोष लगाइएको व्यक्ति पहिले भागेर गएको शरण-नगरमा नै त्यसलाई फर्काउनुपर्छ । त्यो त्यस बेलाको प्रधान पुजारीको मृत्यु नभएसम्म त्यहीं नै बस्नुपर्छ, जसलाई पवित्र तेलले अभिषेक गरिएको थियो ।

²⁶ तर यदि दोष लगाइएको व्यक्ति कुनै बखत त्यो भागेर गएको सहरको सिमानाबाहिर जान्छ,

²⁷ र यदि रगतको बदला लिनेले त्यसलाई शरण-नगरको सिमानाबाहिर फेला पार्छ, र यदि त्यसले त्यो दोष लगाइएको व्यक्तिलाई मार्छ भने, रगतको बदला लिने व्यक्ति हत्याको दोषी हुने छैन ।

²⁸ किनभने त्यो दोष लागेको व्यक्ति प्रधान पुजारीको मृत्यु नभएसम्म त्यसको शरण-नगरभित्र नै बस्नु पर्थ्यो । प्रधान पुजारीको मृत्युपछि त्यो दोष लागेको व्यक्ति आफ्नो सम्पत्ति भएको ठाउँमा फर्केर जान सक्छ ।

²⁹ यी नियमहरू तिमीहरू बसोबास गर्ने सबै ठाउँमा तिमीहरूका मानिसहरूका पुस्तौं-पुस्तासम्मको विधिविधान हुनुपर्छ ।

³⁰ कुनै मानिसलाई मार्न हत्यारालाई साक्षीहरूले दिएको प्रमाणअनुसार मार्नुपर्छ । तर एक जना मात्र साक्षीको प्रमाणमा कुनै पनि व्यक्तिलाई मार्नु हुदैन ।

³¹ साथै हत्याराको दोषीको निम्ति तिमीहरूले कुनै किसिको छुटकाराको मूल्य स्वीकार गर्नुहुँदैन । त्यसलाई अवश्य नै मार्नुपर्छ ।

³² शरण-नगरमा भागेर गएको व्यक्तिको निम्ति तिमीहरूले छुटकाराको मूल्य स्वीकार गर्नुहुँदैन । यसरी प्रधान पुजारीको मृत्यु नभएसम्म तिमीहरूले त्यसलाई आफ्नो जायदाद भएको ठाउमा बसोबास गर्न दिनुहुँदैन ।

³³ तिमीहरू बसोबास गरेको भूमिलाई यसरी दूषित नपार, किनभने हत्याराबाटको रगतले भूमिलाई दूषित पार्छ । भूमिमा रगत बगाएपछि यसको निम्ति रगत बगाउने व्यक्तिको रगतले बाहेक कुनै किसिमको प्रायश्चित्त गर्न सकिँदैन ।

³⁴ त्यसैले तिमीहरू बसोबास गर्ने भूमिलाई तिमीहरूले अशुद्ध पार्नुहुँदैन, किनभने म यसमा बास गर्नु । म परमप्रभु इस्साएलका मानिसहरूमाझ बास गर्नु ।

Numbers 36:1

¹ त्यसपछि योसेफका सन्तानहरूका कुलका माकीरका (जो मनश्शेको छोरा पिए) छोरा गिलादको कुलका पुर्खाहरूका अगुवाहरू आए अनि

² मोशा र इस्साएलका मानिसहरूका पुर्खाहरूका परिवारहरूको प्रमुखहरूको सामु भने, “परमप्रभुले हाम्रा मालिक तपाईंलाई इस्साएलका मानिसहरूलाई चिट्ठाद्वारा भूमिको हिस्सा दिने आज्ञा दिनुभयो । हाम्रो भाइ सलोफादको हिस्सा तिनका छोरीहरूलाई दिन परमप्रभुले तपाईंलाई आज्ञा गर्नुभएको थियो ।

³ तर यदि तिनका छोरीहरूले इस्साएलका मानिसहरूको अन्य कुलका पुरुषसँग विवाह गरे भने, भूमिको तिनीहरूको हिस्सा हाम्रा पुर्खाहरूको हिस्साबाट हट्ने छ । यो तिनीहरू सहभागी हुने कुलको हिस्सामा थपिने छ ।

⁴ यस अवस्थामा यो हाम्रो अंशको तोकिएको हिस्साबाट हट्ने छ । त्यस अवस्थामा इस्साएलका मानिसहरूको पुनर्स्थापनाको वर्ष आउँदा तिनीहरूको हिस्सा तिनीहरू जोडिने कुलमा नै गाभिने छ । यसरी तिनीहरूको हिस्सा हाम्रो पुर्खाको कुलको हिस्साबाट लगिने छ ।”

⁵ त्यसैले मोशाले परमप्रभुको वचनमा इस्साएलका मानिसहरूलाई आज्ञा दिए, “योसेफका सन्तानहरूका कुलले भनेको कुरा सही हो ।

⁶ सलोफादका छोरीको बारेमा परमप्रभुले यो आज्ञा दिनुहुँच, ‘तिनीहरू आफूलाई उत्तम लाने मानिससँग विवाह गरून्, तर तिनीहरूले आफ्ना पिताको परिवारभित्र मात्र विवाह गर्नुपर्छ ।’

⁷ इस्साएलका मानिसहरूको कुनै पनि अंश एउटा कुलबाट अर्कोमा बद्ली गर्नुहुँदैन । इस्साएलका मानिसहरूको हरेक कुलले आ-आफ्नो पुर्खाको कुलको अंशलाई निरन्तरता दिनुपर्छ ।

⁸ आफ्नो कुलमा अंश पाउने हरेक महिलाले आफ्नै पिताको कुलको परिवारभित्र मात्र विवाह गर्नुपर्छ, ताकि इस्साएलका मानिस हरेकले आ-आफ्नो पुर्खाहरूबाटको अंश पाओस् ।

⁹ कुनै पनि हिस्सा एउटा कुलबाट अर्कोमा बद्ली गर्नुहुँदैन । इस्साएलका मानिसको कुलको हरेकले आ-आफ्नो अंश सुरक्षित राख्नुपर्छ ।”

¹⁰ त्यसैले सलोफादका छोरीहरूले परमप्रभुले आज्ञा गर्नुभएबमोजिम गरे ।

¹¹ सलोफादका छोरी महला, तिर्सा, होगला, मिल्का र नोआहले मनश्शेका सन्तानहरूसँग विवाह गरे ।

¹² तिनीहरूले योसेफका छोरा मनश्शेका सन्तानहरूका कुलहरूमा विवाह गरे । यसरी तिनीहरूको हिस्सा तिनीहरूको पिताको कुलभित्र नै रह्यो ।

¹³ परमप्रभुले मोशाद्वारा यरीहोमा यर्दन नजिक मोआबको मैदानमा इस्साएलका मानिसहरूलाई दिनुभएका आज्ञाहरू र नियमहरू यिनै हुन् ।